SHELL SCOTT

RI SERİSİ POLİS ROMANLARI SERİSİ

Hızlı Kurşun

BİRİNCİ BÖLÜM

Berry Sokağı bir hayli gürültülüydü. Pis yüzlü yamalı elbiseli çocuklar yandaki çöplükte kovalamaca oynuyorlardı. Çoktandır bu semte uğramamıştım doğrusu. Bir. vakitler bu sokakta kanundan kaçan sert tipler otururdu. Ama zamanla her biri başka bir semte dağılmıştı. Maamafih, yine de bu sokağc girerken insan irkiliyordu.

Ben eski. arkadaşlarımdan Barney Malin'i görmeğe gelmiştim. Kendisi çifte bahisçiydi. Daha doğrusu öyle olduğunu duymuştum. Bir sene, bir. ay hattâ bir hafta evvel olsa karşılaşınca bir bara gidip bir kaç kadeh içerdik. Birlikte sarhoş olup çıkardığımız rezaletlerden bahsederdik. Ama bu sefer durum., öyle değildi. Bu sefer sadece iş konuşacaktık. Barney de söyliyeceklerimden hoş-lanmıyacaktı her halde. Bir hırsızlık hakkında malûmat edinmem lâzımdı. İstediğimi de ancak ondan öğrenebilirdim. Belki de Barney benimle dövüşmeğe kalkacaktı. Fakat ne yaparsa yapsın onunla konuşmak zorundaydım: Zira o sabah beni çağırtıp iş veren Bender Sigorta Şirketi meseleyi hallettiğim takdirde tam on bin dolar kazanacağımı söylemişti. s

Barney'i bulup iyi bir teklifte bulunacaktım. Sigorta şirketinin müşterisi Mr. ve Mrs.. Thomas Donahue'dan çalınan elmaslara mukabil ona kırk bin dolar teklif edecektim. Sigorta şirketi elmasları yüz elli bin dolara sigortalamıştı. Bu parayı müşteriye ö'demektense elli bin

dolar sarf ederek bunları hırsızdan almağa razıydı. Zaten hırsız elmasları gizlice s atmağa" kalkıştığı takdirde eline bu kadar da geçmezdi.

*** * ***

Hırsızlık o gün olmuştu. Saat üç buçukta şirket beni çağırmıştı. Saat dörtte de ben merkeze gidip çalınan parçalar hakkında malûmat almış ve Mrs. Donahue'nun görümcesinin hırsız hakkındaki ifadesini okumuştum. Şimdi de saat yedi buçuğa geliyordu. Yirmi katlı modern binanın sekizinci katına çıkarak Barney Malin'in kapısını çaldım.

Kapı birdenbire açılarak karşımda mavi puldan bir elbise giymiş sarışın bir afet belirdi. Elbisenin omuz ve göğüs kısımları bir hayli açıktı. Hattâ sanki buralardan bir kaç parça koparılmış gibi geliyordu insana. Genç kadının dimdik göğüsleri yarı yarıya ortadaydı.

Yumuşak bir sesle, "Evet?" dedi.

O vakit yüzüne-bakmayı akıl edebildim. Sık siyah kirpikler iri mavi gözlerini gölgeliyordu. Dolgun ve biçimli dudakları hafif bir tebessümle bükülmüştü. Ama gözlerinde o,tebessümle alâkası olmayan tuhaf bir ifade vardı. Çok güzeldi doğrusu. Nerede olursa olsun ona güzel denilirdi. Onu süzerken aklımdan böyle şeyler geçiyor işte.

Genç kadın, devam etti. "Elbisemin bir kısmını bana bırakın bari."

Gayri ihtiyari kızardım. Zira hayalimde hep onu soymuştum doğrusu.

-"Çoktandır sizin gibi güzel bir canlı bir kadın görmemiştim," diye sırıttım. "Bu elbiseyi de beğendim. Mavi size çok yakışıyor."

-"Teşekkür ederim." Sinirlenmeğe başlamıştı. "Komşular kapıları açıp bizi gözetlemeğe başladılar. Ne sattığınızı bana söylerseniz kapıyı yüzünüze kapatırım, bu iş de. böyle biter. Rahatsız olmağa başladım."

-"Adım Scott. Shell Scott.Dostlarımın bana 'Shell' diye hitap etmelerini severim."

Gözlerinde buz gibi bir ifade belirdi. "Olabilir. Ama sizinle ahbaplık etmek niyetinde değilim."

Hemen atıldım. "Sigorta şirketinden geliyorum ben."

-"Sigortaya ihtiyacımız yok." dedi. Ama kapıyı da yüzüme kapatmadı.

-"Barney Malin'i arıyorum. Aşağıdaki • isimlere baktım. Buna göre kendisinin bu dairede oturması lâzım."

-"Evet, öyle," Daha da soğuklaşmıştı. Buna bir manâ verememiştim. Böyle biçimli vücutlu, şahane yüzlü bir kadının bana bu kadar sinirlenmesini ani ly am am ış tim.

-"Barney'in arkadaşıyım ben. Beraber askerlik yapmıştık."

Benimle alaya kalkıştı. "Barney, sizi üniformasız tanıyabilecek mi acaba?"

. Cevap vermedim. Yine ."Barney 'i görmek istiyorum," diye ısrar ettim. "Kendisini görecek miyim? Yoksa kapının önünde sohbete devam mı edeceğiz? Galiba komşuların dedikoducu olduğunu söylemiştiniz."

Başını kaldırıp endişeli endişeli beni süzdü. "Barney şimdi evde değil:- İsterseniz bir haber bırakın. Gelince kendisine söylerim."

Tahammülüm kalmamıştı. Kapıyı. itip o daha kendisini toplayamadan içeriye daldım. "Barney haberi benden alırsa daha memnun olur sanırım;"

Hiddetle ayağını yere vurdu. "Çok laubalisiniz doğrusu." Boyu bir altmıştan fazla yoktu ama sinirlendiği zaman tehlikeli bir mahluk olduğu anlaşılıyordu.

Ben oturma odasının ortasına kadar yürüdüm. Divanın üstünde bir akşam gazetesi duruyordu. İyi döşenmiş geniş bir odaydı burası. Barney buraya epeyi para sarfetmiş olacaktı. Ceketimin düğmelerini açıp divana yerleştim. Gazeteye bir göz attım. Mr. Thomas Donahue, Los Angeles'in tanınmış simalarından biriydi. Onun için gazete hırsızlığı büyük manşetle bildirmişti.

Yazıyı okudum tabii.

Gazeteye göre Donahue Tekstil Fabrikaları sahibi Mr. Thomas Donahue'nun eşi hizmetçi ve uşak izinli olduğu için kapı çalınca gidip açmakta mahzur görmemişti. İşte böylece başına da bu belâ gelmişti. .Maskeli ziyaretçi, pırıl pırıl parlayan tabancayı kadının göğsüne dayayıp evi soyacağını söylemişti. Mrs. Donahue itiraza yeltendiği takdirde de göğüsüne bir kaç kurşun yiyeceğini de ilâve etmişti. O sırada merdivenden inen Mr. Donahue'nun kardeşi Mrs. Marie Stanton da hırsızın* zavallı kadını tehdit ederek içer iye girdiğine şahit olmuştu.

Maskeli ziyaretçi cebinden çıkardığı iple kadınları bağlamış ve ağızlarına da bağırmamaları için flâster yapıştırmıştı. Sonra Mrs. Donahue'nun yatak odasına girerek tuvaletin sağ üst çekmesini açmış ve kadının elmas kutusunu aldığı gibi özür filân dilemeğe lüzum görmeden çıkıp gitmişti.

Mrs. Donahue, onbeş dakika uğraştıktan sonra bileklerindeki ipi çözmeğe muvaffak olmuştu. Polisler de sol bileğinde dövme olan hırsızı a-rıyordu. Bu dövme" okla delinmiş bir kalpti. Bu arada kadınları bağlayan iplere bakan mütehassızlar bu düğümleri ancak gemicilerin yapabileceğine kanaat getirmişlerdi. Hırsızın kolundaki dövmeyi de Mrs. Stanton görüp polise bildirmişti

İKİNCİ BÖLÜM

Sarışın sinirlenmeğe ve sabırsızlanmağa başlamıştı. Gelip başıma dikildi. Parfümü iç gıcıklayıcıydı. Yani erkeklerin başını belâya sokan cinsten bir koku sürünmüştü. Hafif bir sesle, "İsterseniz gazeteyi alıp götürebilirsiniz," diye mırıldandı. "Ben okudum zaten."

Bir sigara yakıp yüzüne baktım. Göz göze geldik. Ama o bakışlarını kaçırdı.

-"Belki Barney, gazeteyi okumak ister. Mrs. Donahue'nun elmaslarını çalmışlar." Gazetedeki kadınla bıyıklı adamın resmine baktım. Bu fotoğraf yıllar evvel çekilmiş olacaktı her halde. Bunu nereden anladığımı sormayın. Bana öyle.geldi işte. "Barney hırsızın eşkâlini okumak ister belki. Kahverengi saçlı, kahverengi gözlü, göğüsünün sol tarafında bir ben olan, iri yarı bir adam-mış. Sol bileğinde de bir yürek dövmesi varmış."

. Dehşetle içini çekti. Gözleri iri iri açılmıştı. Güç belâ, "Gazetede böyle bir şey yok." diyebildi.

Gazeteyi uzattım. "Yazıyı baştan okusanız."

Yüzü hiddetle tekallüs etti. Gazeteyi elimden kaparak yere attı. "Bana böyle numara yapmağa kalkma" Artık kibar kadın tavrı takınmaktan vazgeçmişti. "Gazetede kahverengi saç, ben veya dövme lâfı yok. Sen ne istiyorsun? Neden gel?-din buraya? Birinin başına belâ *açmak* niyetinde misin?"

Omuz silkip sigaramdan bir nefes çektim. "Benim böyle bir niyetim yok kızım. Sadece Barney'i görmek istiyorum. Nerede o? Onunla halledilecek bir işim var."

-"İş mi?" Nedense bu lâfıma daha da hırslandı. "İş ha? Buraya baksana sen? Adın neyse...."

-"Shell Scott." diye tekrarladım.

-"Barney'den ne istiyorsun?"

Güldüm. "Buraya bak yavrum. Zeki bir kadına benziyorsun. Herhalde neden geldiğimi tahmin etmişsindir."

Dudak büktü. "Ne istediğinin farkında bile değilim. Hem artık beni rahatsız etme."

Belki doğruydu sözleri. Gözlerindeki ışıltı -ve burun kanatlarının titremesi başka manâya geliyordu belki de. Bu kadın beni görür görmez aşık olmuş olabilirdi.

Divandan kalkıp karşısında durdum. Kadına tepeden bakıyordum artık. Üstelik topuklu ayakkabılar giymişti o. Zaten o Ölse bile topuksuz ayakkabı giymezdi. Kadınlara yakışacak her şeyden istifade etmesini bilen bir tipti o. "Müsaade ederken ne istediğimi izah edeyim. Bugün üç buçuğa doğru Mrs. Donahue adında bir kadını soymuşlar..". •

-"Kes traşı," diye haykırdı. "Yine aynı lâfları tekrarlama bana.-Ben sadece Barney'den ne istediğini anlamak istiyorum."

İçimi çektim. "Anlamamazlıktan gelme, kızım. Bu tarif tamamiyle Barney'e uyuyor. Sonra polisler hırsızın attığı düğümlerden onun gemici o-labileceğine karar vermişler. Belki bilmiyorsun ama Barney'le ben askerliğimizi birlikte yaptık. Bahriye silâhendazıydık."

Kendisini biraz toplar gibi olmuştu. Kaşlarını çatarak, "Bu tarif yüzlerce adama uyabilir," diye cevap verdi.

Dayanamayarak elimi uzattım ve yanağını okşadım. Cildi kadife gibiydi. Genç kadın kımıldamadı bile. Gözlerini bana dikmişti. Sık sık nefes aldığı için göğsü körük gibi inip inip kalkıyordu.

-"Beni dinle yavrum. Barney'le ben bu işi kolayca, halledebiliriz. Sen onun nerede olduğunu söyler söylemez.." Birdenbire durdum. Kadının ar kasnıda kalan kapıyı farkettim. Her halde yatak odası orası olacaktı. "Ben şu odaya bir bakayım."

Ama sarışın afet güzelliği nisbetinde inatçıydı. "Bu ne küstahlık." .diye bağırdı. Yol vermemek ister gibi bir iki adım geriledi. "Barney evde. değil. Ben de evimde kimsenin istediği gibi dolaşmasına müsaade edemem."

Kolundan tutup onu kenara çektim. "Barney, senin atölyede galiba. Senin burada oturduğunu söylemekle belki küstahlık ediyorum. Fakat o kadar amirane bir tavrın var ki.^ Burası sana aitmiş gibi hareket ediyorsun. Onun için.."

Sözümü kesti. "Üstüne vazife değil ama ben burada oturuyorum. Bilmek istediğin başka bir şey var mı?" Bir taraftan da geri geri yatak odasının kapısına doğru gidiyordu.

Ben de ilerledim. Birdenbire korkuyla gözleri büyüdü. Rengi de sararmıştı. "Kimsin sen? Barney'in arkadaşı olmana imkân yok. Klinsky'nin adamlarından biri olacaksın."

Üçüncü defa, "Kendimi tanıtayım " dedim. "Adım Shell Scott. Hususi hafiyeyim. Bender Sigorta Şirketini temsil ediyorum." Artık ben de sinirlenmeğe başlamıştım doğrusu. Veya pullu elbisenin iyice ortaya koyduğu son derece cazip vücuuda bakarken böyle olmuştum. "Yoksa sen Barney'in karısı mısın?"

Yalandan güldü. Ama halâ dudakları titriyordu. "Talihin var. Bu hususta hassas'.değilim. Barney'le sadece iyi arkadaşız."

Onu bileğinden yakalayıp kendime doğru ceketim. İtiraz etmedi. Sonra yana doğru ittim. Baş üstü divana düştü. Pullu elbisesi de kalçalarına kadar sıyrıldı. Ben o anda işi gücü unutup baktım tabii. Kadın hareketsiz yatıyordu. Nihayet istemeye istemeye döndüm.

Tam odaya. gireceğim sırada haykırdı. "Barney, Barney." Kalkıp üstüme saldırmayı denedi. Ama ufak tefek olduğu için yüzümü tırmala-yamadı. Bileklerinden tutup onu.,duvara dayadım.

; -'Buraya bak kızım. Sana böyle davranmak istemezdim. Ben kadınlara sertlik edilmesinden hoşlanmam. Barney burada olduğuna göre birbirimizle uğraşmaktan vazgeçelim. Gidip kendisini çağıracak mısın? Yoksa benimle mücadele etmek sana zevk mi veriyor?"

Dudakları aralandı. Bir an bir şey şöyliyeceğini zannettim. Sonra sırtıma sert bir şey dayandı. Bir top g|M kodaman bir şeydi bu.

Son derece sert bir ses duydum. "Allanın belâsı köpek, Penny'i rahat bırak yoksa kafana bir kurşun yersin."

Demek kafama. nişan aldığını sanıyordu. Bu hesaba göre tabancayı çok aşağıya dayamıştı.

Arkadaşımın sesini tanımıştım, tabii. Gülmeye çalıştım. "Fevkalâde bir sevgili bulmuşsun Barney. Bir polis köpeği alsaydın seni bu kadar koruyamazdı."

Sırtımdaki tabanca çekildi. Barney omuzlarımdan tutup beni çevirdi. Çok iri yarı bir erkekti o. Ben de ufak tefek sayılmam tabii. Boyum bir seksen beştir. Ama 'Barney'in benden on santim daha uzun olduğunu söylemeliyim... O anda kırmızı çiçekli bir beyaz şorttan başka bir şey giymediği için daha iri kıyım duruyordu.

Göğsü kıldan gözükmüyordu. Derisini seçmek imkansızdı. Sol taraftaki beni bile göremedim bu yüzden. O anda Barney hayvanat bahçesinden kaçmış bir gorilden farksızdı.

Birdenbire ellerini çekti. "Shell; Shell Scott. Hay Allah kahretsin." Genç kadına döndü. "Ne oluyor burada?"

Penny'nin hiddeti biraz geçer gibi olmuştu. "Bu serseri yatak odasına girip seni yakalamağa yeltendi. Kendisini Klinsky'nin adamlarından biri sandım. Sana tehlikeyi haber vermek için epey gürültü ettim. Bir ölü bile bu.kadar sesi duysa dirilip kalkardı. Ama sen uyuduğun zaman top atılsa kalkmazsın."

Barney, "Bu serseri benim arkadaşım." dedi.'

Genç kadın omuz silkti. "O kadar arkadaşın var ki.. Onların dosyalarını tutmak lâzım. Resimlerini ve parmak izlerini almalı..."

Barney, bana döndü. "Seni tanımasaydım başın belâya girecekti, Shell . Fena halde tepem atmıştı. "Sarışını süzdü. "Git sırana doğru dürüst bir elbise giy. Yoksa Shell benim mesleğimden şüphelenecek."

Penny, "Ne pis ağızlısın!" diye bağırdı.

-"Giyin dedim. Benim ağzımla da meşgul olma."

Genç kadın ter ter tepinmeğe başladı. "Bana böyle bağıramazsın. Ben bu beyaz saçlı, kırık burunlu serserinin o gorillerden biri olduğunu sandım. Keşke onun yerine Klinsky'nin kendisi gelseydi. Keşke onu durdurmağa çalişmasaydım. Keşke seni gebertselerdi." Kadına kısacık kestirdiğim saçlarımın aslında açık sarı olduğunu söyleyecektim' ama vakit kalmadı. Hırsla dönüp odadan çıktı.

Barney, üzgün bir tavırla başını salladı.- Tabancayı divana atıp karışık saçlarını arkaya itti. "Kadınlar çok garip mahluklar." Gözlerinde yumuşak bir

ifade belirdi. "Ama çok iyi bir kız o.Şimdiye kadar onun gibi biriyle karşılaşmamıştım. Buraya gelmenin sebebi nedir, Shell? Seni görmeyeli epeyi oldu."

Yerden gazeteyi alıp manşete baktım. Sonra yan gözle Barney'i süzdüm. Son derece sakindi o. Masadan bir sigara alıp yaktı *i* Bir nefes çekti. Ren de cebimden paketimi çıkardım. Bir kibrit yaktım. Bir taraftan da onu gözetliyordum. Biraz endişelenir gibi olmuştu sanırım. Ama yine de lâkayıt tavrını muhafazaya çalışıyordu.

-"' Buraya neden geldiğini söylemiyecek misin , Shell?" diye sordu.

Elimle gazeteyi işaret ettim. "Şu küçük hırsızlıkla meşgulüm."

Boş gözlerle yüzüme baktı. "Böyle esrarlı bir tavırla konuşmana lüzum yok. Benden ne istediğini söyle."

Sigaramın dumanını üfledim. "Bender Şirketi Donahue'nun elmaslarını sigorta etmiş. Şimdi kadına elli bin dolar ödemek lâzım geliyor. Hırsız elmasları el altından satmağa kalkarsa bunlara karşılık ancak yirmi beş, otuz bin dolar alabilir. Ben o sigorta şirketini temsil ediyorum. Şirket zararını azaltmak için hırsızdan elmasları satın almaya razı. Böylece Mrs. Donahue'ya yüz elli bin dolar yerine elmasları verilecek. Hırsız da tam kırk bin dolara alacak. Elmaslara karşılık bu parayı ben vereceğim."

"Neden bunları bana anlatıyorsun Shell?"

içimi çektim. "Belki elmasların bulunmasında yardımın olur diye düşünmüştüm. Sana bu paradan komisyon da veririz tabii."

Sigarayı tablaya basarak, söndürdü. "Numarayı bırak Shell. Sen gazetede hırsızın eşkalini okuyunca

şüphelendin. O dövme aklına bazı şeyler getirdi her halde."

Gözlerimi yüzüne diktim. "Barney, o tarif taniamiyle sana uyuyor. Bunu da unutmıyalım."

Gözlerinde acaip -»bir ifade belirdi. "Bir sürü adamın kolunda ok batırılmış kalp dövmeleri vardır. Sokakta yüzlerce iri yarı erkeğe rastlarsın. Bugün çocuklar biie gemici düğümü yapmasını biliyorlar. Beni dinle Shell. İyi bir işim var. Biliyorsun çifte bahisten epeyi para kazanıyorum Geçinip gidiyorum. Hırsızlık, hele böyle güpe gündüz- süâh tehdidiyle altnas çalmak benim işim değil."-

Bir bakıma haklıydı ama ben ısrar ettim. "-Çifte bahis işleri hiç de iyi değil bu ara. Yeni Federal vergi çifte bahisçilerin canına okudu. Bu vergiyi ödersen şehir pöusi senin-gizli kuma* oynattığını anlıyor. Vergiyi vermezsen de Federal kanunlara uymadığın için deliğe giriyorsun. Sizin başınız dertte. Bu gidişle daha da kötü olacak Sanırım."

Halıya tükürdü. "Allah Federal Kanunları çıkaranları kahretsin."' Shell, ben dükkânı kapayalı çok oldu. Artık .sadece - telefonla iş yapıyorum. Gidip dükkânda oturup yakalanmayı bekleyemem tabii. Bir kaç ay- evvel çifte bahisçilerden bir kaçının dükkânın; baştılar. Ben de tehlikeyi sezip yakamı kurtardım. Şimdi sadece telefon,.."

Belki ben yanılıyordum. Barney haklıydı. Kendisi kumarbazdı ve şimdiye kadar para kazanmak için şiddete baş vurmamıştı. Daha doğrusu ben böyle bir şey duymamıştın*.. .

-"Yalnız o eşkal sana çok uyuyor," dedim.

-"Öyle, ama benim gibi bin kişiye daha ! uyabilir.".

-" Mrs. Donahue ve görümcesi hırsızı görür görmez- tanıyacaklardır sanırım. Onun için..............."

Fena halde sinirlenerek sözümü kesti. "Çocuk gibi konuşma, Shell. Adam yüzüne maske takmış. Gazeteler öyle yazıyor. Polis belki beni yakalar.. Zira tarifteki gibi iri yarı bir erkeğim. Ama teşhis o kadar kolay olmaz. Sen hafiyesin bunu benden daha iyi bilirsin. Benimle beraber ayni boyda, güçlü kuvvetli beş adam daha çıkaracaklar ortaya. Hepimizin yüzüne de maske takacaklar. Bak bakalım o zaman kadınlar içimizden birini ayırt edebilirler mi?"

Penny, içeriye girdi. Bu sefer yakası kapalı açık mavi bir elbise giymişti. Biraz evvel açık tuvaletten göğüsleri soğuk almıştı galiba. Onun için böyle sıkı sıkı örtünmüştü. Mamafih bu elbiseyle de bir hayli cazipti kadın.

Genç kadın uzanıp kutudan bir sigara aldı. "Saat sekiz, Barney. Sen halâ ortalıkta pantalon-suz dolaşıyorsun."

Arkadaşım bana baktı. "Penny'le gezmeğe gideceğiz. Seni gördüğüme memnun oldum. Yine gelirsin değil mi, Shell? Seninle bir iki şişe viski içer eski günleri yadederiz." Uzanıp alçak masadaki diğer kutudan bir püro oldu. "Bana hediye geldi bu. Corona Corona.. Al. Yolda içersin." Ben sigardan pek hoşlanmam. Ama onu kırmamak içeri aldım. ''Şey Shell." durakladı. "Aradığın adam ben değilim. Penny, arkadaşımı kapıya kadar götürüver."

Sarışın kaşlarını çattı. ",Onu pencereden atmayı tercih ederim."

Barney bir şey söylemeden dönüp yatak odasına gitti. Ben de kadına aldırmadan peşinden yürüdüm. Geniş bir odaydı burası. İçeride parlak cevizden yapılmış yedi parça eşya ve bir kaç gece -lâmbası vardı. Yerdeki battaniyeyi kaldırıp yatağa koydum ve üstüne oturdum.

Yatak da pek yumuşaktı. Arkadaşım her hareketimi takip ediyordu.

-"Kırk bin dolar, Barney,"dedim. "Sual filân da sorulmıyacak. Polisler elmasları ele geçirirlerse bir sent bile alamazsın."

-"Bu manâsız lâfları dinlerken yıkanmama müsaade eder misin. Shell? Sözlerinin saçma olduğunu biliyorsun tabii. Ama sen eskiden beri böyle kalın kafalısın. Anlaşılan inadın tutmuş yine. Bende elmas filan yok. Zaten ömrümde elmas çalmış da değilim. Bunları-kimin' çaldığını da bilmiyorum. Gazeteyi okuyana kadar Mrs. Donahue veya Mrs. Stanton adında bir kadın olduğunu da bilmiyordum."

Banyoya geçti. Ben de peşinden gittim. Barney duşa girip yıkandı. Sonra tüylü bir havluyla kurulandı. Küçük dolaptan bir tarak çıkararak dikkatle saçlarını taradı.

Ben sessiz sedasız bekliyordum. "Beni dinle, Shell." Sesinde yalvarır gibi bir şey vardı. "Bu işi ben yapsaydım teklifini kabul etmez miydim sanıyorsun? Kırk bin dolar çok iyi bir para. Hem kaybım ne olurdu? Sen beni asla ele vermezdin. Ben de o kaynar elmasları elden çıkarıp kırk bini zevkle yerdim. Eğer elmaslar bende olsaydı bir an bile tereddüt etmeden bunları sana verirdim. Sözlerim makul değil mi?"

Haklıydı doğrusu.

Ama ben yine .diretttim. "Belki elmaslar senin elinden çıktı, Barney. Belki bunlar satıcıların eline geçti. Ama elmasları kimin aldığını öğrenirsen yine sana bir komisyon veririz. Yalnız o şahısla konuşmam şart."

Dik dik yüzüme bakıp yatak odasına geçti. İskemlenin arkasına takılı olan gömleğini aldı. "Sen çıldırmışsın, Shell."

Çabucak giyinmeğe koyuldu. Ben istifimi bozmadım. "Belki saçmalıyorum, Barney. Ama sen pek çok insan tanırsın. Belki bu işi kimin yaptığını öğrenebilirsin. Ben kırk bin dolar veriyorum. Elmasları kimin teslim edeceğiyle de meşgul değilim. "

Bir kahkaha attı. "Sen senelerden beri Los Angeles'de hafiyelik ediyorsun. Sabıkalıları benden daha iyi tanıman lâzım değil mi? Sonra senin namuslu olduğunu sanıyordum. Hırsızlardan mal olmaya kalktığını ilk defa duyuyorum."

Omuz s ilktim. "Sigorta Şirketinin kurucusu Mr. Bender, çok eski bir müşterimdir. Kendisi yüz elli bin dolar kaybetmektense kırk bin dolarla bu işi kapatmak istiyor. Evet işin bir de kanuni tarafı var. Ama ben müşterime her türlü yardımı yapmak zorundayım. Polisler hırsızı yakalayabilirler. Onların vazifesi bu. Beni sadece elmaslar ilgilendiriyor. Sonra hırsızın yakalanması bir.şeyi halletmez. Her şeyden evvel elmasların bulunması lâzım,"

Pantolonunu da giydi; Kruvaze smokin ceketini giymesine de ben yardım ettim. Bana gülüm-sediyse de bir şey söylemedi. Kolumdan tutup beni oturma odasına götürdü. Bu arada Penny de yine elbise değiştirmişti. Bu seferki de beyaz bir gece tuvaletiydi. Ama bu da o mavi pullu elbise gibi açık değildi.

Barney, "Allaha ısmarladık, Shell." diye mırıldandı. Kendinden emin ama çok emin bir hali vardı. Bu da beni rahatsız ediyordu. "Bir şey duyarsam san telefon ederim. Büron halâ Hamilton binasında mı?"

-"Evet. Orada yoksam Spartan apatmanını ara. Numaram rehberde var. Arabamı köşeye bıraktım. İsterseniz sizi gideceğiniz yere bırakayım?"

Penny'niri keyfi yerinde değildi. Dik dik bana baktı. "Nasıl olsa bir taksi buluruz."

Barney, ağızinın içinde bir şeyler mırıldandı. Sonra gidip yatak odasındaki dolaptan siyah ipek bir pardesti ve gri bir yumuşak fötr şapka alıp döndü. Bunları divanın üstüne bıraktı. Ben pardösüyü kapıp tuttum. Penny bir an tereddütten sonra bunu giymeğe razı oldu. Ama pardösüyü sırtına takar takmaz benden uzaklaştı. Galiba bende sari bir hastalık olduğuna kanaat getirmişti.

Ben işi pişkinliğe vurdum." "Hadi gelin. Sizi bırakayım. Serin hava insana iyi gelir. Belki biraz neşelenirsiniz."

Bârney, göz kırptı. "Tabii. Senin arabana bineriz. Bir taksi bulmak için dört blok yürümenin manâsı yok."

Genç kadın da istemeye istemeye, "Peki.?' dedi, "Yalnız Barney, sen aramıza otur. Bu serserinin bana yaklaşmasını istemiyorum."

Ben yine yalandan güldüm.. Kapıyı açtım. Barney, fevkalâde kibar bir erkek olduğu için önden çıktı. Penny geçerken fısıldadım. "Belki ilerde fikrini değiştirirsin yavrum. Elini tutmam için yalvarırsın. " Ben arkadaşlarının sevgililerine musallat olan erkeklerden hiç hoşlanmam . Bu sözleri sırf kadını sinirlendirmek için söylemiştim.

Penny cevap, vermek için hiddetle döndü. Ama o sırada karşı dairenin kapısı açılarak bir kadın çıktı. Penny de pardösüsüne sıkı sıkı sarılarak asansöre doğru koştu. Vebadan kaçıyordu sanki.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Neyse köşede duran üstü tenteli Cadillac arabamı henüz parçaiamamışlardı. Bu içi kırmızı deri döşemeli beyaz arabayı alalı henüz bir kaç gün olmuştu. Onun için kendisini çok seviyordum. Arabanın burnuna çıkmış poker oynayan bir kaç çocuğu aşağıya attım.

Sonra, "Bu sokak hiç değişmemiş , Barney," dedim. Başımı çevirince kendi kendime konuştuğumu anladım. Barney ve Penny yanımda değillerdi. Ellerini ceplerine sokmuş, iki adamla karşılıklı duruyordu onlar. Adamları hiç de gözüm tutmadı. Klasik goril numunesiydi onlar. Biri uzun boylu sıska bir mahluktu. Durmadan sol omuzunu oynatıyordu. Her halde bir tikti bu. Loş ışıkta yüzü pek soluk duruyordu ama gözleri epeyi parlaktı. İkinci serseri kısa boylu tıknazdı. Vücudunun bir hayli sağlam olduğu belliydi. Eski güreşçilerden biri olabilirdi o. Ama başını çevirince kanaatimi değiştirdim. Burnu yamyassıydı. Yüzünde epeyi yara izi vardı. O eski bir boksördü. Hem de. ringlerde epeyi dayak yemiş cinsten, bir boksör.

Birdenbire Penny'in sesi yükseldi. "Allah Klinsky'nin belâsını versin!"

Barney, kadını yana itti. "Bırak bu işi ben halledeyim. Neticede kafası gidecek olan benim. Sen değilsin. Beni dinleyin. Rex'e üç bin doları çok yakında........"

Ama lâfını bitiremedi o. Uzun boylu sıska elini kaldırarak Barney'in yüzüne bir tokat aşketti. Arkadaşımın bir adım gerilediğini gördüm. "Bu hiç sayılır." Serserinin bir kadınınki gibi yumuşak ve ince bir sesi vardı. "Münakaşaya devam edecek olursan o

vakit hesabını görürüm. Patron seni hemen götürmemizi söyle. Hemen!"

Barney'e ne olduğunu merak etmiştim. Eskiden olsaydı arkadaşım tokadı yer yemez karşısındakinin karnına bir tekme yapıştırırdı. Bu arada onun tabancası olup olmamasına da aldırmazdı. Barney ya çok yumaşamıştı ya da eski cesaretini kaybetmişti.

Dayanamayıp yaklaştım. Barney 'le Penny '-nin arasına girdim. İki goril bakıştılar. Ellerimi göğüsümde kavuşturup beklemeğe .başladım. Bir taraftan da 38 'ligimi yanıma almadığım için kendi kendime küfrediyordum. Serserilerden sıskası kaşlarını çatarak derin bir nefes aldı. Aklı sıra göğsünü şişirdi.Halbuki hafif bir rüzgârda uçacak kadar çelimsizdi. Yalnız sol koltuk altındaki kabarıklık yanında büyük çapta bir tabanca olduğuna işaret ediyordu. O zaman sık sık omuzunu oynatmasının manâsını anladım. Serseri tabanca taşıdığı için gururlanıyordu. Bu silâhını göster-mek için bir numaraydı. Kısa boylu adam da durmadan ayaklarının üstünde sallanıyordu. Onun tabancaya filân ihtiyacı yoktu. Durmadan sıkıp açtığı balyoz gibi yumrukları yerine isabet ettiği takdirde tabanca kadar tehlikeli olabilirdi. Tıknaz goril sıskayı dürttü. "Kim bu. Marty?"

Marty denilen korkuluk da parmağı ile beni işaret etti. "Bu nedir?"

Barney, rahatsız olmuşa benziyordu. "Git Shell. Bu işin seninle alakası yok."

Sıska arkadaşına işaret etti. "Yumruk, sen sihirbaz sayılırsın.Şu ahmağı kaybediver."

Yumruk, ağır ağır başını çevirdi. "Marty'nin söylediğini duydun ulan. Üçe kadar sayana kadar bas."'

Klinsky denilen adam sadece kültürlü gorillere iş veriyordu anlaşılan. Ben tırnaklarımı incelemeye koyuldum.

Barney'in sesi endişeden kısılmıştı. "Shell, rica ederim. İnadın sırası değil. Yarın baha gelirsin eski günlerden bahsederiz. Artık beni yalnız bırakman lazım. İşlerimi karıştırıyorsun."

Penny de hiddetle homurdandı. "Senin gibi kuvvetli birine ihtiyacımız yok. Emin ol yok. Onun için bir an evvel buradan uzaklaş. Gözden kay-bol. Canımızı sıkma."

Bu kadar İsrar, karşısında direnmek manâsız olacaktı. "Pekâlâ " dedim. "Madem öyle istiyorsunuz. Ben arabamda bekleyeceğim. Allaha ısmarladık Yumruk... Marty.. Size borçlu olduğumu bir gün bana hatırlatıverin."

Marty, şaşırdı. ■ "Bize borcun yok, ahbap."

Yumruk da Barney'in kolunu yakaladı. "Haydi gidelim, Marty."

Penny de dönüp onların peşinden yürüyecek oldu.Fakat Marty ona müsâade etmedi.. "Arabada sana yer yok. Üç kişilik bir araba bu."

Genç kadın sıskanın elini itti. "Ben Barney'le gideceğim."

Marry'nin yanından geçmeğe çalıştı. Ama sıska onu kollarından tuttuğu gibi çekiverdi. Penny, sendeleyip yere düştü. İnler gibi bir ses çıkardı. Marty çok komik bir şey olmuş gibi gülerek döndü. Yürüdü.

Dayanamadım tabii. "Hiç olmazsa kadını yerden kaldır," diye söylendim. .

Marty beni tepeden tırnağa kadar süzdü.' " O kadar istiyorsan kadına kendin yardım et."

"Eğilip Penny *e yardım edecek oldum. Ama onun gözleri ateş saçıyordu. Beni itti. "Başımdan git, Allanın belâsı. " Ayağa kalkıp serserilerin peşinden koştu. İtiraza çalışan Barney'i arabaya soktukları zaman kadın yetişip Yumruğun ceketine yapıştı.

Heyecanlı bir sesle haykırmağa başladı. "Ben de Barney'le gideceğim."

Marty, sinirlenmeğe başlamıştı. Elini kaldırıp kadının ensesine vurmağa yeltendiği sırada yetiştim ve bileğini yakaladım. Artık ben de hiddetlenmeğe başlamıştım, "Yeter.' Kadınlara ilişilmiyeceğini bilmiyor musun sen?"

Alaylı alaylı beni süzerek diğer elini Penny-nin yüzüne dayadı ve onu şiddetle itti. Kadın yine yere yuvarlandı. Marty, bir kahkaha atarak dönüp arabaya girmeğe yeltendi. Bu arada benim bileğini tuttuğumu unutmuş gibiydi.Daha doğrusu serseri bana aldırmıyordu. Kanın tepeme çıktığım fark "eltim. Bileğini ^büktüm. Zaten çok sıskaydı biraz daha sıktığım takdirde bileğini rahat rahat kırabilirdim. "Seninle biraz konuşmam lâzım Marty."

Namussuzun canı yanmıştı tabii. Ama yine de sakindi. "Pençeni çek, ulan." diye mırıldandı. Sağ elini de ceketinin altına attı. Tabancasını çıkardı.

Sol yumruğumu karnına gömüverdim. Derin derin içini çekerek, iki büklüm oldu. Başını, öne doğru eğmiş olduğu için çenesine de şöyle dizimle vuruverdim. Düşerken feryat etti. Sonra kaldırıma yığılıp kaldı. İnliyordu. Bu sefer ellerini karnından çekerek, burnuna doğru götürdü ve yuvarlanmağa başladı. Bir tilkininkini andıran sıska burnundan kan fışkırıyordu. Üstelik kanlar kanarya sarısı yeni gömleğiyle kareli kravatanı kanarya

sarısı yeni gömleğiyle kareli kravatanı da kırmızıya boyamıştı.

O vakite kadar sessiz sedasız- bize bakan yumruk, arabadan indi. Ekmek somununu andıran elinde siyah bir tabanca vardı. Kırkbeşlik bir Colt'du bu. Namussuz 'son derece sakindi. Yalnız gözleri pırıl pırıl parlıyordu. Nedense bu vaziyet onu sevindirmişti. Hırlar gibi bir ses çıkardı. "Yapmamalıydın bunu."

Omuz silktim. "Marty'e borcum vardı. Ben daima borçlarımı öderim. "

Güldü. "Ben de senin gibiyim. Kurşunu nerene yemek istiyorsun?"

Bu gorilin kafası fazla çalışmıyordu. Onu biraz sinirlendirdiğim takdirde silâhını alabilirdim belki. Sırıtarak bir küfür salladım. Yumruğun, yüzündeki tebessüm siliniverdi. Yumuş ak bir hareketle bana sokuldu* Göz ucuyla bakınca Marty'nin de yerden kalkmış olduğunu gördüm. Namussuzun üstü başı kan içindeydi. I .

Yumruk, "Karnına bir kurşun sıkardım ama, Marty bana gücenir. Zira bu işi kendisi yapmak isteyecektir. Onun için seni vurmıyaca-ğım." Küfrederek, sol yumruğunu yüzüme doğru salladı. Ben ayağımın üstünde dönüp bu darbeden kurtuldum. Sağ yumruğumu karnına gömdüm. Sadece homurdandı. Karnı müthiş adeleliydi. Bu sefer sol yumruğumu da kulağına indirdim. Neyse bu defa talihim yardım etti. Elinden tabanca kayarak, yere düştü. Ama ben daha hızımı alamamıştım. Hem Yumruk, öyle kolay kolay pes edecek cinsten değildi. Kendisini korumaya çalıştı. Sol omuzuma isabet eden yumruğu beni epeyi s arştı. Fakat o sırada elimin yanıyla boynuna vurmağa muvaffak

oldum. Arabaya dayanıp kaldı. Yüzü önce morardı sonra sapsarı kesildi. Öne doğru düşerken gözler camlaştı.

Onu tutmağa yeltenmedim. Bu zahmete değmezdi doğrusu. Islanmış bir un çuvalı gibi kaldırıma yapışıp kaldı. Penny'ın bağırdığını duydum. Tam zamanında dönmüştüm. Mary sendeleyerek bana doğru geliyordu. Eli de yine koltuk altındaydı. Daha tabancasını çekmeden ayağımı kaldırdım. Kasıklarına bir tekme attım. Sıska bu sefer de kasıklarını tutarak yere yıkıldı. İnleyerek arkadaşı Yumruğun üstüne kusmağa başladı.

Bütün bunlar ancak bir dakika sürmüştü. Fakat bu arada sokakta epey insan toplanmıştı. Çocuklar, erkekler, kadınlar etrafımızı almıştı. Başımı kaldırınca bir polisin de ağır ağır yaklaştığını gördüm. Ama onun acelesi yoktu. Zaten bu semtlerdeki polisler hiç bir zaman acele etmez-lerdi.Sokak kavgalarına karışmak işlerine gelmezdi. Talihi yardım ettiği takdirde biz uzaklaştıktan ve kalabalık dağıldıktan sonra vaka mahalline yetişecekti o. -

Barney de arabadan çıkmıştı. Yüzü kireç gibi olmuştu. Sanki bir tarafına inme inmiş gibi hareketsiz duruyordu. Gözlerinde de son derece endişeli bir ifade belirmişti. Kendisine baktığımı görünce, "Ne yaptın, Shell?" diye bağırdı. "Beni öldürtmek mi istiyorsun?"

Kolundan tutup çektim. Bir'kaç saniye içinde benim arabaya geldik. Penny'de bir" adim gerideydi. Barney'i itip içeriye soktum. O hala başını çevirmiş ayağa kalkmağa çalışan serserilere bakıyordu. Penny de arkadaşımın yanma o-turdu. Artık sesi çıkmıyordu. Bana çatmağa kalkmıyordu. Hem astım varmış gibi nefes

almak-•taydı. Hoş onun gibi ciğerleri olan bir kadında böyle bir hastalık imkânsızdı.

Gaza basıp süratle oradan ayrılırken Barney, inler gibi bir ses çıkararak şikayete başladı."Şimdi bırak bunları.'" diye gürledim.

Ama ağlamaklıydı o. "Bu işe karışmayacak-tın, Shell. Başıma ne belalar açtığını bilmiyorsun."

-"Klinsky'ie şimdiye kadar karşılaşmadım," dedim. "Ama hakkında bazı şeyler, işittim. Kendisinin bu kadar sert olabileceğini sanmıyorum."

Yanakları titriyordu. "Sen öyle san."

Penny, de lâfa karıştı. "Klihsky çok sert, Arkasında on iki gorili olduktan sonra neden sertlik etmesin yani?"

Duruma bir manâ verememiştim. "Barney," diye mırıldandım. "Belki Klinsky'le konuşup vaziyeti düzeltebilirim."

Başını kaldırıp gözlerini yüzüme dikti. Çok bitkin bir hali vardı. Ona acıdığımı hissettim. "Klinksy'le konuşmanın bir faydası yok. Hem sen durup dururken neden bana yardım edesin?"

Şaşırdım. "Neticede arkadaşımsm, hem ben..."

Sözümü kesti. "Hayır, senin maksadın başka. Halâ o elmasları düşünüyorsun."

-"Bir bakıma doğru. Bu hususta biraz malûmat işine yarardı."

Acı acı güldü. "Elmaslar bende olsaydı, kırk bin dolara karşılık bunları sana vermez miydim sanıyorsun? Cebimde kırk bin dolar olsa ben Klinksy'le her işimi hallederdim. Burada o-turup Klinsky'nin bana ne yapacağını düşünerek endişelenir miydim sanıyorsun? Cebimde kırk bin dolar olsa gidip onun yüzüne

tükürürdüm. Klinsky de bana tatlı tatlı tebessüm ederdi. Zira Klinsky'nin Allahi para."

Beni bir düşünce aldı. "Klinsky'e kaç para borcun var, Barney?"

Hemen atıldı. "Bir sent bile borcum yok."

-"Yapabileceğim bir şey varsa..."

Penny; dönüp bana baktı. "Bir kaç doların var mı?"

Barney hiddetle kadına döndü. "Neden* sesini kesmiyorsun sen? Artık konuşmasan iyi olur. Neticede bu işin Shell'le bir alâkası yok."

-"Barney," diye mırıldandım. "İstersen sana beş bin dolar bulabilirim."

Genç kadın dudak büktü.."Buna karşılık da elmasların yerini soracaksın tabii."

-"Hayır ben..." Devam edemedim. Barney, koluma asıldı.

-"Shell,-marabayı burada durdur. Cebimde taksiye verecek "bir kaç dolarım var. Bu bahse tahammülüm kalmadı artık."

Cadillac'ı köşede durdurdum. "Sen biraz düşün, Barney. Sana yardım edebilirim. Elmaslara gelince...." f_

-"Sen çıldırmışsın," diye homurdandı.

Penny arabadan inip pardösüsünü süpür-meğe başladı. Yerlerde yuvarlandığı için üstü başı toz içindeydi. Barney de kadının peşinden atladı. Cebinden bir püro çıkardığım gördüm ama bunun üstündeki şeffaf kâğıdı açmaya lüzum- görmeden ağzına soktu ve ucunu ısırdı. Sonra ne yaptığını "fark ederek, sigarayı ağzından çektiği gibi vere fırlattı.

. Yüzüne baktım. "Gemici düğümü yapan sol bileğinde yürek dövmesi bulunan şahsı sen, ben Ve Penny'den başka bilen yok Barney."

Küfrederek döndü ve hızlı adımlarla uzaklaştı. Penny de telaşla peşinden gidiyordu.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Donahue'ların evi Beverley Hills'in teteklerindeydi. iki katlı tuğla evin bahçesi bir hayli bakımlıydı doğrusu. Arabamdan inip bahçenin çakıl döşeli yolundan geçtim. Verandaya çıkıp büyük ceviz kapının Üstündeki halkayı kaldırdım. Sonra bıraktım. Ama sandığım gibi halka kapıya vurmadı. Gizli bir yayı vardı galiba bunun hafifçe sallanarak, yerine oturdu. İçeride bir ses çıkmıyordu. Zile benzer bir şey de duymamıştım. Etraf, derin .bir sükûnet içindeydi

Dönüp bahçeye bir göz attım. Mehtap olduğu için etrafımı iyice görebiliyordum. Sonra tekrar kapıyı vurmaya karar verdim. Ama başımı «çevirince, kapının aralanmış olduğunu fark ettim. Bir çift siyah, göz yüzüme dikilmişti. Cebimden bir kart çıkarıp beni gözetliyen mahlûka uzattım. İnce parmaklı beyaz bir el uzanıp kartı kapar-casına aldı. Sonra kapı kapandı.

Ben yine beklemeğe başladım. Bir kaç dakika sonra kapı tekrar açıldı. "Özür dilerim. Mrs. Donahue evde değil. Ben Mr. Donahue'nun kardeşi Mrs. Stanton'um."

fırsatı kaçırmadım. "O halde Mrs. Donahue dönene kadar sizinle konuşayım."

-" Bilmem." Durakladı. "Siz ne istiyorsunuz?. Bizim hususi hafiyelerle bir alâkamız yok."

-"Bu evde hırsızlık oldu değil mi?" diye sordum;

-"Evet."

-"Ben elmasları sigorta eden şirketi temsil ediyorum."

-"Ya?" yine sustu.

Dayanamadım. "Kapının önünde durup konuşmak biraz zor oluyor, Mrs. Stanton."

Kapı yine kapandı. Bu sefer kadının zinciri açtığını duydum. Neyse beni içeriye aldı.

Holde bir an karşılıklı durduk. Sonra eliyle sağ taraftaki kapıyı işaret etti. "Oturma odasına buyurun."

İçeriye girince etrafıma bir göz attım. Büyük bir salondu burası. Eşyalar pahalı cinsten olmakla beraber bir hayli kasvetliydi. İnsanın içine sıkıntı geliyordu.

Gidip büyük kahverengi divana çöktüm. E-limi cebime atıp bir sigara çıkarmağa yeltendim. Fakat pakedi Barney'de unutmuştum. O anda kadından sigara isteyemedim. Elime Barney'in verdiği püro geldi. Bunu çıkararak. "Müsaade eder misiniz?" diye mırıldandım.

-"Rica ederim."

Puroyu yakıp bir nefes çektim. Ama zevk vermedi bana bu. Çaresiz bunu tablaya bıraktım. Mrs. Stanton'u süzmeğe başladım. Bir hayli cazip bir mahlûktu o. Ancak otuzunda vardı. Bilhassa iri siyah gözleri dikkati çekecek kadar güzeldi. Siyah saçlarını arkaya doğru taramıştı. Etli dudakları ve kabarık burun kanatları onun ihtiraslı bir kadın olduğuna işaret ediyordu. Gözlerindeki ifade de bunu doğruluyordu zaten. Sırtına yakası kapalı kırmızı bir elbise giymişti. Belinin inceliğini göğüslerinin, iriliğini ve kalçalarının yuvarlaklığını büsbütün belirtiyordu. Gözlerim bacaklarına takıldı. Bu mevzun bacaklar pek çok erkeğin aklını başından alırdı. Zaten kadının da başka bir şey düşündüğü yoktu sanırım. O elinden tutulup hemen yatak odasına götürülecek bir tipti.

Birdenbire, "Rica ederim suallerinizi so-' run," dedi. "Ben durumu en az on defa polislere anlattım. İfademi aldılar. Tekrar bu mevzuun açılması hoşuma gitmiyor. Siz de polislerle konuş-muşsunuzdur her halde. Ama muhakkak istiyorsanız...."

-"Ben hadiseyi sizden dinlemeyi tercih ederim ikinci el malûmat hoşuma gitmez."

İstemeye istemeye konuşmaya baş lam. Dudaklarında hafif bir tebessüm belirmişti. Ya benim-le alay ediyordu ya da. kırık burnumla, üstünden parça kopmuş kulağımı, kavisli beyazımsı kaşlarımı yahut gri gözlerimi beğenmişti. Zira o acaip pırıltılı gözlerini bir türlü yüzümden ayırmıyordu.

Maskeli adamın iple Marie Stanton'u bağlarken canını yaktığını da öğrendim." Genç kadının kalçalarında ipler yüzünden mor mor lekeler kalmıştı. Hırsızın sol bileğinde bir yürek dövmesi vardı. Bu kalbe sol taraftan bir ok saplanmış tu

-"Mavi bir yürek ve kırmızı bir ok," diye devam etti, "Kalbin mavi olmasına şaştım." -"Her halde çok korktunuz " diye sözünü kestim.

Bir müddet düşündü. Sonra dudak büktü. "Hayır, sanmıyorum. Sadece hırsız gittikten sonra ani bir korkuya kapıldım."

-"Böyle müthiş bir hadiseyle karşılaşan 'bir insan umumiyetle korkuya kapılır ve pek bir şey hatırlayamaz. Hattâ bazıları şok geçirdikleri için kendilerine saldır atı insanın giydiği elbisenin rengini bile hatırlıyamazlar. Hırsız sizi ve Mrs. Donahue'yu bağladıktan sonra ne oldu?"

-"Bizi bu odada bırakıp yukarı çıktı. Mrs. Donahue'nun yatak odasına gitti. Biraz sonra elinde mücevher kutusuyla döndü. Cebinden çıkardığı kese kâğıdına kutuyu koydu. Sonra bir kelime bile soylemeden evden ayrıldı."

-"Sizinle hiç konuşmadı mı o?"

-"Sadece ben merdivenlerden inerken konuştu. Dişçiden dönmüş odamda dinleniyordum. Aşağıdan bir ses aksedince çıkıp bakayım dedim. Tam merdivenlerden inerken hırsızı farkettim. Adam elindeki tabancayı bana doğru çevirip 'Aşağıya in,' dedi. 'Sakın durma. Gel. Kimsenin canını yakacak değilim', " Hırsızın taklidini yaparken hafifçe güldü,. " Ben de itaat ettim tabii."

-"Sizi bağladıktan sonra doğru yatak odasına mı gitti?"

-"Evet. Zaten bütün hadise beş dakika içinde olup bitti sanırım.."

-"Bu arada adamın suç ortağını görmediniz mi?"

Önce tavana sonra da yere baktı. "Adam. yalnızdı."

-"Nereden biliyorsunuz? Belki de dışarıda bir yardımcısı vardı? Belki o adam arabada bekliyordu?"

Tebessümü ve ateşli bakışlı gözleri uykumu getirmeğe başlamıştı. Veya yorgundum ben. Yaramaz bir çocuğu azarlarmış gibi bir tavırla, "Dışarıda on yardımcısı da olabilirdi " diye cevap verdi. "Ama ben kimseyi görmedim. Araba sesi de duymadım. Belki bir budala gibi konuşuyorum. Affedersiniz. Bir hırsızın bir evi soyabilmesi için önceden plân yapması gerektiğini bilmem lâzımdı. Bu hesaba göre vak'a yerinden hemen uzaklaşacak bir araba filân, temin etmiş olması şart tabii." Biraz düşündü. "Belki de araba dönemeçte bekliyordu. Oradan geçen arabaların sesi evden duyulmaz."

Belki de o haklıydı. Ama bana kalırsa o dönemeçte bir. toplu iğne yere düşse yemek gongu çalmış gibi ses çıkardı. Lâkin belki de yanılan bendim. Aksi takdirde hırsızın kilometrelerce yol yürümüş olması veya bir bisiklete binerek kaçması lâzımdı.

Marie Stanton, tahminimden çok daha şirin çıktı. Manâlı manâlı beni süzerek güldü. "Buhusu-sun mühim olduğunu bilmiyordum. Bacaklarım ve kollarım bağlı olmasaydı gidip pencereden bakardım. Belki hırsızın ahbaplarını görürdüm o vakit."

Bahsi değiştirdim'. "Mr. Donahue evde mi?"

-"Hayır. Ağabeyim bu gece New York-dan dönecek. Hizmetçimiz Sandra ve uşağımız Robbins'e gelince ____ "Durup yüzüme baktı. "Bunları soracaktınız' değil mi? O gün her ikisi de izinliydiler. Ahçı kadın ise çarşıya inmişti. Sandra'yla Robbins, biraz sonra dönerler sanırım."

Kendisine Cumartesi günü uşak ve hizmetçinin nasıl izinli olduklarını sormadan sokak kapısının açıldığını duydum. Biri holde ilerledi. Sonra, "Marie," diye seslendi: "Neredesin Marie." Çok yumuşak ve tatlı bir sesti bu.

Marie, özür dileyerek odadan çıktı. Ben de arkama yaslanarak beklemeğe başladım. Sonra kalkıp balkon kapısına gittim. Mehtap fevkaladeydi doğrusu. Bahçedeki çiçekler de çok güzeldi. Bu loşlukta onların renklerini pek seçemiyordum ama yine de güzellikleri belli oluyordu.

-'Bahçemizi beğendiniz galiba Mr. Scott?" Kadın zümrüt yeşili gözlerini yüzüme dikmişti. Gür kahverengi saçlarını bir topuz yaptırıp arkaya toplatmiştı. Bu yüzden biçimli küçük kulakları ortaya çıkmıştı. Ona dikkatle baktım. Her halde kırk yaşında vardı. Ama gidip nufüs kağıdında tashih yaptırılsa ve otuzuna inse .kimse itiraz edemezdi. Zira çok genç duruyordu.

Sol elinde tuttuğu kartımı sallıyordu ve bir taraftan da sual sorar gibi bana. bakıyordu. Sırtındaki siyah elbise cildinin beyazlığını- büsbütün ortaya koymuştu. Görümcesinden daha uzun boylu ve hattâ daha da biçimliydi o.

Bir şey söylemiş olmak için, "Bu bahçede rahat rahat bir iki gün geçirebilirim " dedim. Halbuki o anda bî r kadeh buzlu viskinin ne kadar zevkli olacağını düşünüyordum.

Ö Sırada sırtına gri vizon bir etol almış olan Mrs. Stanton odaya girdi. Eldivenlerin* giyerken bana tebessüm • etti.. ."İyi geceler Mr. Scott. Sormak İstediğiniz başka sualler varsa Mrs. Donahue cevaplandırabilir. Beni mazur görmenizi, dilerim. Randevum var." Manâlı manâlı bana baktı. "Geç kaldığım zaman kendisi çok heyecanlanıyor. Daha sonra görüşürüz, Eva.".

Ben de kendisine iyi geceler diledim. Kadının arkasından baktım. Yürümesini de iyi bili- ' yordu doğrusu. Sonra Mrs. Donahue'va döndüm. "Size. sual sorarken görümcenizin burada bulunmasını tercih ederdim. Belki kendisi bu arada bazı teferruatı hatırlardı."

Mrs. Donahue, gülümsedi. İnci gibi dişleri vardı.. "Mrs. Stanton bu evde oturuyor. İstediğiniz zaman bizi ziyaret edip sual sorabilirsiniz, Mrs. Scott. .Yarın gece evde olacağız. O zaman ne isterseniz size anlatırız. İyi geceler, Mr. Scott."

Şimdiye kadar beni böyle baştan' savmaya kalkan çıkmamıştı. Burnuma yumruk yediğim çok- olmuştu. Takat böyle kovulduğumu hiç hatırlamıyordum. Sözlerini hakaret kabul etmemem için de gülümsüyordu kadın..

-"Yoksa birini mi bekliyorsunuz?" diye sordum.

Başını salladı. "Kocam gelecek. Biraz sonra burada olacak." Yanıma gelip balkon kapısının önünde durdu. Parfümü baş döndürüyordu. "Biliyor musunuz sigorta şirketinin bu- kadar çabuk işe el koymasına şaştım."

-"Şirket daima müşterilerini korumaya çalışır Mrs. Donahue Bu arada şirket kendisini de korumaya çalışıyor tabii.. Hususi hafiyeyim ben. Bir hadise olur olmaz harekete geçilmezse deliller ortadan kaybolabilir.1' Cebimden bir kâğıt çıkardım. "Mrs. Donahue, bu elmaslarınızın listesi. Lütfen buna bir bakar mısınız? Polise çalındığını bildirdiğiniz her şey burada kayıtlı mı? Polisler bir hata yapmış olabilirler. Mr. Donahue'nun da bu listeye bakmasını rica edecektim. Anladığıma göre kendisi New York'daymış."

-"Kendisi gideli üç ay iki gün oldu. Biliş seyahatine çıkmıştı. Mr. Donahue, bugün döndü. Görümcem biraz evvel onun hava alanından telefon ettiğini söyledi."

-"O halde Mr. Donahue henüz hırsızlıktan haberdar değil?"

Birdenbire yüz adeleleri gerildi. "Teferruatını bilmiyor henüz. Onu da neredeyse duya-r çaktır. Zavallı Tom." Gözlerinde hüzünlü bir ifade belirdi. "Keşke burada olsaydı." Gözlerini kırpıştırdı. Bana tebessüm etti. Sonra bana büyük bir sır tevdi edermiş gibi mırıldandı. "Bana bir kötülük- olmadığına onu ikna edebilmek için yarım saat uğraşmam gerekecek. Bazı erkeklerin ne kadar hassas olduğunu bilirsiniz." . -

Başımı salladım. "Tasallut çok kötü bir kelime."

Yanakları pembeleşti. "O korkunç adam."

Sonra elinde çalınan elmasların listesi olduğunu hatırladı. "Buna bir bakayım bari. Çantamı nereye bıraktım. Affedersiniz, Mr. Scott." Odadan çıkıp biraz sonra bağa saplı siyah bir çantayla döndü. Bunu alçak masaya dayayıp açtı. Gözlüğünü çıkardı..

Acaip bir ses duyarak döndüm. Mrs. Donahue, gözlerini masaya dikmiş hareketsiz duruyordu. Ağzı açık kalmıştı. Ona ne olduğunu düşünürken kadın tablada duran sönmüş puromu kaptı. Sanki elinde iğrenç bir yılan varmış gibi yüzünü buruşturarak etrafına bakındı. Sonra bunu atacak bir yer araştırdı. Bazı kadınların puroya fena halde sinirlendiklerini biliyordum. Bunun kokusuna da tahammülleri yoktu. Tam ağzımı açıp puroyu bana vermesini söyleyecektim ama ona bakınca vazgeçtim. Mrs. Donahue bu hususta bütün kadınlardan daha titiz ve daha sinirliydi galiba. .Kadın gözlerini sigaraya dikmişti. Rengi kül gibiydi. Midesi bulaniyordu galiba.

Sonunda puroyu çantasına atıp klipsini kapattı. Ancak o vakit telâşından yere attığı elmas listesini hatırlayabildi.

-"Liste doğru Mr. Scott. " Yine tebessüm ediyordu. Biraz evvelki tuhaflığından eser kalmamıştı

O anda kafamda bir şimşek çaktı. Balkonun önünden ayrıldım. "Yârın elmas listesiyle parçaların fotoğraflarını karşılaştıracağım. Eğer bu parçalara "şehirde.rastlarsam tanımam lâzım. Bir kaç sualim daha vardı, Mrs. Donahue."

-"Yarın Mr. Scott. Korkunç bir baş ağrisı..."

Sözünü kestim. "Bir iki dakikanızı alacağım* Bana hırsız hakkında hatırladıklarınızı anlatın. İri yarıymiş ve maskesi varmış. Gerisini sizden duymak istiyorum.

Anlattıkları Mrs. Stanton'unkinden farklı değildi.. Sadece o adamın bileğindeki dövmeyi görmemişti. Ona da haydudun yardakçısı olup olmayacağını sordum.

Kaşlarını çattı. "Yardımcısı olsaydı o da eve girip arkadaşına yardım ederdi sanırım."

Yüzüne baktım. "Belki de yardımcısı, maske taksa bile tarafınızdan tanınabileceğini bilen biriydi. Siz veya Mrs, Stanton onuisesirtden yahut hareketlerinden tanıyabilirdiniz."

--"Anlıyamadım."

Aslında aptal değildi. Israr ettim. "Tanıdığınız biri evi soyma fikrini vermiş olabilir. O evi bildiği için vaziyeti maskeli hayduta aşmıştır.Yani kısacası bir

ahbabınız hırsıza çabucak sizin elmasları evden nasıl çalacağınızı öğretmiştir. Arkadaşların," para hırsına kapılarak böyle şeyler yaptıkları çok görülmüştür."

~"İnanmam buna." Baş ağrısını unutmuştu o ara. "Benim arkadaşlarım ve ahbaplarım son derece dürüsttür."

-"Ya Mrs. Stanton'un ahbapları?"

Hiddetle, "Marie'nin bu rezaletle bir ilgisi yok," diye bağırdı..

Omuz silktim. "Biri hırsıza aile elmaslarını nerede sakladığınızı haber vermiş. Sizin ve Mrs. Stanton'un sözlerine göre hırsız ikinizi de sıkı sıkı bağladıktan sonra doğru yatak odamıza gitmiş. Birinin ona durumu anlatmış olması lâzım. Yoksa adam doğru yatak odasına koşup sizin kırmızı kadife mücevher kutunuzu bulamazdı."

-"Elmaslar tuvalet masamın sağ üst gözünde duruyordu. Kırmızı kadife kutuyu bulmak o kadar zor bir şey değil."

-"Kasanız yok mu?"

-"Elmaslarımı Mr. Donahue'nun bürosundaki kasasında muhafaza ediyorduk. Bunları son defa .kasadap çıkarttığımız gece bir partiye gittik. Ertesi sabah da Mr. Donahue seyahate çıktı." Acı acı gülümsedi. "Kocam elmasları tekrar kasaya koymağa vakit bulamadı."

-"Ya hizmetçiniz, uşağıınz ve ahçınıza ne dersiniz? Onlar da çok namuslu mu?"

-"Tabii." Robbine,' dokuz seneden beri yanımızda.' Kendisi Sandra'yla evlidir. İkisinden de şüphelenmeme imkân yok. Ahçımız Louise ise Mr. Donahue'nun çocukluğunu biliyor. Korkarım siz yanlış bir fikre, saplandınız, Mr. "Scott." ..

-"Elmasların yerini sizden başka kimler biliyordu? Sandra, Mr, Donahue, Mrs. Stanton ve Robbins."

"Mr,- Donahue hırsızlık sırasında burada değilmiş. Uşak ve hizmetçiyle ve ahçının dürüst ol-, duğunu söylüyorsunuz. Geriye sizinle görümceniz kalıyor demek."

Bitkin bir tavırla elini yüzüne götürdü-. "Sözlerinizden manâ çıkarabilecek bir halde değilim. Zaten bu gece sizinle fazla konuşamayacağım. Her halde

Mr. Donahue''nun dönüşünü beklemek heyecanlandırdı beni affedin, Mr. Scott."

Bir kahkaha attım, "İşte bu kadar kolay değil Mrs. Donahue. Bu evde bir hırsızlık olmuş. Hırsızı eve yollayan şahısın ona elmas kutusunun yerini söylediğinden de eminim. Siz Mrs. Stanton, uşağınız; ahçınız, hizmetçiniz ve hattâ New York'da olmasına rağmen kocanız hırsıza talimat vermiş olabilir., Veya bu şâhsın elmasların yerini, öğrenen başka biri de olması mümkün. Hırsızı^ eve sokup kendisi epeyi uzakta bir yerde arabanın içinde beklemiştir."

'Hayır' der gibi başım salladı. "Böyle biri olamaz, Mr. Scott. Elmaslarımın Mr. Donahue'-nun kasasında değil de yatak odamda olduğunu bilen biri yok.".

Gözlerimi yüzüne diktim. Oralı olmadı. Bir müddet birbirimize baktık. Gözlerinde kafa tutar gibi bir ifade belirmişti.

-"İyi düşünün," diye mırıldandım. "Aile dostlarından biri veya aileye pek yakın olmayan biri____Yani sizsin şahsen tanıdığınız bir adam.

'Görümcenizi veya diğerlerini kasdetmiyorum. Sizin tanıdığınız erkekten bahsediyorum, Mrs. Donahue." ı

Yüzü kıpkırmızı oldu. Gözlerinden de hiddeti okunuyordu. "Rica ederin. Biraz daha açık "konuşun, Mr. Scott. Kafanızdan pis bir şey geçiyor değil mi? Yüzünüzdeki iğrenç tebessümden bunu seziyorum."

-"Pek ala. Mrs. Donahue." dedim. "Bunu siz istediniz. Ben sizi.arada sırada veya sık sık ziyaret eden bir erkeği kastediyorum. Kocanız seyahatteyken sizi ziyaret eden biri.."

Dudakları birer çizgi halini aldı. Yumruklarını sıkarak haykırdı. "Bana hakaret ediyorsunuz.' Rica ederim evimden çıkın.'"

Dönüp tinden yürüdü. Peşinden gittim. "Hinlerinizi incittiysem özür dilerim. Fakat her hususu düşünmem lâzım. Bana kalırsa bu son ihtimal en emin olanı." Bu sözleri söylediğim için de kendimden* tiksiniyordum. "Ahbabınız olan bir erkek sık sık yatak odanızı ziyaret etti ve böylece elmasların yerini öğrendi."

Birdenbire dönüp elini kaldırdı. Tokatlıya- . çaktı beni. Bileğinden tuttum. Birbirimize çok yakındık. O anda kravatımı ısırıp bir parçasını 'koparabilirdi. • ,

Sırıttım. "Gitmeden evvel puromu iade etmenizi isteyeceğim. Cebimde başka sigara yok. ..Aksi takdirde bunu içmenize müsaade ederdim."

Sendeledi. .Yüzü kireç gibi olmuştu. "Puro mu?"

-"Evet, çantanıza koyduğunuz sigara bana ait."

Gayri ihtiyarı geriledi. Mihaniki bir tavırla çantasını alıp açtı ve puroyu bana verdi. "Rica ederim artık gidin.".

Ben halâ bekliyordum. "Mrs. Donahue, puro içen ahbabınızın kim olduğunu söylerseniz boşu boşuna vakit kaybetmemi önlersiniz. Hem bu ikimizin arasında sır olarak kalacak. Aksi takdirde beni uğraştıracaksınız."

Alnında bir damar kabarmıştı. "Neden bahşettiğinizi bilmiyorum. Hemen evimden çıkın. Sizin gibi bayağı insanlarla konuşmağa alışık değilim ben."

Gidip puroyu tablaya bıraktım. "Kimseye zararı olmayan bir kaç yaprak tütünden ibaret bir şey bu. Ama siz bunu görür görmez bir parça afyonmuş gibi kapıp çantanıza sakladınız. Kocanızın eve gelip bunu bulmasını arzu etmiyordunuz her halde. Siz sokaktayken püro içen ahbabınızın uğrayıp bunu tablada bıraktığını sandınız. Yahut kocanızın, evde olmadığı halde birinin burada püro içmesinden şüphelenip size sual soracağımı zannettiniz. Veya Mr. Donahue, eve döner dönmez puroyu görecek ye bunun sahibini hemen anlıyacaktı. İşte durum böyle. O erkek kim, Mrs. Donahue?"

İnler gibi bir ses çıkardı. "Hususi hayatımla o hırsızlığın bir ilgisi yok."

Birdenbire kapı açılarak eşikte bir adam belirdi. "Eva."

Dönüp baktım. Uzun boylu kır -saçlı bir erkekti o. Gülümserken gözüken dişleri bembeyaz ve düzgündü. Hollywood yıldızlarınınki gibi onun dişleri de porselen kaplıydı galiba. Adam elindeki bavulu bırakıp kollarını açtı, Mrs. Donahue de bütün dertlerini unutmuş gibi tatlı tatlı gülüm-siyerek onun kollarına atıldı.

Öpüştüler. Kadın, "Seni bu kadar erken beklemiyordum," dedi.

-"Şikago'da hemen aktarma yaptım."

Ben lâfa karıştım. "Uçaklardan hiç hoşlanmam- Hemen midem bulanmaya başlar."

Adam ilk defa o vakit benim odada olduğumu farketti.

Mrs. Donahue, beni tanıştırıp kısaca olanları.. Yani hırsızlık hadisesini anlattı. Aile elmaslarının başına gelenleri nakletti.

Adam bu arada sadece, iki defa, "Korkunç," dedi. Kadın konuşmayı bitirince de onun yanağından öptü. "Sana bir şey olmadı ya sevgilim."

Adamın elmaslara aldırdığı yoktu. Aklı fikri karısındaydı. Doğrusu bu şefkat Ve sevgi gözlerimi yaşarttı. %

Yine dayanamadım. "Karınızın bir şeyi yok. Fakat hırsızın çaldığı elmaslar bulunmazsa temsil ettiğim sigorta şirketi müşkül vaziyette kalacak."

Aldırış bile etmedi adam, "Hırsızı bulacağınızı umarım. Artık bize müsaade edin, Mr. Scott."

Adam nazik nazik gitmemi isliyordu. Mrs. Donahue ise yine o puro bahsini açıp açmayacağımı, anlamak ister gibi bana bakıyordu. Ev sson derece sessizdi. ,•B ı

-"Tabii, Mr. Donahue," diye cevap verdim. "Her halde yakında yine sizi rahatsız ederim. İyi geceler."

Kapıdan çıkarken Mrs. Donahue'nun aşığının kim olduğunu düşünüyordum halâ. Belki de kadın haklıydı. Hırsızlıkla aşığı arasında, bir ilgi. olması şart değildi. Veya kadın yanılıyordu. Şimdiye kadar bu tip hadiselere çok rastlamıştım. Sosyete kadınlarıyla sevişen yakışıklı serseriler eninde sonunda sevgililerinin elmaslarının nerede olduğunu öğrenirlerdi. O vakit yâ elmasları kendileri çalarlardı ya da yardakçıları bu işi görürdü. Kadın da rezaletten korktuğu için ağzını açamazdı.

Birkaç dakika dönemeçte durup bekledim. Saat dokuzu kırkbeş geçiyordu. Zaman benim için çok önemliydi. O elmaslar el değiştirmişse bir daha sigorta şirketi bunları bulamazdı. Zira böyle kaynar malları alan teşkilâtların hemen taşları Avrupa veya Lübnan'a naklettikleri malûmdur. Sonra taşlar tekrar yontulabilir veya montürler değişirdi.

Nihayet arabama girip oturdum.Ön gözde bir paket sigara buldum. Bir tane yakarak arkama yaslandım. Nasıl olsa Marie Stanton ergeç evine dönecekti. Yahut hizmetçiyi veya uşağı sıkıştırıp onlardan bir şeyler öğrenebilirdim. Bu

dönemeçten çıkacak ilk kadını kaçırmaya kararlıydım adeta. O anda Mrs.'Donahue'nun. aşığı olduğunu biliyordum sadece. Başka bir malûmat edinememiştim. Sabah- dükkânlar açılınca da rehincilere gidecektim. Belki elmaslardan bir ikisine orada rastlardım. .... —

Dönemeçten bir taksi çıktı. Hemen önümde durdu. Mrs. Stanton atlayıp şoföre bir bankanot fırlattı ve koşmağa başladı. Taksi geri. geri giderken ben üe Çadillac'dan indim- Bir kaç adımda genç kadına yetiştim. Onu kolundan yakaladım. Döndü. Gözleri büyümüştü. Bağırmaya çalışır gibi elini ağzına götürdü.

-"Yabancı değil, Mrs. Stanton. Ben Shell Scott."

Dişlerinin arasından ıslık çalar gibi ses çıkardı. "Beni korkuttunuz."

-"Özür dilerim. Sizinle beş dakika konuşmak istiyorum."

-"Rica ederim," Evin. önüne kadar gelmiştik. Bina karanlıktı. Sadece garaj dan bir ışık süzülüyordu. "Çok yorgunum."

-"Hepimiz yorgunuz,"- diye cevap verdim. "Sadece beş dakika. Arabamda oturabiliriz;" ' .

Kolu titriyordu. Benden uzaklaştı. "Hayır, /arabanızda oturmak istemiyorum." Galiba benim seks delisi filân olduğumu sanıyordu, Cadillac'a biner binmez gırtlağına sarılacağımı zannetmekteydi. "Bahçenin önündeki bankta oturalım."

Sessiz sedasız yürüdük. O yan gözle bana bakıyordu. İlk. fırsatta kaçmağa kalkacağını seziyordum.

Lâkayıt bir sesle konuşmaya başladım. "Sizin daha saatlerce gelmiyeceğinizi sanıyordum.." Cevap vermedi. "Kadınlar randevuya gittikleri zaman kolay kolay gelmezler. Yoksa filmi mi beğenmediniz?"

İçini çekerek banka çöktü. Sanki saatlerden beri koşmuş ve çok yorulmuştu. Garaj ın ışığı sayesinde onun yüzünü iyice görebiliyordum.

Dudak büktü. "Randevum yoktu. Sadece canım yürümek istedi." İri gözlerini yüzüme dikmişti. İki eliyle çantasını sıkı sıkı tutuyordu. "Yorgunum, Mr. Scott. Yatmak istiyorum."

Gülümsedim. "Sizi korkutan nedir, Mrs. Stanton?"

-"Beni korkutan sizsiniz. Karanlıklardan bir adamın çıkıp üstüme atılacağı, aklıma bile gelmemişti. Bana Beslenebilirdiniz değil mi?"

-"Daha ben peşinize takılmadan dehşete kapılmıştınız siz. Yoksa daima arabadan dönemeçte inip şoföre para atarak, koşmak adetinde misiniz?

içini çekti. İri siyah gözleri, hüzün ve korku doluydu. "Alâkası olmayan sualler sormaya meraklısınız Mr. Scott. Cesur bir kadın değilim ben. Karanlıktan da daima korkarım. Shell.. Sana Shell diye hitap etmeme mü sade eder misin?"

Bana istediği gibi hitap edebilirdi tabii. Numara yaptığını bilmeme rağmen itiraz edecek değildim. Çok cazip bir mahlûktu zira.

-"Tabii, şekerim." Uzanıp elimi kalçasına dayadım. Vücûdunun titrediğini-hissettim. Bir şey. söylemedi. Halâ tuhaf tuhaf gülümsüyordu.

Nihayet, "Neden yarın buluşmuyoruz?" diye fısıldadı.' "O vakit böyle yorgun olmam."

Gözleri bir" çok şeyler vaad ediyordu. Bu arada beni çabucak başından atmak istediği de beli ivdi. Çantasına baktım. Bunu hissederek çantayı daha sıkı tuttu. Ona doğru eğildim.

-"Neden yarın buluşmuyoruz, Shell?"

-"Hayır, olmaz," diye mırıldandım. "Bu gece öğrenmem lâzım gelen bir şey var. Belki boşuna vakit kaybediyorum. Ama bilmeliyim. Bir sigaran yar mı?"

O anda dalgınlıkla çantasını açtı-. Fakat birdenbire aklı başına geldiği için bunu hemen Kapattı. "Hayır sigaram yok." Birbirimize bakarken dudakları titriyordu. O' antanın içine bakmam lâzımdı. Belki çantadaki şeylerin benimle hiç bir ilgisi yoktu ama bilmeliydim.

Sonra burnuma hafif bir koku geldi. Çok iyi tanıdığım bir kokuydu bu. Kokladım ama koku dağılmıştı.

-"Demek sigaran yok, güzelim?"

'Hayır' der gibi başım salladı fakat ses çıkarmadı.

Omuz silktim. "Zaten canım sigara içmek de pek istemiyor. Bugün Mrs. Donahue'yu ziyaret eden oldu mu?"

Bir müddet düşündü.. "Bir adam geldi. Elektrik süpürgesi satıyormuş.' Ama ben bütün gün evde değildim Mr. Scott."

-"Hani bana 'Shell' diyecektin, yavrum?"

Gözlerini kıpıştırdl.,"Haklısın Shell." -"Bir sual daha soracağım. Ona cevap verdikten sonra gidebilirsin Marie."

Heyecanla başını salladı. Bir an evvel bu sıkıntının geçmesini istiyordu. Hemen çantasını ' kapıp kaçacaktı.

-"Mrs. Donahue'nun aşığı kim?"

Ağzı açık kaldı. Beni ilk defa görüyormuş gibi aptal aptal yüzüme baktı. Sonra yutkundu. "Mrs. Donahue'nun mu.[1] Sen ne söylediğinin farkında değilsin galiba?"

- -".O halde şaka yaptığımı kabul edelim."

-"Korkarım çok tatsız bir şaka bu. Eva ağabeyimi çok sever. Mrs. Donahue'nun aşığı olamaz." -

-"Bu kelimeyi ömründe ilk defa duyuyor- ..muşsun gibi davranıyorsun yavrum. Belki de kadının bir aşığı var. Bunu sana söylemesi şart değil ya?" .

Yüz adeleleri gerilmişti. "Eva çok. iyi bir kadındır. Kocasını da çok sever."

Sırıttım. "Bu kadar heyecanlanmaya ne lüzum var?"

Sesi birdenbire tizleşti. "Neden böyle şeyler söylüyorsun? Hakkın, yok. İnsanları itip kakmağa hakkın yok."

[1] Yine elimi kalçasına dayadım. Sustu. Elime bir tokat attı. Güldüm. İşte 0 vakit fena halde hiddetlendi. Bana bir küfür salladı. Sosyeteye mensup kadınların böyle kelimeler bildiğinden haberdar değildim doğrusu.

-"Ben eve. gidiyorum, Mr. Scott. Artık sizin suallerinize cevap verecek değilim." Bunu ispat etmek için ayağa kalktı. Ben kımıldamadım.

-"Mrs. Donahue'nun aşığının adını söylemeni bekliyorum."

-"Neden bahsettiğinizin farkında değilsiniz." Yine kibar bir kadın olmuştu.

-"O halde senin bir sevgilin var. Mrs. Donahue evde değilken aşığın gelip seni ziyaret ediyor."

Sesi bir acaipti. "Doğru değil bu."

Bir adım atacak oldu. "Dediğim gibi üstünüze vazife değil."

Uzanıp çantasını çekerek ayağa kalktım. O vakit deliye döndü. Çantayı kapmıştım. İki elini

uzatarak bunu almaya çalıştı. Ama bir şey yapamadı tabii.

O vakit yine samimiyeti denemeğe yeltendi. "Shell, yalvarırım Shell. O çantadakiler seni ilgilendirecek şeyler değil. Yemin ederim, değil."

-"Çanta bir hayli ağır, yavrum. İster misin bunu açınca içinden pırlanta bilezikler filân çıksın."

Bana sarıldı. Vücûdunu vücûduma yasladı. Artık kalbinin çarpışını bile duyuyordum. Gayri ihtiyari heyecanlandım tabii. Eğilip onun nemli dudaklarım öptüm. Çok sıcak ve canlıydı bu dudaklar.

Sağ elimi yakalıyarak, "Yarın Shell," diye fısıldadı. "Nereye istersen gelirim. Birlikte sabah kahvaltısı ederiz."

-"Fena olmaz.doğrusu. Böyle şeylere bayılırım," Bir •taraftan da çantayı açmaya uğraşıyordum. Çanta ağırdı•* ve tek elle klipsi açmak epeyi zordu. Tam çantayı açtığım sırada elimden kaydı bu. Almak için eğilirken Marie, diziyle kafama vurup yere çökmeme sebep oldu. Kendisi de çantayı kapmak için eğildi. Ama ben çantanın alt kısmını yakalamıştım. O da sapını çekince çantanın ağzı iyice açıldı ve içindekiler yere döküldü. Kartvizitler, bir.mendil, bir ayna,'bir paket j iklet, anahtarlar.. Durup baktım. Tam a-yağımın dibinde pırıl pırıl parlayan bir tabanca duruyordu. Elime aldım bunu. 32'lik bir Cold'du.

Marie, acı acı, "İşte tabancayı da eline geçirdin," dedi. "Şimdi ne yapacaksın?"

İşin garibi ben de ne yapacağımı bilmiyordum. Zira ben tabanca peşinde değildim. Bunu polise teslim edebilirdim. Ama işin iç yüzünü anlamadıkça bu da doğru olmayacaktı.,Hem beni alâkadar da etmezdi bu. Kadın haklıydı. Mrs. Stanton'la aşığı veya Mrs. Donahue'yla sevgilisi beni ilgilendirmemeliydi. Neden üstüme vazife olmayan şeylere burnumu sokuyordum acaba?

Sıkıntılı bir sessizlik oldu. Sonra dayanamadım. "Tanıdık birini zımbalamadığını umarım."

Dudakları gerilmişti. Gözleri de parlamıyordu artık. "Kimseyi vurmadım ben. Fakat seninle bu hususta münakaşa edecek değilim. Bana inanıp inanmamakta serbestsin."

Tabanca buram buram barut kokuyordu. Şarj örü çekip baktım. Bir tek kurşun bile kalmamıştı.

-"Adamın bunu hakettiğini umarım," diye mırıldandım. "Sen de bu yüz, bu göğüsler ve bacaklar olduktan sonra hiç bir Jüri seni mahkûm' edemez."

Yine . bana sarıldı. "Shell.. Beni polise teslim etmiyeceksin değil mi, Shell?"

-"Bana her şeyi olduğu gibi anlatırsan seni bu gece görmüş olduğumu bile unutabilirim."

Gözlerinden akan yaşlar yanaklarından süzülüyordu. Sessiz sedasız ağlıyordu.

-"Mrs. Donahue'nun bir ziyaretçisi varlı bugün değil mi?" diye sordum. "Hani ağabeyin evde olmadığı zamanlar Mrs. Donahue'yu görmeğe gelen bir erkek."

İçini çekti. "Hayır, hayır yanılıyorsun."

-"Beni dinle yavrum," dedim. "Bana hakikati anlatacaksın.. Aksi takdirde bu tabancayı da seni de ilk gördüğüm polise teslim ederim."

İnler gibi bir ses çıkardı. "Evet, bir ziyaretçi... Bir aşık. Bilmek istediğin buydu değil mi?"

-"Ben sadece hakikati öğrenmek istiyorum. Adamın adı.nedir?"

Başını kaldırıp yüzüme baktı. Sonra beklenmedik bir şey yaptı. Kahkahalarla gülmeğe başladı. Sesi kuru ve tizdi. Onun şok geçirmek üzere olduğunu anlamıştım. Bir an onu durmadan güleceğini sandım. Yüzüne şiddetli bir tokat attım. Birdenbire susup donuk gözlerini buna dikti;

-"Onun ismi' mi? Artık bunun ehemmiyeti kalmadı ki..."

Kollarından tutarak genç kadını sarstım. "Konuş."

-"Adı Frank Sanders," diye cevap verdi. Aklına bir şey gelmiş olacaktı ki bu sefer de kıkır kıkır gülmeğe başladı. Ama onu tokatlamama lüzum kalmadı bu sefer. Kendiliğinden sustu. "Prensident Sokağı.. Prensident Sokağı 1662 de."

Avucumdaki 32'lik tabancaya baktım. O da gözlerini silâha dikmişti zaten. Silâhı çantasına attım. Soma kadının koluna girdim. Birlikte eve doğru yürüdük.

-"Ağabeyinle yengen Sanders'i tanıyorlar mıydı?"

-"Tanıyorlardı tabii. "Birden bire sesi acılaştı. "Ama ağabeyimle karısı züppe mahlûklar. Yüksek sosyeteye mensup onlar. Frank onlara lâyık değildi. Öyle

söylediler." Birdenbire sustu. Başını salladı. "Affedersin, Shell. Sen bana aldırma."

-"Yani Frank Sanders'i evlerinde istemiyorlardı ha?" .

Genç kadın başını kaldırdı. Eva'nın kabahati yok bu işte. O benim tarafımı tuttu. Fakat ağabeyim Frank'ın bir daha bu eve ayak basmasını istemediğini söyledi."

-"Sana' bu".kadar aksi davrandığım için beni affet yavrum," diye mırıldandım.

O sırada sokak kapısı da içildi. Mrs. Donahue, eşikte belirdi. "Marie... Ah Mr. Scott."

Beni görünce rahatsız olmuştu. Aldırmadım, "Ben de gidiyordum zaten. İyi geceler, Mrs. Donahue."

*** * ***

Cadillac'a atlayıp gaza dayandım. Son süratle yola koyuldum. Beverly Hills bulvarından geçip Sunset'e saptım. Akşam olduğu için bütün *gece* **kulüpleri ve lokantaların neon ışıkları yanıyordu. Hususi arabalar, ve taksiler vızır vızır geçerek eğlenceye gidenleri taşıyordu. Cumartesi gecesi olduğu için herkes gezmeğe çıkmıştı tabii. Presidend Street, şehrin daha aşağı kısmında kalıyordu. Ucuz ve kendi halinde bir' semtteydi bu sokak.Neyse yirmi beş dakika sonra arabamı köşede park ederek indim. Frank Sanders'in oturduğu apartmanın önüne kadar yürüdüm. Kafam sür'atle çalışıyordu. Yalnız işin komiği henüz ne düşüneceğimi bilemiyordum. Kafamı kurcalayan, beni rahatsız eden bir şey vardı ama ben bunun ne olduğunu henüz anlıyamamıştım.**

Sanders'm oturduğu binanın yangın merdiveni ön cephedeydi. Zaten bu sıradaki binaların hepsi de aynı biçimdi. Apartmanın kapısı kapalıydı. Yandaki sıra sıra zillerden birine basıp birinin kapıyı- açmasını bekliyebilirdim veya buzlu camı tekmeleyip kırmak gerekecekti. Ben önce. Frank. Sanders'in ziline bastım. Cevap çıkmadı. Elimi zile dayayıp bir dakika bekledim. Yine cevap veren olmadı.

Bu sefer Sanders 'in üstündeki zile bastım. Her .halde üçüncü katta Oturan bir kiracınındı bu. Neyse yukarıdan, da bir zil sesi aksetti. -Kapı açılıverdi. İçeriye dalıp dar tahta merdivenden çıkmağa başladım.

Ö sırada alt kattaki dairelerden birinin kapısı açıldı. Başına eşarp bağlamış bir kadın merakla beni süzdü. Oralı olmadım. Merdivenler aydınlıktı. Halıları eski olmakla beraber yine de ayak sesini boğuyordu.

Yukarıdan biri, "Kim o?" diye seslendi. Galiba zilini çaldığım üçüncü kat kiracısıydı o. Hemen duvara yapıştım beklemeğe başladım, Kadin cevap alamayınca kapıları çalıp kaçan pis çocuklar hakkında bir şeyler homurdandı. Sonra bir kapı çarparak kapandı. Kadın içeriye girmişti.

Sanders'in daire kapısında ne bir zil ne de bir çıngırak vardı. Sadece yan tarafa iki raptiyeyle kartvizitini takmıştı. Kapının altından sarımsı bir ışık süzülüyordu. Kapıya vurdum. Yukarı katta bir çocuk ağlamaya başladı. Bir a-dam küfrü bastı. Çocuk büsbütün sesini arttırdı. Bir kadın müstehcen bir şeyler haykırınca çocuk sustu. Ben yine kapıya vurdum. O sırada bir adam merdivenden inerek, yanımdan geçti. Bana da pis pis baktı.. Her halde çocuğu, ağladığı için si-nirlenmiş olan adamdı o.

O uzaklaştıktan sonra ben tokmağı çevirdim. Sanki" yağlanmış gibi'sessiz sedasız açılı-verdi kapı. İçeriye girdim. Etrafıma bakınca mutfakta olduğumu anladım. Yerdeki muşamba sarı üstüne mavi çiçekliydi. Masanın üstünde cam kırıkları- vardı. Bir iskemle devrilmişti. Yerlere de kırmızı şaraplar dökülmüştü. Ben kan beklerken şarabı görünce şaşırdım. Mamafih o anda burnuma barut kokusu geldi. Kapıyı' kapatıp bir an dü-şündüm. Mutfaktan geçtim. Tam karşıma gelen dolapta iki delik vardı.. Demek 32'1 iğin kurşunlarından ikisi oraya saplanmıştı. Etrafıma bakının-ca yerlerdeki kırmızı lekeleri, gördüm. Ama bu seferki şarap değildi. Kan izlerini takip ederek ilerledim. Banyoya kadar gittim. Kapıyı itince, cesedi gördüm. Adamın vücûdunun üst kısmı kuvvetteydi. Bacakları ve kalçaları dışarda kalmıştı. Sanders'in üstünde kan içinde kalmış bir atlet ve şorttan başka bir şey yo'ktu. Sırtındaki iki delik dikkatimi çekti. Demek iki kurşun sırtından girip adamın ciğerlerini parçalamıştı. Belki de onlardan biri aşağıya kayıp kalbe saplanmıştı.

Saçından tutup başını kaldırdım. Biri onun yüzünü ya muşta ya basketbol sopasıyla yamyassı etmişti. Adamın burnu yamyassı kesilmişti. Burun deliklerinde kanlar pıhtılaşmıştı. Tam gözlerinin üstünde flasterler yapıştırılmıştı. Dudaklar ince ince

kıyılmıştı adeta. Vücûdunun kanlı olmasına mukabil yüzü pek öyle değildi. Sadece dudaklarından akan ince bir kan Çenesini boyamıştı.

Anlaşılan biri Frank Sanders'! iyice-hırpalamış. Sonra yüzünü gözünü silip temizlemesine müsaade etmişti. Hattâ patlayan kaşlarına flaster bile yapıştırmıştı. Fakat Sanders banyoya koşarken katil arkadan gidip tabancasını boşaltmıştı. Kurşunlardan sadece ikisi hedefini bulmuştu. Her halde Sanders holdeyken bir kurşun yemiş ve banyoya kadar gidebilmişti. Katil de onu seyretmiş, sonra arkasından gidip .ikinci kurşunu da . sırtına sıkmıştı.

Saçları bıraktım. Sanders'in kafası küvete çarptı. Dönüp hole çıktım. Yatak odasını buldum. Işıkları yanıyordu. Şifonyerin bütün çekmeleri çıkartılıp yatağın üstüne bırakılmıştı. İçindekiler de öteye beriye saçılmıştı. Elbiseler ve gömlekler de yere atılmıştı. Parça paça edüen bir bavul yerde duruyordu. Biri apartmanı aramıştı. Üstelik bol bol vakti olduğu için bunu istediği gibi yapmıştı.

Yatağın ayak ucunda mavi bir şey dikkatimi çekti. Eğilip bunu aldım. Bir poker fişiydi bu. Yatağın altında bir iskambil kağıdı vardı. Buna erişebilmek için diz üstü çökmem gerekti. Doğrulup önce poker fişine baktım . İki tarafında yaldızlı harflerle Parley yazılmıştı. İskambil kağıdı ise arkasında mavi bir üzüm salkımı bulanan bir maça sekizi isiydi. Fişi cebime attım. Ama iskambili cüzdanıma yerleştirdim.

Gidip çekmeleri eşelemeye başladım. Hoş bir şey bulamıyacağımdan da emindim ya.

Arkamdan akseden sert bir ses tüylerimi ürpertti. "Ellerini kaldır.' Yoksa kurşunu yersin! "

Elimi kaldırdığım sırada gözüm aynaya ilişti. Mavi üniformayı • görünce rahat bir nefes aldım.

Kollarımı indirerek, "İnsan bazen polisleri gördüğüne/bayağı seviniyor, ',' dedim.

Ama adam oralı, olmadı. 38'ligiyle beni dürtüştürdü. "Öyle olabilir. Ama sen ellerini kaldır."

Genç bir polisti o. Kendisini tanımıyordum. Durumu izah edeceğim sırada üniformalı başka bir polis daha odaya girdi. Onlara boşuna vakit kaybettiklerini söyledim. Adımın Shell Scott olduğunu ve Bender Sigorta Şirketini temsil ettiğimi anlattım.

İkinci polis bir şey söylemeden "beni süzdü. Sonra odadan çıktı.

Dışarıdan bir kadının bağırması duyuluyordu. "O namussuzun usulca merdivenden çıktığını gördüm. Hemen -hırsız olduğunu anladım. Şu kana bakın! " Sesi daha da tizleşti. "Mr. Sanders-berede? O yakışıklı Mr. Sanders nerede? Tier halde alçak Mr. Sanders'e bir şey-yaptık

Kadının feryatları dayanılacak gibi değildi. O ara gözüm genç polise ilişti. Yüzünün sapsarı olduğunu görünce çığlıkların ona da iyi tesir etmediğini anladım.

İkinci polis koşar gibi odaya dönerek, "Allah kahretsin! " diye söylendi. "Bizim halledebileceğimiz bir iş değil bu. Cinayet Şubesine haber vermemiz lazım.

*** * ***

Müfettiş" Rawlins, oturma odasındaki divana çökerek dik dik beni süzdü. Ben oralı olmadım. Odadaki tek rahat koltuğa yerleşmiştim. Canım fena halde içki istiyordu. Üniformalı bir polis kapıdaydı. Arada sırada seslerin aksettiği merdivenlere doğru bakıyordu. Biraz evvel birkaç sivil gelip işe başlamıştı. Ölünün resimlerini ve parmak izlerini alıyorlardı. Hepsi de karınca gibi çalışıyordu. Oturma odasında Rawlins'le baş başa kalmıştık. Kendisi arkadaşımdı. Bana kalleşlik et-miyeceğini bilirdim. Ama her şeyden evvel bir polisti o. Onun için önce işini düşünmek zorundaydı. Bana bakışlarından da bunu anlıyordum. Sesimi çıkarmamayı tercih etmiştim.

Bill Rawlins, bir sigara yakarak dumanları tavana doğru üfledi. "Anlat bakalım, Shell. Burada ne işin vardı?"

-"Bir müşterim var. Tahkikat için buraya geldim. Franks Sanders'le konuşmak istiyordum."

Kaşini kaldırdı. "Müşterinin adı nedir?"

Müşterim tahkikat sırasında ismini gizle-r mçmi söylememişti. Onun için tereddüt etmeden^. "Bender Sigorta Şirketi," diye cevap verdim.

. Hayretle yüzüme-baktı. "Bender Sigorta Şirketi mi? Onunla ölen adamın ne İlgisi olabilir?"

-"Şey... Şirketin sigorta ettiği bazı elmaslar çalınmış. Bilirsin sabıkalıların arasında tanıdıklarım vardır." Hemen yalana başlamıştım tabii. Bu ara Bili'e vaziyeti anlatmak doğru olmı-yacaktı. "İşte onlardan bir kaçıyla temasa geçtim. Son zamanlarda Frank Sanders'in kaynar elmas sattığını öğrendim."

-"Yani Sanders, elmas çalıp satıyor muymuş?"

-"Orasını pek anlıyamadım, Bill" diye mırıldandım. "Ya çalıp satıyordu. Ya da başkalarından hırsızlama mal alıp biraz kârla devrediyordu."

Durup' bir sigara yaktım. Rawlins, halâ yüzüme bakıyordu. Bana pek inanmışa benzemiyordu. "Peki sonra ne oldu?"

-"Sonrası malûm. İçeriye girer girmez bir tuhaflık olduğunu sezdim.' Cesedi görünce durumu anladım tabii. O sırada üniformalı memurlar gel-'. di."

-"Peki cinayeti bize haber vermek aklına gelmedi mi?y

İçimi çektim. "Tam size haber verecektim. Genç bir polis bana silâh çekti."

Yüzünü buruşturdu. "Ö arada kazara seni birkaç yerinden yaralasaydı hiç fena olmazdı. Kusura bakma, Shell. Bu anlattıkların bana pek saçma geldi." Dikkatle beni süzdü. "İçeriye nasıl gir'-din?"

-"Alt kapı kapalıydı. Sanders'in ziline bastımsa da ses çıkmadı. Onun Üzerine başka birinin ziline bastım alt kapı açıldı. Dairenin kapısı ise aralıktı. "Yalandan başka çarem yoktu.

-"Bilmem şef senin bu işe karıştığım duyunca ne diyecek?" diye" söylendi. Arkadaşım Phil Samson'u kasdediyordu.

'-"Bir şey diyeceğini sanmıyorum. Neticede bir müşteriyi temsil ediyorum, Sanders'in cesedini de* tesadüfen buldum. Hepsi bu kadar. Merkeze gidip ifademi imzalamaya da. hazırım. Her halde cinayeti benim işlediğimi iddia edecek* değilsin?"

ilk defa biraz yumuşar gibi oldu. "Seni içeriye atıp biraz terletmek isterdim. Ama talihin varmış. Adli Tabip, Sanders'in saat sekiz buçukla dokuz buçuk arasında öldürüldüğüne kani. Daha otopsi yapılmadı tabii. Ama en fazla on beş yirmi dakika bir fark olabilir. Zaten komşuları sorguya çekeceğiz. İçlerinden hiç olmazsa biri silâh şeşini duymuştur. Alt katta oturan kiracı senin onu çeyrek geçe geldiğini söyledi. Her halde –Sanders'i daha evvel öldürüp buradan ayrılman ve tekrar vak'a mahalline gelmen' düşünülemez. Bu kadar budalalık edeceğini sanmıyorum." Gözlerin-, de bir pırıltı belirdi, ..."Düşününce bu ihtimalini olabileceğine kani oldum. Zira ortada silâh yok. Belki de sen sigorta şirketini değil başka birini temsil ediyorsun, ilk

gelişinde tabancayı gotürmüşsündür. B,u sefer de evi iyice, aramak için geldin,"

Güldüm. "Buna sen bile inanmadın, Bili. ■ Sana bir şey soracağım. Sanders'! Öldüren tabancanın çapı nedir?"

-"Dediğim gibi silâh ortada yok. Adli tabip cesetteki kurşunları otopside çıkaracak. Yalnız dolaba saplanan ve duvara çarpıp yassılan diğer kurşunları bulduk. Onlar.32'lik."

-"Peki polisleri buraya çağıran • kim?"

-"Bir adam aramış. Veya sesini kalınlaştırıp konuşan bir kadın da olabilir, Bu adresi vermiş. Bir karışıklık olduğunu söylemiş. Bizim radyolu arabalardan en yakın olanı hemen buraya gönderilmiş tabii. Hepsi bu kadar." Sigarasını tablaya basarak söndürdü. "Shell, bana söyliyeceğin başka bir şey yok mu?"

-"Hayır," diye cevap verdim.

Kalkıp bana yaklaştı. "Sigorta şirketinin alâkadar olduğu elmaslar Donahue'lara ait değil mi?"

- Bunu da saklamağa lüzum görmedim. Zira daha* o gün Polis Merkezine gidip hırsızlık hakkında tahkikat yapmıştım. "Evet,"--

-"Bir şeyi anlıyamıyorum," diye mırıldandı. "Sen şimdiye kadar dürüst hareket eden bir hususi hafiyeydin. İlk defa senin böyle bir işe karıştığım görüyorum. Evet, sık sık başımızı ağrıttın. Yalnız namussuzluğunu duymamıştım. Neden sigortalanan elmaslarla ilgileniyorsun? Elmasları Sanders'in çalmış olduğunu kabul edelim. Neden buraya geldin? Her halde elmasları geri vermesi için Sanders'e para teklif edecektin. Sigorta şirketleri tazminat ödemektense hırsızlarla anlaşıp zararlarını azaltmayı tercih ediyorlar. Bu yüzden de son zamanlarda hırsızlıklar arttı. Namussuzlar aptal mı? Elmasları çaldıktan sonra bir usulünü bulup taşları onlara satıyorlar. Sigorta şirketi de elmasları geri alınca hırsızları ihbar etmiyor. Buna düpedüz ahlaksızlık denir. Elmaslar iade edilse de hırsızın cezalandırılması gerektiğini bilmiyor musun sen?"

Yutkundum. "Sandığın gibi değil, Bili. Ben Sanders'in hırsız olduğundan pek emin değildim. Niyetim onu biraz sıkıştırıp durumu .öğrenmekti. Bu arada elmasları geri alacak ve hırsızın adını da size bildirecektim." Şimdiye kadar size bir kalleşlik etmediğim malûm."

Neyse o sırada içeriye bir sivil geldi de bu tatsız konuşma kesildi. Memur Rawlins'i bir kenara çekip fısıl fısıl bir şeyler söyledi. Ben e sigaramı tablaya bastım. Bir sigara daha çıkardım. O sırada alçak masadaki kibritler dikkatimi çekti. Bunlar 'mukavvadan yapılmış yassı kibritlerdi. Biri kibritlerde kaç kat kâğıt, olduğunu .anlamak İster gibi bunları ince ince ayırtmıştı. Elimi kibritlere doğru uzatırken Müfettiş Rawlins bana döndü. "O kibritlere ilişme Shell."

-"Sigaramı yakacaktım." Cebinden bir kutu kibrit çıkarıp bana attı. "Al. Daha parmak izi mütehassısı o kibritlere bakmadı. Belki bir ip ucu buluruz. Belki Sanders, kibritleri böyle ayırmağa meraklıydı. Veya katil kendisiyle konuşurken yaptı bunu." Tekrar memura döndü. Birkaç dakika daha konuştular. Sonra Rawlins yanıma geldi. "Şimdi anlat bakalım. Bu_cina-yet hakkında ne düşünüyorsun?"

Dudak büktüm. "Bunu sen benden daha iyi bilirsin her halde. Senin fikrin nedir?" .

Düşünceli bir tavırla beni süzdü. "Biri Sanders'in üstüne 32'liğiniboşaltmış. Kurşunlardan ikisi adamın sırtına isabet etmiş. Sonra daireyi iyice aramışlar. Senin dediğin doğruysa elmasları aradılar demektir; Hem adamın yüzündeki izler de parmak izi değil. Sanders'i öldürmeden evvel iyi-ce tartaklamışlar. Bu işi de rastgele bir hır-sızın yapmış olduğunu sanmıyorum. Bana kalırsa bir çete karışmış bu işe. Tabii yüz elli bin do-larlık elması ele geçirmek isteyen bir çete San>-ders'i iyice pataklamakta bir mahzur görmemiş-tir." ,

-"Haklısın," dedim.- "Ben de aynı şeyleri düşündüm zaten. Yalnız, benim aklıma, başka bir şey geldi. Çete elmasları ele geçirmek için Sanders'i tartaklamış olabilir. Gangsterler gittikten sonra gelen başka biri de Sanders 'e garez ol-duğu,için onu temizlemiştir. Yani bence hırsızlıkla cinayet ayrı ayrı şeyler."

Rawlins, dayanamıyarak, güldü. "YaniSanders'i öldüren adam sonradan evi aramaya mı kalktı? Hiç sanmıyorum. Goriller Sanders'i güzelce dövdüler. Elmasların yerini sordular. Ama o konuşmadı. Bunun üzerine etrafı iyice aradılar. Elmasları buluncada Sanders 'i Öldürüp buradan uzaklaştılar."

-"Olmaz" diye cevap verdim. "Sözlerin makul ama benim faraziyeme uymuyor. Bir goril veya iki goril Sanders'i dövdü diyelim. Bu arada onun burnunu da yamyassı ettiler. Sanders, epey kan kaybetti ve sonunda korkarak elmasların yerini söyledi. Sonra ne oldu dersin?"

Rawlins, dudak büktü. "Sanders'in konuşmasına mani olmak için onu temizleyip uzaklaştı serseriler."

-"Bunun saçma olduğunu sen de biliyorsun. Bir kere Sanders, onları ele veremezdi. Zira polise gidecek durumda değildi. Kendisini destekliyecek bir teşkilâtta yoktu arkasında. Onun için dayağı yiyip elmasları kaybettikten sonra susacaktı. Hem katil ne zaman Sanders'in yüzünü yıkamasına müsaade etti? Kaşlarına o flasterleri ne zaman yapıştırdı? Sanders'i morga göndermeden evvel süslemeye lüzum var mıydı?".

-"Bazı katillerin böyle sapıklıklar yaptığı görülmüştür."

-"Bir şey daha var Bili. Bu cinayet profesyonel bir işe benzemiyor. Profesyoneller kur-, banlarını fazla gürültü etmeden ve birkaç kurşunla temizlemeyi tercih ederler. Sonra .onlar böyle 32'lik gibi küçük çaplı silâh da taşımazlar pek.. Ekserisi 45.'lik Colt'u tercih eder."

Dalgın .dalgın kafasını kaşıdı. "Bu hususta. haklısın galiba, Yalnız bazı katiller kurbanlarını korkutmaktan, onlara işkence etmekten hoşlanırlar. Sanders'i öldüren de böyle biri olabilir. Diğer .taraftan Sanders'i rahat rahat dövebilen biri kolaylıkla, onun beynine bir kurşun sıkabilirdi. Bu kadar kan akıtmazdı."

Bir dedektif hiddetle odaya daldı. Kaşlarını çatarak-şapkasını geriye itti. "Bu apartmanda otu-ranların hepsine kulaklık lâzım. Kimse tabanca sesini, duymamış."

-"Reiki de katil susturucu kullandı," diye atıldım. ..

Bill Rawlins içini çekti. "Susturucu olmadığına dair seninle iddiaya girebilirim. Sekiz kiracıdan en az. altısı tabanca sesini duymuştur. Onlardan beşi bunu ekzos gürültüsü sanmıştır. Altıncısı ise durumu anlamasına rağmen üstüne vazife olmayan şeylere karışmamağa karar vermiştir. İnsanlar çok tuhaf. Hepsi de polise güvenirler. Ama başları sıkışınca hiç biri bize gelmez. Kendi işlerini kendileri halletmeğe kalkarlar."

• Dedektif çıktıktan sonra biraz daha konuştuk. Ben bir an evvel oradan uzaklaşmak niye-tindeydim.

Nihayet, "Ben gideyim ar tik, "dedim. "Yarın sabah Merkeze gelip ifademi imzalarım."

Rawlins, ilk defa tatlı tatlı gülümsedi. "Haklısın, Shell. Sen de epeyi yorguna benziyor-sun. Yalnız önce soyunmanı rica edeceğim." -

Yüzüne baka kaldım. "Soyunmak mı?"

-"Evet, her halde ben cazibeli bir sarışın olsaydım hiç tereddüt etmeden yapardın bunu. Kısa bir striptiz..."

Birdenbire hiddetlendim. "Bu kadarı da fazla artık. Sen beni senelerden beri -tanırsın, Bili. Şimdiye kadar bir vaka mahallinden bir şey Çaldığımı gördün mü?"

Halâ gülüyordu. "Hayır ama silâhın ne olduğunu merak ediyorum. Hem böylece sen de temize çıkmış olursun. Üstünde gizlemek istediğin bir. şey olmadığına göre neden böyle sinirleniyorsun?"

Çaresiz razı oldum. Rawlins, iki dedektif çağırdı. Ben de ceketimle pantalonumu çıkarıp verdim. Sonra ayakkabılarımı" da istediler. Hep bu kadar. Rawlins bir şey bulamadı tabii. Sadece poker fişiyle iskambili aldı. " Bunları nereden buldun, Shell?"

-"Geçenlerde bir verde kumar oynadım." .

-"Ya öyle mi ? Nerede?"

-"Bunu söyliyecek değilim. " Elimi uzattım. Neyse fişi verdi. Ama halâ iskambili.elinde evirip, çeviriyordu. Hattâ bunu ışığa bile tuttu. Dayanamadım. "Gördüğün gibi maça sekizlisi o. Işığa tuttun diye şekil değiştirecek değil ya?"

-"Demek kumar oynadın. Los Angeles'de sadece kulüplerde oyun oynandığını bilmiyor musun sen? Kumar yasaktır."

-"Bunu sen merkezdekilere anlat. Eğer kumar yasaksa oyunu Las Vegas'da oynadığımı farzet."

-"Peki neden bir tek karti sakladın?"

-"Bu sekizli sayesinde epeyi para kazandım. Bana uğur getirdi."

İstemeye istemeye iskambili bana verdi. "Buraya bak, Shell. Sabah erkenden merkeze gel.' Her halde şef de seninle konuşmak isteyecektir. O poker fişiyle iskambilin cinayetle bir ilgisi yok değil mi? Eğer varsa, delil gizlemek suçundan seni içeriye atarım. Bir daha da güneş yüzü göremezsin. Her halde Samson da senin çıkmana yardım etmez."

Sırıttım. "Sen de pireyi deve yapıyorsun artık. Neyse ben gideyim. Yarın görüşürüz."

Bir şey söylemedi. Hemen kapıdan çıktım.

***

Cadillac'a atlayıp hemen sokaktan uzaklaştım. On dakika kadar araba sürdükten sonra bir barın önünde durdum. İçeriye daldım. Bol buzlu bir viski söyledim. Barmenin uzattığı bardağı iki yudumda içip tekrar doldurmasını işaret ettim.

Ancak ikinci viskiyi de bitirdikten sonra biraz kendime gelir gibi oldum. Bir sigara yakarak düşünmeğe başladım Kafamda muhtelif fikirler vardı. Fakat bunları birbirine bağlıyamıyordum henüz. Sonra cebimden iskambili çıkardım. Bir viski daha söyledikten sonra üzüm resmini tetkike koyuldum. Her üzüm tanesini ve sonra yaprağı inceledim-. Bir işaret arıyordum. Artık kumarbazlar da akıllanmışlardı. Kartların arkasına işaret koyacak yerde desene küçük bir ilâve yapmayı tercih ediyorlardı. Ama bakmama rağmen bir şey göremedim. Parayı ödeyip bardan çıktım. Arabama. binip arkama yaslandım. Bir müddet de orada düşündüm.

Sonra gaza basıp şehrin merkezine doğru gittim, tik açık eczanenin önünde durdum. Bir kalfa tezgâhın arkasına oturmuş esniyordu. İstediğimi duyunca gülümsedi. Kendisine büyüteç satıp satmadığını sormuştum. Allah'tan bu eczanelerde dondurmadan kitaba kadar her şey bulunuyordu. Gidip bir dolaptan plâstik kenarlı bir büyüteç çıkardı. Bunu cebime atıp bir doları verdim ve oradan ayrıldım.

Bu sefer, arabaya binip ilk sokak lambasının altında durdum». Büyüteci gözüme götürüp karta tekrar baktım. Üzümlerden birinin içinde küçük beyaz bir benek vardı. Bunu gözle görüp seçmek çok zordu. Üzümün etrafında hayalî bir saat kadranı çizdim. Bu benek salkımın saat sekize isabet eden yerindeydi.

Ben şimdiye kadar bir çok kartların saat metoduna göre işaretlendiğine şahit olmuştum. Bazen poker masasına dört kişi yerine yedi hattâ sekiz kişi oturuyor ve bu yüzden elli ikilik deste kullanılıyordu. Saatin her rakkamı bir karta tekabül ediyordu 11

vale,'-12 dam ve tam kadranın «ortasındaki nokta ise ruvayı gösteriyordu.

Benekler çok küçük olduğu için gözle görülmesi imkânsızdı. Ama gözlerinin bozuk olduğunu iddia ederek kalın mercekli gözlük takan bir kumarbaz, bunları bal gibi görebilirdi.

Yalnız faraziyemin doğru olduğunu ispat edebilmek için aynı desteden bir karta daha ihtiyacım vardı. Zira gördüğüm benek sadece bir baskı hatası da olabilirdi. Ama ben bunun bir tesadüf olduğunu sanmıyordum. Beyaz benek tam sekizin üstündeydi. Anlaşılan frank Sanders, hileli bir oyuna girmişti. Ya onu aldatmağa çalışmışlardı. Ya da Sanders, başkasını kandırmağa kalkmıştı.

YEDİNCİ BÖLÜM

12 inci sokaktaki Lackell barına girdiğim zaman saat gece yarısıydı. Ancak iskemleye çıkınca karnımın ne kadar acıkmış olduğunu hissettim. Barmene bira ve rozbifli sandöviç söyledim. Üçüncü sandövici yiyip, dördüncü birayı içer?-ken adama, "Balmumu'nu gördün mü?" diye sordum.

Barmen,, elindeki kadehi parlatmaya devam etti. Nedense yüzüme bakmak istemivordu. "Bir şey mi sordun?"

-"Balmumu benim arkadaşım.".

Bu sefer başını kaldırıp beni merakla süzdü. "O daima buralarda bulunur. Ama arkadaşları aradıkları zaman nedense ortalarda yoktur."

Bir sigara yaktım. Saat birde barın kapısı açılarak bir adam, içeriye girdi. Tvid ceketinin yakasına kocaman bir kırmızı karanfil takmış, gri fötr şapkasını da yana doğru eğmişti. Kendisi klâsik çifte bahisçiydi. Sanki bu fevkalâde bir meslekmiş gibi de kendisine pozlar veriyordu. Adam bara yaklaştı. Manikürlü elini havaya kaldırınca barmen ona bir viski soda verdi.

Barmen, "Yarın için iyi bir şey var mı?" diye sordu.

Adam ciddi ciddi başını salladı. "Kayna-r-nam vat. Kendisi yarın da her gün de iyi.'[1]

Barmen. "Biri yarınki beşinci yarışı Joanie'nin alacağını söyledi," dedi. "Kazanır mı dersin?"

-"Ne münasebet. Paranı . Alev'e yatır."

Barmen bu habere memnun kalmışa benziyordu. "O halde benden beş dolar yatır." Sonra aklına

bir şey gelmiş olacak ki adanı eğilip çifte bahisçinin kulağına bir şeyler fısıldadı. Çifte bahisçiyİe göz göze geldik. Sonra o bakışlarını kaçırdı. İçkisini alıp yân taraftaki boş bölmelerden birine gitti. Renkli yastıklardan birine çöktü. Ben de bu' sefer bir viski söyledim. Bardağı alıp bölmeye gittim. Adamın karşısına oturdum. Beni gördüğüne memnun kalmadı tabii. Çelik renkli gözlerinde -hoşnutsuz bir ifade belirdi. Cebinden bir sigara çıkarıp yaktı. Benimle hiç meşgul değilmiş gilpi bir tavır takınmıştı.

.Ama oralı olmadım. "Sen Balmumu Sieger olacaksın," dedim. "Bir arkadaşım at yarışlarıyla meşgul olduğunu söyledi. Oynamak istediğim takdirde sana baş vurmamı anlattı."

Kendi kendime konuşuyordum sanki. Balmumu başını kaldırıp tavanı seyretmeğe başladı.

Israr ettim. "Arkadaşım senin her Şeyi bildiğini ve herkesi tanıdığını da söyledi. Ben şimdiye kadar Barney Malin vasıtasıyla at yarışlarına para yatırırdım. Fakat bu sefer kendisini bulamadım."

Sigarasından derin bir nefes çekti. Yüzünde sıkkın bir ifade belirmişti bu sefer. Fakat yine de bana cevap vermeğe lüzum görmedi.[1]

-"Kendi kendime konuşmaktan hoşlanmam," diye söylendim. "Kendimi bir hayli beğenmeme rağmen bunu yapmam imkânsız."

Sigarasını sinirli bir tavırla tablaya bastırdı. "Ben İngilizce bilmez. Ben bu lafları anlamaz." Birdenbire alaylı alaylı güldü, "Baha bak, oğlum. Sana yanlış birini tarif etmişler. Ben dürüst bir iş adamıyım. Adım Sieger. Bazı dostlarım bana 'Balmumu' da derler. Fakat bu bir şey ifade etmez. Seni aldatmışlar."

İçimi çektim. "Ne tatsız şehir burası. İnsan kumarda bir kaç yüz dolar kaybedemedik-ten sonra hayatın ne tadı var? Ama nedense bütün çifte bâhisçiler. bir yere gizlenmişler. Şehir polisiyle Federaller el ele verip çalışmaya başlayınca böyle olacağı belliydi zaten. Ama dostum bana Balmumu Sieger'in çok cesur olduğunu ve Federal polise hiç aldırmadığını söyledi."

Kaşlarını çattı. "Seninle dalga geçmişler."

-" Peki Barney Malin'in ismini duyduğunu da inkâr, mz edeceksin?"

Derin bir sessizlik oldu. Çifte bahisçi düşünmeğe başladı. Durumdan haz etmemişti.'Sonunda, "Barney Malin'i biliyorum," diye mırıldandı.

-"Daima onun dükkânında oyun oynardım. Kendisine ne olduğunu bilmiyorum."

-"Çifte bahisçiydi o. Bu işlerde para lâzım. Duyduğuma göre Barney paralar suyunu çektiği için işten çekilmiş."

Çok şaşırmışım gibi bir tavır takındım. "Öyle mi? Nasıl olur?"

Dudak büktü. "Bazen olur."

-"Yani Barney, dükkânında oynayanlardan birine para kaybedip bunu Ödemediği için ortadan mı kayboldu?"

Gözlerinde bir ışık yanıp söndü. "Böyle bir şey söyledim mi ben? Belki kaybetti belki de kaybetmedi. Bu hususta bir fikrim yok. Sadece kendisi işten çekildi."

Cebimden beş tane onluk çıkarıp önüne bıraktım. "Alev'e oynamak istiyorum."

Paraya bakmadı bile. "Boşuna vakit kaybediyorsun ahbap."

-"Dostlarım bana Shell derler."

Beni süzdü.

-"Boşuna vakit kaybediyorsun. Ben çifte - bahisçi değilim."

Omuz silkip parayı aldım. "Bu günlerde herkes gölgesinden bile korkuyor." Birdenbire aklıma bir şey geldi. "Bu şehirde oyun oynamağa imkân yok mu? Barbut veya poker, meselâ. Canım müthiş kumar istiyor. Elime bir çift zar ge-' ç irebilseydim. Benim barbutta ne kadar usta olduğumu bilirler." Yüzüne baktım. "Bir seferinde on altı defa üst üste kazandıydım."

Dudak büktü. "Sonunda da iki dolar kazandın tabii."

Hiddetlenmişim gibi bir tavır takındım. •"Ne münasebet. Tam altı yüz. dolar aldım. Oyuncular daha cesur olsaydı iki misli kazanabilirdim her halde. Sen beni ne sanıyorsun?"

. -"Seninle münakaşa edecek değilim. Seri buraya başka şehirden geldin galiba?"

Bir kahkaha, attım. "Nereden anladın. Bazen aylarca seyahat ederim. İşim icabı tabii. Son defa buraya geldiğimde fevkalade bir barbut oyununa girmiştim. İki yüz dolarım "gitti ama çok zevkliydi doğrusu. Yine canım oyun istiyor. Sadece gidecek yeri bilemiyorum."

Namussuz, hiç .de aptal değildi.' "San Fransisco'da böyle bir yer var. İstersen adresini vereyim. Los Angeles'den ayrılınca oraya uğrarsın." .

-"Hayır," diye cevap verdim. "Ben geçen sefer kumar oynadığım yeri arıyorum. Yabancı olduğum için orasını bulamadım."

.'Bu sefer biraz daha yumuşadı. "Şehirde barbut-oynayan bir kaç yer biliyorum, istersen adreslerini, vereyim,".

.-" Yok... Yok.." Cebimden poker fişini çıkardım. "O gece pokere de oturduk. Bunu hatıra olarak aldım." Fişi görür görmez gözlerinde buz gibi bir ifade belirdi. Adelelerin gerildiğini de hissettim. "Ne oldu? Yoksa sözlerim hoşuna gitmedi mi?"

Halâ fişe bakıyordu. "Fazla konuşuyorsun. Bir hafta iştahimi kapatacak bir şey söyledin. Buraya bak ahbap. Neden bana musallat olduğunu bilmiyorum.. Oyun oynama arzusu filân hep numara. Eğer sen Parlep fişi kullanan-yerde oyun oynamış olsaydın bir daha orasını unutmazdın. "Bu tip fişi başka yerde kullanmazlar. Kumarhane de eski yerinde duruyor. Eğer oraya gitmek isteseydin yolunu rahat rahat bulurdum Bana mu-sallat olmanın sebebini anlayamadım." ■

Ben istifimi bozmayarak sırıttım. "İyi ama ben kumarhanenin yerini hatırliyâmiyordum. O gece bulut gibi sarhoştum. Arkadaşlarımın beni nereye götürdüklerini bilmiyorum. Kumarhane bu sokakta veya beş yüz kilometre ötede, olabilir. Para kaybettiğim yeri hatırlayamıyorum. Sadece çok eğlendiğim aklımda kalmış."'

Boş gözlerle yüzüme baktı, "Bunu sen bilmezsen ben nereden bileyim." Bir sigara daha yakarak dumanı, üfledi. "Bana kalırsa şen humara

yapıyorsun.' Sende öyle barbuta düşkün bir hal yok. Maksadının başka olduğundan eminim," -Göz göze geldik. Güldüm. "Öyle olduğunu kabul edelim." Bana orasının isr. ini söylersen ne kaybın olur?"

; Bir müddet düşündü. "Arada- sırada Brodvay'le 64›ci sokağın kesiştiği köşede kalkan arabalar var. Ordan birinin şoförüne .yaklaşıp Sam Trentor'u sor. Kendisi- seni barbut oynanan bir yere götürecektir." . ' .

-" Teşekkür ederim." Elimdeki fişle oynamaya "devam ettim. "Bir şey daha soracağım. Acaba o kumarhanenin sahibi. Rex klinsky adında birimi?"

İlk defa yüzünde tuhaf bir tebessüm belirdi.- İnce parmaklı eliyle şapkasını biraz daha yana eğdi. "Başka bir şey geldi aklıma. Nasıl olsa burada boşu boşuna oturuyorum. Bir kaç saat işim yok. Eh iyisi seni kumarhaneye ben götür ey im. Orada nasıl oynaman gerektiği hususunda nasihata ihtiyacın olur belki."

-"Arabam köşede duruyor," diye cevap verdim.

Tablada sigarasını söndürüp ayağa kalktı. "Araban yine köşede dursun. Oraya yabancı arabayla gidersek kumarhanenin- muhafızına bir sürü lâf söyleyip dert anlatmak lâzım. Halbuki Şam'ın arabasıyla gidersek hiç hadise çıkmaz. Sam çok iyi dostumdur. " Dönüşte de seni istediğin yere bırakırlar. Bu hususta endişelenmene lüzum yok. Ben ellerimi yıkayana kadar bekle. Ondan sonra gideriz."

Ben gözlerimi arkadaki aynaya dikerek bekledim. Balmumu, barmenin önünden geçerken bir parmağını, kaldırarak bir işaret yaptı. Sonra gözden kayboldu. Ben de viskimi bitirip bir sigara daha yaktım.

Neyse biraz sonra geldi. Bardan çıktık. Bir taksiye binip 64'cü sokağa gittik.' Şam'ın arabasını bulmakta güçlük çekmedik. Şoför bize arkaya oturmamızı söyledi. Biz yerleşir yerleşmez şişko' bir adam oturdu. Durmadan j iklet çiğniyordu o. Ön .tarafa da şoförden başka iki kişi geçti. Geniş omuzlu, şapkalı olanı pokerde kazanabilmek için sistemini anlatıyordu yanındakine. Ama arkadaşıyla şoför alaylı alaylı güldüler.

Balmumu, saatine bir göz attı. "Sam, a-raba doldu. Bir an evvel gidelim. Burada fazla oyalandık.. Sanki fazla vaktimiz varmış gibi hareket ediyorsun."

Sam dikiz aynasından bize baktı. "Acelen nedir? Nasıl olsa daha oyun oynayacak bol bol vaktin var?"

Neyse gaza bastı. Oradan ayrıldik. Epeyi gittikten sonra sola saparak, şehirler arası şoseye çıktık. Sonra şoför bir müddet gidip yine dar bir karanlık sokağa daldı. Burada hiç ışık yoktu» Lâstiklerin altında taşlar çıtırdadı. Araba durdu. Yanımda oturan Balmumu da saatine bakmaktan vazgeçti. Bilâkis yana büzüldü. Benden uzaklaşmaya çalışıyordu. Galiba kavga çıkacağına kanıydi. Siyah şapkasını gözlerine doğru indirmiş, bir eli cebinde bir adam otomobile yanaştı. Şoförle bir kaç kelime konuştu. Bu arada bizleri süzüyordu. Hoş o loşlukta ne gördüğünü pek bilemiyorum.

Sonra, "Pek alâ, Sam." dedi. "Dikkatli ol. O kovboy filmlerindeki numaraları yapmağa da kalkma."

Araba tekrar hareket etti. Dar sokaktan geçip bir tepeye tırmanmaya başladı. Ben arkaya baktım. O vakit koyu renk elbiseli adamın içinde hafif bir ışık yanan tahta bir telefon kulübesine girdiğini gördüm. Her halde kumarhaneye müşterilerin geldiğini bildiyordu. Yarım kilometre daha gittikten sonra araba • sola dönüp durdu.

Şöfor uzun uzun gerindi. "Tamam, dostlarım geldik.- Kazanacak olursanız, sizi buraya getireni unutmayın. Sam Trent büyük veya küçük her türlü bahşişi kabul eder. Talihiniz açık olsun."

• Arabadan indim. Hava biraz serinler gibi olmuştu. Tam karşımızda bir bina vardı. Bu evin etrafındaki ulu ağaçların yaprakları rüzgarda hafif hafif hışırdıyordu. Şehir dışında İvy semtinde olduğumuzu tahmin ediyordum. Ama pek de emin değildim. Ev son derece kasvetli ve esrarlı bir yere benziyordu. Bir tek ışık bile yoktu. Kazara buradan geçen biri evin metruk olduğunu sanırdı.

Zaten, bütün etraf terk edilmişe benziyordu. O sırada bahçenin yanından çıkan bir adam dikkatimi çekti. Kolunun altında bir makine vardı onun. Adam bizlere bakmadı bile. Ağır ağır ilerleyip evin Öbür tarafına doğru gitti. Gözden kayboldu. Kumarhanenin muhafızlarından biriydi her halde.

Balmumu, omuzuma dokundu. "Sen buraya- manzaraya bakmaya mı yoksa oyun oynamaya mı geldin?"

..- Şoförünün peşinden yürüdüm. Bahçeye girip mermer basamakları çıktık. Sam kapıya vurmadı. Sanki elektronik gözle idare ediliyormuş gibi kapı kendiliğinden açılıverdi. Biz karanlık bir yere girdik. Kapı da yine kendiliğinden kapandı. Sonra. birdenbire ışıklar yandı. Göz kamaştıracak kadar parlaktı bunlar. Birbirimize baktık. Kumarbazlar oyuna oturacaklarını düşünerek Sırıtıyorlar ve birbirlerine göz kırpıyorlardı. Ben de onları taklide çalıştım. Bir taraftan da kafam süratle çalışıyordu., Burası. ıssız bir yerdi, kumarhane muhafızları her halde evin civarına kimseyi yanaştırmıyordu. Yanlışlıkla gelen olsa bile onun" icabına bakmak kolaydi. Gündüzleri ise panj urları kapalı, terk edilmişe benzeyen eve bakmak, kimsenin aklına gelmezdi. Yalnız bir şeyi aklım almamıştı. Polisler bu tip yerlerin kokusunu alıp sık sık baskın yapıyorlardı. Ya kumarhane sahibi polisten daha akıllıydı V Ya da birileri para yiyordu. Cinayet Şubesi Şefi arkadaşım Phil Samson, polislere toz kondurmazdı. Buna rağmen .son zamanlarda ba~ı sözleri dikkatimi çekmişti. Bana kalırsa kumarhaneyi birkaç polis koruyordu.

Ben böyle düşünürken, tam karşıdaki kapı açılarak, bir adam çıktı. Ona. adam demek doğru değildi. Geniş omuzlu son derece iri yarı bir canavardı o. Kuvveti yetişmiyormuş gibi sol kalçasının üstüne bir de kocaman 45'lik takmıştı.

Kendisinin kapıcı olduğuna karar verdim. Zira böyle bir gorilden teşrifatçı olmasına imkân yoktu. Balmumu- yaklaşıp adamın kulağına bir şeyler fısıldadı. Goril ağzını şapırdatarak bir an düşündü. Sonra üç kumarbazı yandaki boş odaya sokup kapıyı da üstlerine kapattı. Bize de biraz beklememizi söyledi.

Balmumu'yla beklemeye başladık tabii. Balmumu, bir sigara yakmıştı. Sinsi sinsi beni süzdüğünün far kındaydım. O anda kendisini son derece akillı ve her türlü dalavereyi aklı eren bir şehirli sanıyordu. Ben de yolunmaya gelmiş kaba saba bir taşralıydım. Dayanamayarak sırıttım. ' Nedense gülmem onu sinirlendirdi. Ama ben oralı olmadım . Bütün dişlerimi göstererek tebessüm ettim.

Neyse fazla beklemedik. Bu sefer de dipteki kapılardan biri açılarak üç kişi dışarıya çıkti, ..Öndekinin inanılmıyacak kadar masum bir yüzü vardı.' Onun için favorileri yüzüne hiç uymamıştı. Bu adamın saçlarını kıvırıp sırtına da iki kanat taksaydınız kendisini melek sanırdınız. Ama o bunun farkında değildi galiba. Düzgün beyaz dişlerinin arasına bir püro sıkıştırmıştı. Peşinden gelenlerin biri sıska uzun boylu, öteki ise tıknaz ve adaleliydi. Sevgili dostlarım Marty'le yumruğu tanımıştım tabii. Barney Malin'i zorla gezmeğe götürmeğe kalkan namussuzlardı onlar, iki aptal beni görünce durakladılar. Her halde beni nereden tanıdıklarını hatırlamaya çalışıyorlardı.

Balmumu, koluma dokundu. "Rex Kİ inky'e 'Merhaba' demen lâzım."

Doğrusu ben nezaket kaidelerini o ara u-nutmuştum. "Merhaba," dedim. "Adım Shell Scott. Bütün müşterilerinizi böyle karşılayıp iltifat mı edersiniz?"

İşte o vakit sıska korkuluğun aklı başına geldi. Telâşla arkadaşının Kolunu çekti, "işte bu namussuz, Yumruk, o İşleri yapan bu serseri köpeği tanımadın mı?"

Yumruğun da kafası birdenbire çalışmaya başladı. Ama o arkadaşı gibi fazla konuşmasını sevmiyordu. "Evet, evet, o."

Marty, neredeyse*. ağlıyacaktı. "Barney'i buraya getireceğimiz zaman bizi tartaklayan namussuz bu.'"

Tıknaz, başını salladı, '.'Evet, evet, o." Klinsky, sakindi. "Gürültüyü keşin. Bana daha evvel işi bütün teferruatıyle anlatmıştınız. Şimdi de bu işe sebep 'olan adamı bana gösterdiniz, bu kadarı yeter."

Serseriler, emri alınca sustular. Ama halâ hiddetle beni süzüyorlardı. Belki de ellerine düştüğüm takdirde bana neler yapacaklarını hesaplamaktaydılar.

Klinsky, ağzından puroyu çekerek tatlı tatlı tebessüm etti-. Dişleri hakikaten.imrenilecek kadar düzgündü. "Demek adınız Shell Scott. Bu ismi bir kaç defa duyduğumu hatırlıyorum."

Adam şimdilik nazik davranıyordu. Bende aynı şekilde hareket etmeğe karâr verdim. "Bu Vaziyette, anlıyamadığım bir husus yar. Onu öğrenmek istiyorum."

Kumarbaz purosunu ağzına götürdü. "Biz herkesi memnun etmeye çalışırız. Eve dönmeden evvel merak ettiğiniz bir. şey varsa sormanizi rica edeceğim."

-"Bir-değil bir sürü sualim var," diye mırıldandım.

Pırıl pırıl siyah gözlerini .yüzüme dikti. Sonra nedense bakışları burnuma' takıldı. "Aynı şeyi kendim için de Söyliyebilirim."' Benim de çok soracaklarım var. Balmumu'na döndü. "Bu işin manâsı nedir? O pis: içkileri satan barmen biraz evvel telefon etti. Senin belâlı biriyle buraya geleceğini söyledi. Bunun manâsı nedir? Shell Scott denilen adamı neden getirdin?"

Balmumu, "Barmene sana telefon etmesini söyledim," diye cevap verdi. Bu serseri bana masum taşralı numarası yapmağa kalktı. Tipine ve saçlarına bakınca onun bir mısır tarlasından çıkıp, buraya gelmiş olabileceğini düşündüm. Ama gözleri ve hafi onun hiç de öyle. yabani olmadığını gösteriyordu. Sonra cebinden senin fişlerinden birini çıkararak, bana türlü türlü sualler sormaya başladı. Güya geçen sefer gelişinde uğradığı kumarhaneyi arıyordu. Ama bana kalırsa o seni bulmağa çalışıyordu. Bunun sebebini anliyamadıın. yalnız seni bu kadar aradığına göre yüzünü görmekle memnun olacağını düşündüm. Böylece istediği şeyleri sana sorar. Hakkı olan cevapları da alır."

Klinsky, ağzından sigarı çıkarıp külünü yerdeki tüylü bordo rengi halıya silkti. "Peki bilmek istediği neymiş?!'

Çifte bahisçi omuz silkti. "Ne bileyim ben? Bunu kendisine sorsan daha iyi olur. Durmadan barbut oynamak istediğini söyledi. Bir taraftan da senin poker fişlerinden biriyle oynuyordu."

.-" Bunu biraz evvel de söyledin. Şimdiye kadar durmadan konuştun, Balmumu. Fakat bana bir şey

söylemiş değilsin. Bir adam sual sorduğu ve benim fişlerimden birini çıkardığı için kendisini tutup buraya getirdin ha? Ben günde en az elli fiş kaybediyorum. Müşteriler bunları, hatıra diye alıp götürüyorlar. Ben de senin, kafanı kullanabileceğini sanıyordum. Haydi defol!"

Balmumu, sapsarı kesildi. Zaten rengi s oluktu. Onun daha sararabilmesine şaştım doğrusu. !'Onunla konuşmak istediğini sanıyordum. Sana iyilik etmeğe çalıştım. -Zaten böyledir. İnsan iyilik...."

Klinsky'nin yüzü halâ sakindi. Fakat hırlar gibi bir ses çıkarınca Balmumu'nun büsbütün ödü patladı. "Bir daha sefere bana iyilik etmeden evvel gel sor. Müsaademi al."

-"Peki.. Peki.." Çifte bahisçi süratle dönüp sokak kapısına doğru gitti.

Kumarhane sahibi bana döndü. Tatlı tatlı bana bakarak, gülümsedi. "Shell Scott'la karşılaştığım . için memnunum. Elinde bana ait bir fiş bulunması veya kumar hakkında sual sorduğu için değil memnuniyetim. Sadece çocuklarımın vazifelerini yapmalarına mani olan şahsı tanıdığım için seviniyorum. '* Kolumu tuttu. Birdenbire samimileşmişti. "Gel Scott, bir içki içelim. Karşılıklı birer kadeh içkiyi hak ettik sanırım."

Bu samimiyete bir manâ verememiştim sesimi çıkarmadım. Sadece Marty ve- Yumruğa baktım. İkisi de yumruklarını sıkmış burunlarından soluyorlardı. Patronlarının beni kendilerine teslim etmediği için-çok sinirlenmişlerdi. Sırıttım. "Kusura bakmayın. Patronunuzla içki içene kadar sıranızı beklemeniz lâzım.."

Klinsky, yine beyaz dişlerini göstererek, güldü. "Bırak beklesinler Scott. Böylece hevesleri de artar. Çocuklarıma bir şey emrettiğim zaman-yapmamalarına imkân yoktur. Yoksa sinirleneceğimi bilirler."

Böylece biraz sonra başımın belâya gireceğini İma ediyordu. Oralı olmadım. "İçkiden bahsetmiştin galiba."

Manâlı manâlı tebessüm etti. "Öyle olmuştu değil mi?"

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Klinsky'nin bürosu holün dip tarafında kalıyordu. Adam kalın kapıyı itip açtı. Geçmem içle bekledi. Sonra kendisi de içeriye girip kapıyı örttü. Uzun boylu sıska bir adam bir masanın başına, geçmiş bir deftere bir şeyler yazıyordu. Uzun burunlu pembe yanaklı bir erkekti bu. İlk bakışta yirmi veya kırk beş yaşında olabilirdi. Sadece yaklaşıp mavi renkli gözlerindeki sinsi ifadeyi gördükten sonra onun öyle genç olmadığını anladım. Tilki, gibi bir mahlûktu o. Parmakları da ince ve uzundu. Bu eller ancak yankesicilerle trişörlerde bulunurdu.

Klinsky, "Bitirdin mi Kim?" diye sordu.

Tilki suratlı içini çekti. "Kendine bir muhasebeci tutsan çok memnun olacağım Rex. Bu işten hiç hoşlanmıyorum. Bunu sen de biliyorsun. Bana göre bir şey değil bu."

Klinsky, neşeli neşeli güldü, "Benden de al o kadar, Kim. Ya sen ne dersin Scott? Çalışmasını seviyor musun sen?"

Omuz s ilktim. "İşimi seviyorum tabii. Ama zengin olup çalışmamayı tercih ederdim."

Kim Heller gömleğinin kollarını düğmeleyip ümitle yüzüme baktı. "Hesaptan anlar mi-: sın, Scott? Yani muhasebe bilir misin?"

-"Hayır."

-"Çok yazık, burasını idare etmek yetişmiyormuş gibi bir de defter tutuyorum. İki işe birden yetişebilmek çok zor. Ama insanın karnım doyurması lâzım."

-"Ben de bu fikirdeyim," diye mırıldandım.

Klinsky, oturmam için masanın .önündeki koltuklardan birini, işaret etti. Oda zevkle döşenmişti doğrusu. Büyük yazı masası maundu. Yerdeki halı ve kenardaki divan' aa Krem rengiydi. Odadaki koltuk ve perdeler de yeşil. Diğer alçak masa, dolap filân da masaya uyuyordu.

Klinsky, beni süzdü. "Konuş bakalım, Seott. Sen nasıl bir iş yapıyorsun?"

Başıma dikilmişti. Ben öyle ufak tefek sayılmam. Ama Kilnsky'e de ufak tefek denilemezdi. Benim boyumda vardı sanırım. Ama ben tam doksan sekiz kiloyum. Vücûdumda da yağın zerresi yoktur. Klinsky daha zayıftı» Galiba sek-senbeş kilo vardı. Geniş omuzlu, dar kalçalı, simsiyah saçlı bir erkekti. Biraz evvel de söylediğim gibi yüzü son derece masumdu. Uzun kirpikli siyah gözleri, düzgün burnu ve kalın dudaklı biraz büyükçe ağzıyla bir çok kadım rahat rahat kendisine aşık edebilirdi. O kumarbaz olacak yerde Hollywood'da talihini deneseydi daha iyi ederdi. Ama biraz geç kalmıştı. Yaşının otuz beşle kırk arasında olduğunu tahmin ettim. Sırtındaki smokin de öyle rastgele bir dükkândan alınmamıştı. İyi bir terzinin elinden çıktığı belli oluyordu.

-"Sana sordum, Scott. İşin nedir?"

Başımı kaldırdım. "Hususi hafiyeyim ben." Kim gömleğini unutup hayretle bana baktı. Devam ettim. "Bu ara Bender Sigorta Şirketini temsil ediyorum. Çalınan elmasları arıyorum. Yüzükler, bilezikler, kolyeler... Yani kısacası yüz elli bin dolarlık elmas."

Klinsky, cevap vermedi. Yüzünde acaip bir ifade belirmişti. Halâ beni süzüyordu.

-"Acaba buralarda böyle kaynar cinsten taşlar bulunur mu?" diye sordum.

Kim, ceketini giydi. "Bana sorarsan bu serseri delinin biri. Kumarhanede ■ çalınmış elmasların ne işi var?"

Klinsky'nin alnında bir damar kabarmıştı. "Çalınmış elmas mı? Bunu da ilk defa duyuyorum. Halbuki senin para sızdırmak için buraya gelen ufak çapta şantaj yapan bir namussuz olduğunu sanıyordum."

Cebimden bir sigara çıkarıp yaktım. "Şimdi hatanı anladın. Ne istediğimi de biliyorsun."

Adam., elindeki puroyu hırsla tablaya bastırdı. "Seni küçük bir belâ sanmıştım. Meğer sen büyük bir belâymışsın. İstediğin şey sandığımdan on misli beter."

Güldüm. "Ne demek istediğini anlıyamadım."

Nedense sözlerim, kumarbazı fena halde sinirlendirmişti. Eliyle göğsüne vurarak haykırdı. "Rex Klinsky'nin hırsız olmasına imkân var mı?" Masasının arkasına -geçip döner koltuğuna yerleşti. "Belki doğru söylüyorsun. Hakikaten hususi hafiyesin. Belki de numara yapıyorsun. Maksadın başka. İşin doğrusunu anlamak için üstünü aratacağım." Artık ö nazik halinden eser kalmamıştı. Tebessüm de etmiyordu. !'Kim, şu serserinin üstünü bir ara bakalım."

Ayağa kalkıp bana yaklaşan Beller'in karşısında durdum. "Buraya bak. Bana elini sürme. Seninle bir alış verişim yok. Ben..." Ama sözümü bitiremedim. Klinsky'nin elinde bir Alman Luger'i peydah olmuştu. Yüzüde allak bullakti serserinin. Biraz evvelki gibi .yakışıklı değildi. Veya o aslında yakışıklı değildi. Tebessüm ederken bende öyle bir. intiba uyandırmıştı. Heller, bir adım daha atacak oldu. Tabancaya rağmen homurdandım. "Yaklaşma. Yoksa fena olur. Bir tekmede karnını içeriye göçürürüm. Bir daha yemek bile yiyemezsin."

Heller silâha güvenerek bana aldırmadı. Ama aslında o kumarda hile yapmasını bilen bir serseriden başka bir şey değildi. Benim gibi ömrü dövüşerek geçmemişti. Ellerini uzattı. Ben de elimin yanıyla .sağ bileğine vurdum. Sonra onu birdenbire kolundan tutup çevirerek kaidesine bir tekme yaratırdım. Aptal, odada uçup köşedeki dosva dolabına çarptı.

Klinsky, bu duruma daha da sinirlendi. Gözlerini kısarak beni öldürecekmiş gibi baktı. "Bu saha pahalıya mal olacak, Scott. Zaten adamlarımın işine mani olduğun için. cezam çekecektin. Şimdi de bunun hesabını vereceksin. Bu gece, buradan ayrılma* ah evvel Marty ve Yumruk senin icabına bakacaklar. O vakit Rex Klinsky'e hürmet etmesini öğrenirsin."

Sırıttım. "Vaktiyle- Rex adlı bir köpeğim vardı. Akraban mıydı acaba?"

Dayanamayarak, ayağa kalktı. Masanın ar-" kasından çıktı. Tabancayı tutan eli hiç titremiyordu. "Sen kiminle konuştuğunu sanıyorsun? Karşında köşe başlarında avuç açan bir dilenci mi var? Sen Rex[l]in manasını biliyor musun?. Kral demek bu »Efendi.. Patron.. Her şeye hakim olan kuvvetli şahıs."

Bu arada budala Heller de ayağa kalkmıştı. Sendeleye sendeleye bana doğru geldi. Budala yediği tekmeye fena halde kızmıştı. Yüzü hiddetten allak bullaktı. Gözlerini de kasıklarıma doğru dikmişti. Niyetini anlamıştım tabii. Aklı sıra kasıklarıma -tekme atacaktı. Ama hiç telâşlanmadım. .O ayağım sallarken yan döndüm. Budalanın ayağım yakalayıp çektim ve büktüm. Bu sefer Heller yüz üstü yere kapaklandı.

' Klinsky de tabancayı sırtıma dayadı. "Ellerini havaya kaldır. Ters bir hareket edersen kurşunu sırtına yersin." Aslında birinin sırtına tar banda dayamak tehlikelidir. Karşı taraf bu tip (oyunları biliyorsa ani bir hareketle kurtulup silâhı kapmaya yeltenebilir. Ama

ben böyle bir şey yapmadım. Buraya malûmat edinmeğe gelmiştim. Kuzu kuzu ellerimi kaldırıp bekledim, Klinsky, pir yankesici gibi çabucak cüzdanımı çekiverdi, Onun masaya dönüp cüzdanımı açmasını seyrettim. Bana bir-şey söylemediği için geçip koltuğa oturdum. Heller de benimle dövüşmekten bıkmıştı. Zaten dövüşecek bir tip değildi b. Şiddetten ziyade hüeyle muvaffak olabilirdi. Klinsky, iskambil kağıdıyla mavi fişi masaya bıraktı.

Biraz kendisini toplar gibi olmuştu. "Topu topu adi bir fiş. Budala Balmumu da bundan türlü mânalar çıkarmış. Yâ bu kart nedir?" İskambili evirip çevirip iki tarafına da dikkatle baktı. "Yoksa Maça Sekizlisi adında gizli bir kulübe mi mensupsun?"

-" Sadece bir kart," dedim.

Dikkatle lisansımı okudu. Bir müddet sonra bunu cüzdanıma sokarak masasına bıraktı. Luger'i de masasının orta gözüne soktu. Dönüp arkadaki dolabı açtı. Üç kadeh ve bir şişe Haig and Hate viskisi çıkardı.

Hali belirli bir derecede değişmişti. Yüz adeleleri gevşemişti. Gülümsiyerek'. "Sana içki vaad etmiştim, Scott." diye mırıldandı. "Ben verdiği sözleri tutmasını seven bir insanım."

Heller, kaşlarını çattı. "Ben onunla içki içmem. Gidip oyunların nasıl gittiğine bakayım, Rex. Seninle daha sonra görüşürüz Scott."

Ama Klinsky oralı olmadı. Eliyle karşımdaki koltuğu işaret etti. "Otur Kim. İçeride oyunla meşgul olacak bir sürü adam var. Hepsine de bu iş için para veriyorum.Kendini bu kadar yorma."

Heller, elini kolunu salliyarak, söylendi. "Biri o adamlara göz kulak olmalı." Yan gözle bana baktı. !'Zaten bu serseriyi her görüşte sinirleniyorum."

Rex Klinsky'nin sesi belli belirsiz sertleşti. "Otur dedim.. Şu koltuğa geç." Bu adam kızdığı zaman

ve emir verirken hiç de yakışıklı olmuyordu. O vakit sadece gülümsediği zaman hoş bir tip olduğunu sezdim.

Heller'in hiddeti geçmemişti. İsyan etmeğe' kalktı. "Oturmak istemiyorum. Zaten bütün gün oturdum." Kendisini topladı. "Ama ayakta durabilirim.,"

Klinsky, dudaklarım büzerek, düşünmeğe başladı. "Her halde buraya gelirken elmasların yerleri dökülmtiş seni beklediğini sanmıyordun değil mi? Söyle bakalım. Buraya neden geldin? Buraya gelmen için bir sebep olması lâzım."

Heller lâfa karıştı. "Bana kalırsa bu serseri Donahue'nun elmaslarım arıyor. Gazeteler hırsızlığa büyük yer vermişti. Çalınan elmasların kıymeti de yüz elli bin dolar. Belki de bu ahmak Donahue'nun evine girip eimasları çaldığımızı sanıyor."

Klinsky, dik dik onu süzdükten sonra omuz silkti. Bana döndü. "Yalan söylememişsin. Hususi hafiye olduğunu anladık. Buraya çalınmış elmasların' peşinden geldiğini iddia ediyorsun. Yalnız burada öyle şeyler bulunmaz. Elmasların kıymeti neydi?"

-"Yüz elli bin dolar," diye cevap verdim. "Eğer bunları bulursam sahibine iade edeceğim. Sigorta şirketi de tazminat ödemekten kurtulacak. Eğer başkası elmasları bulursa kendisine kırk bin dolar vererek bunları geri almaya salahiyetliyim."

. Sanki odada değilmiş gibi ona aldırmadım. "Rex, beni asil ilgilendiren Barney Malin. Barney'i tanıyorsun tabii."

Adam,. acı acı güldü.- "Bunu benden daha iyi bilmen icap eder. Ha, aklıma gelmişken sorayım. Neden burnunu işime soktun? Bu arada-adamlarım sana bir kaç kurşun sıkabilirlerdi." .

-"Budalalık diyeceksin belki ama o anda kahramanlığım tuttu, 3arney'in sevgilisi orada duruyordu. Ben'de işe müdahale etmediğim takdirde alçaklık etmiş olacağımı düşündüm. Onun için elimden geleni yapmağa çalıştım."

Bu sözlerime inanmadı. Elini salladı. ."Böyle traşa lüzum yok. Dostum Barney'le neden ilgileniyorsun?"

-"Sen dostlarına merhaba demek için daima gorillerini mi yollarsın?" diye sordum.

Namussuzun kılı bile kıpırdamadı. "Sadece bir şakaydı bu. 'Sen hata yapmışsın Scott. Bu şakaya karışmamalıydın. Yumruk ve-Marry'e el sürmekle de hata ettin. İkisi de son derece gururludur. Böyle şeyleri katiyen unutmazlar,"

Dönüp ellerimi maşaya dayadım. "Malin'in sana ne kadar borcu var Rex?"

-" Seni alakadar etmez bu."

Sırıttım. "Ondan ne kadar para sızdırdığını merak etmiştim-. Her halde biraz da borçlandı sana."

Yumruk yemiş gibi yerinden fırladı. "Burası dürüst bir, yer Rex Klinsky ömründe kimseden para sızdırmamıştir. Bunu böyle bil. Neden yapayım bunu. Biz zaten oyunlardan yüzde beş kâr alıyoruz. Aslında ben müsrif bir erkeğim. Buna reğmen kazancım 'baha yetiyor. " Durakladı. "Bunu neden saha izah ediyorum bilmem? Rex Klinsky'e namussuz diyenlerden hiç hoşlanmam. Bu arada senden de hoşlanmadığımı söylemeliyim, Scott."

-"Vah, vah," diye mırıldandım. "Buradan ayrılır ayrılmaz eve gidip intihar edeceğim. Bu sözlerin beni çok sarstı. Barney'in burada para kaybetmediğini söyliyebilir misin? Onun büyük bir meblağı borçlanmadığını iddia edebilir misin?"

Yerine çöküp kollarını kavuşturdu. "Sâna bir şey söylemek mecburiyetinde değilim."

-"Sen öyle san. Yalnız bir şeyi unutuyorsun. Bu İş polisleri ilgilendirebilir. Zira Barney'in sana olan borcunu ödeyebilmek için hırsızlığa kalktığını duyarlarsa her işi bırakıp buraya geleceklerdir."

Dudak büktü. "Kimi korkutuyorsun, Şcott. Polisler bana ilişemezler. Benim polislerle ilgim yok. Zaten burada kumar oynattığımı bilen şahıslar da sayılı. Onlar da konuşmaz. İhbar olmadıkça kumarhanelerin basılmayacağım bilirsin. Sonra Barney para kazanmak -için kanunsuz bir yola

baş vurmuş olabilir. Bundan bana ne? Yaptığı sadece kendisini alakadar eder."

Ben en lâkayıt tavrımı takındım. "Öyle mi? Halbuki ben Barney'in borcuna karşılık sana elmas verdiğini sanıyordum. Eğer tahminim doğruysa bunları bana satabilirsin."

Yüzünde hiddetle karışık bir şaşkınlık belirdi. Sesi de hırsından titremeye başladı. "Ne dediğimi anlamıyor musun sen? Kalın kafan almıyor mu bunu? Donahue elmaslarının. Allah belâsını versin. Ben sadece paradan anlarım. Burasını rehinci mi zannediyorsun. Hadi git dışarıdaki arabalardan birine bin. Seni şehre götür-sünler. Bir an evvel buradan uzaklaş. Martv'-le Yumruğun dışarıda seni beklememeleri için de dua et."

-"Beni koruyacağından eminim. Gorillerinin bana ilişmelerine müsaade etmezsin."

-"Sen öyle san. Soracağın başka- şey. yar mı?" Kollarını masaya dayayarak yüzüme baktı. "Seni buradan atmadan evvel istediğin başka bir şey varsa söyle."

Sırıttım. "Salonlardan birinde barbut oynamağa kalkarsam zarların temiz olduğuna inanabilir miyim? Kurşunsuz zarın var. mı?"

• , Yine yüzü morumsu bir renk aldı. Kaşları çatıldı. Dudakları'da bir çizgiden farksızdı. Luger'i koyduğu çekmeye doğru uzattı elini. Fakat; birdenbire fikrini değiştirdi. Konuşmaya başladığı zaman sesi tüyleri ürpertecek gibiydi. "Bir daha. böyle bir şey söylersen seni öldürürüm. Allah şahidim olsun, gebertirim. Karnını deşer barsaklârını örf ay a yayarım. Rex Kltasky'nin kumarhanesinde hile olmaz."

Gülümsedim. "Madeni böyle söylüyorsun sana inanmak "zorundayım. Ama dedikodunun ne. olduğunu bilirsin. Şayialar yayılıyor."

-"Kim ne dedi?'" diye haykırdı. "Bu yalanları kimin uydurduğunu söyle?"

-" Frank Sanders adında biri."

Klinsky'nin alnında kırışıklar belirdi. A-yakta duran Heller'e döndü. "Biz Sanders adında namussuz bir köpek tanıyor muyuz?"

-"Tabii. Şu dalgalı saçlı genç. Hani 'Parlak' dedikleri Frankie'yi kasdediyor."

-"O mu? Barbutta hile yaptırdığımı iddia eden-alçak o mu?"

Gözlerimi Heller'e diktim. "Kendisi barbuttan değil pokerden bahsetti. Zira işaretli bir desteyle_pokerde parasını almışsınız."

Rex, hiddetle yunduğunu masaya indirdi. "O namussuzun bugüne kadar sağ kalmasına şaştım.. Belki de sen yalan uyduruyorsun. Sabrımı taşırmadan bir an evvel buradan git, Scott."

-" Frank Sanders dün buradaydı değil mi?"

Heller, "Evet," dedi. "Evvelki gün de buradaydı."

Klinsky bu- sefer Heller'e bağırmaya başladı. "Kes sesini. Artık ne suale ne de cevaba müsaade ediyorum. Sen de defol Scott."

İçimi çektim. Neden korkuyorsun, Rex? Yoksa hileli oyun oynattığını ispat edeceğimden mi çekiniyorsun?"

İğne batırmışım gibi yerinden fırlayıp yanıma geldi. "Allah kahretsin seni! Sözlerini ispat et. İspat et bakalım."

Sakin, sakin "O kadar yakına gelme," diye mırıldandım. "Akşam yemeğinde sarımsak yemişsin," Bir şey söylemeden de ilâve ettim. "Bana bir deste oyun kâğıdı ver. Üstünde mavi üzümler olan bir deste istiyorum, sebebini bilmiyorum ama mavi üzüm resimlerine zaafım var." .

Klinsky'in rengi de üzümlerin mavisinden farksız bir hal almıştı. Ama kendini tuttu. "Ona bir deste ver. Kim, desteyi bu köpeğe yuttur."

Kim Heller köşedeki dolaba giderek biraz karıştırdı ve bir deste iskambil çıkardı. Hiddetle bunu bana doğru attı; Desteyi havada yakaladım. "Bunun işaretsiz bir deste oldugunu umarım;"

Tilki suratlı Heller'in de tahammülü kalmamıştı artık. O da patronu gibi bağırmaya başladı. "Senin çenen hiç kapanmaz mı? Yoksa birinin gelip ağzını kapamasını mı istiyorsun?"

Destenin üstündeki bandı yırtıp selofanı da açtım. Kartların üstündeki desen Klinsky'nin masasında duran İskambilin eşiydi. Kartları kutuya, soktum. "Teşekkür ederim. Tecrübemin neticesinden sizi haberdar ederim."

Klinsky böyle bir şey beklemiyordu. Hırsından masayı yumruklamaya başladı. "Sahtekârın birisin sen. İçimden seni parça parça etmek geliyor. Seni doğramalı."

Hafif bir sesle, "Frank Sanders gibi mi?" diye sordum, "Sen veya gorillerin onu epeyi tartaklamışsınız. Biri onu temizlemeden evvel yüzünü değiştirivermiş.'Yoksa Sanders'in tipini beğenmediğin için sen mi yaptın?"

Adam, aptal aptal yüzüme b&ka kaldı. . "Biri Sanders'i öldürmüş mü?'.'

-"Sözlerimi duydun. Biri Onu iyice dövmüş önce. Yüzünü parçalamış, burnunu kırmış. Sanders'in yüzüne sanki dağ ayakkabısıyla basmışlar. Yam yassı olmuş suratı. Sonra biri onun sırtına iki kurşun sıkmış. Hepsi' bu kadar."

Heller, dehşetle içini çekti. Sonra kendisini topladı. "Bunlar da yalan. Neden böyle şeylere lüzum görüyorsun Scott?" Yüzümdeki ifadeyi görerek durakladı. "Hayır bu sefer doğru söylüyorum. Zavallı Frankie. Öyle fena bir insan da değildi."

Dudak büktüm. "Bu numarayı başkalarına sakla. Beni inandıramazsın." İnme inmiş gibi hareketsiz duran Klinsky'e döndüm. "Neden Sanders'i tartakladın? Yoksa kumarda hile yaptığını anlamış mıydı o?"

Kumarbaz neredeyse hırsından ağliyacak-tı. "Seni hiç bir işe yaramaz kabak" Bu sözü duyunca elimi gayri ihtiyarı kafama attım. Beyaz denilecek kadar sari saçlarımı çok kısa kestirdim. Acaba bu arada onlar da dökülmüş müydü? Neyse hepsi yerli yerindeydi. Derin bir nefes aldım. Bu yaşta saçlarımı kaybetmek istemezdim doğrusu. Klinsky, yerine çöktü. "Artık seninle konuşmak istemiyorum. Benim yerime çocuklarım konuşacaklar. Haydi bas."-

Daha ben kımıldayamadan arkamdan kapının' açıldığını duyarak döndüm. Sonra gözlerim fal

,taşı gibi açıldı tabii. Kapıda bir afet duruyordu. Kızıl saçları bir . alev demeti gibiydi. Boyu topuklu ayakkabılarla bir seksene yakındı. Sırtındaki tuvalet bir erkeğe en az birkaç bin dolara mal olmuştu.'İncilerle işlenmiş bu elbise kadının dim dik . iri göğüslerinin yarısını dışarıda bırakıyordu. Hoş Kalan kısımları kapalıydı ama bu çıplaklıktan daha beterdi. Ona bakarken, işi de gücü de unuttum tabii. Nefis, bir mahluktu o. Gözleri menekşe rengiydi sanırım. Fakat o anda hiddetten siyahımsı bir renk almıştı. Göğüsleri körük gibi inip inip kalkıyordu.

-"Kim?" Bunu şimdiye kadar bildiğim lugatlara yazılmamış birkaç kelime takip etti. Ama ne derseniz deyin küfretmek, bile bu kadına yakışıyordu. "Ben de seni arıyordum."

Heller ."İşte buldun," diye gürledi.

Genç kadın kaşlarını çattı. "Oyun salonunda bir adam var. Serserinin, biri. Söylediklerini bir duysan şaşarsın "

Heller, "Seni duyduktan sonra hiç bir şeye şaşmam" diye haykırdı. "Hem benden ne istiyorsun? Burası ciddi bir kumarhane mi yoksa üçüncü-sınıf bir kabare mi?"

Kadın o sırada beni..fark etti. "Şey... Merhaba." Menekşe.gözleri bir an yüzüme takıldı. Sonra beni tepeden tırnağa kadar süzdü. Hiddeti geçer gibi olmuştu sanırım. Zira inci gibi dişlerini göstererek gülümsedi. Yanağında bir gamze belirdi.

Heller, halâ bağırıyordu. "Sen oyun salonuna dön. Burada sallanıp durma."

Afet, ona aldırmadı. Heller'e cevap verirken bana bakıyordu. "Bu serseriye bir şey söylemiyecek misin?"

Klinsky, lâfa karıştı. "Kulaklarına pamuk tıka. Belki o vakit böyle hassas olmazsın."

Kardın şuh bir tavırla elini başına götürdü. O vakit bileğini gördüm.......

DOKUZUNCU BÖLÜM

Birdenbire ağzımın kuruduğunu hissettim. Ayağa kalkarak kadına yaklaştım. Zira bileğindeki bileziği daha yakından görmek istiyordum.Platinden yapılmıştı bu üstünde iri iki akvamarea vardı. Parlak mavi taşların etrafını küçük pırlantalar çevirmişti. Bu_ bilezik belki de beni yanıltıyordu. Ama ben Donehue'dan çalınan bileziklerden birinin tıpkı böyle olduğunu biliyordum. Tarife uyuyordu. Sadece bileziğin fotoğrafına bakmamıştım. Fotoğraflara bakmağa vakit bulamadığım için içimden kendime küfrü basıyordum tabii.

; -"Neden 'bu güzel kadına içki vermiyorsunuz?" dedim. "Otur yavrum. Bizimle iç."

Samimiyetime sinirlenmedi, bilâkis tebes-' sümü daha da genişledi. "Çok teşekkür ederim. Adım Bolla Parker. Ya senin ismin nedir yakışıklı?"

' • Bana bir çok "sıfatlar takılmıştı.Ama. yakışıklı olduğumu ilk defa duyuyordum.

Heller, bu işe de sinirlendi. "Rex, sevgilimi rahatsız etmelerinden hiç hoşlanmam."

Tilki suratlıya aldırış bile etmedim. "Sevgilini rahatsız eden kim? Bella, adım Shell Scott. Bana Shell diyebilirsin. Eğer İsmimden sıkılırsan o vakit bana 'Canım' filân diye de hitap edebilir-sin"

•Genç kadın kıkır kıkır güldü. "Memnun oldum, Shell.Ama artık gitmem lâzım 'neticede

ben çalışarak hay atını-kaz anan bir kadınım." -"Seni ne zaman görebilirim?" -"Ne vakit istersen."

Heller, mosmor kesildi. "Beni ne sanıyorsun? Taştan filân mı yapıldım ben."'

Bella, devam etti. "Cebinde bol paran varsa ben oyun salonundayım,"

-"Şu anda oyun beni alâkadar etmiyor yavrum, Sadece nerede oturduğunu öğrenmek ^istiyorum. Gelip;sana 'Merhaba' demeyi, arzu ediyorum. Belki birlikte* sinemaya, dansa. gideriz. Yahut bir şeyler yaparız."

Tatlı tatlı bana baktı. "Çok müteessirim, Shell. Fakat beni sadece iş saatlerimde görebilirsin."

Klinsky, "Neyse aklın başında, Bella,' dedi. "Haydi sen artık salona dön."

Kadın'halâ beni süzüyordu. "Ama istersen bana telefon edebilirsin. Belki seninle kanasta oynarız.."

Seller, bize doğru bir adım attı. "Geçen sefer bir adama ümit verdiğin için sana ne yaptığımı unuttun galiba." .

Ama kızıl saçlı,' adama pek ehemmiyet vermiyordu galiba. Yine inci gibi dişlerini göstererek güldü. "Şimdilik Allah'a ısmarladık."

Dönüp yürüdü. Her' - adımı insanı davet eder!gibiydi. Çok hareketliydi bu kadın. Bilhassa kalçaları bir şan'at rakkasından farksızdı. Kapı yavaşça kapandı. Ben boş gözlerle duvara bakıyordum. Kadınlara çok düşkün olduğumu söylemiştim.' Fakat emin olun o anda Bella Parker'i düşünmüyordum. Aklım o bilezikteydi: Daha doğrusu kendi kendime öyle söylenmekteydim.

Klinsky üzgün bir tavırla içini çekti. "Gitme sırası sende Scott."

Gidip masaya dayandım; "Önce iki hususta bana söz vermelisin. Birincisi tartaklanmak istemiyorum. O iki goril dışarıda beni bekliyor. Onların konuştukları lisanı beğenmiyorum ben."

Başını kaldırıp beni -süzdü. Sonra •birdenbire masanın orta çekmesini açtı. Elini içeriye soktu, Yine sevgili Luger 'ini çekecekti galiba. Eğilip olanca gücümle çekmeyi kapattım. Klinsky'nin bileği sıkıştı. Serseri acıyla bağırarak elini kurtarmağa çalıştı. Göz ucuyla bakınca Heller'in dolabı karıştırdığını fark ettim. Klin-sky'i bir tarafa iterek çekmeden Luger'in kaptım. Heller dönüp ateş ettiği sırada tabanca avucum-daydı. Bir taraftan da 38 'ligimi yanıma almadığım için kendime küfrediyordum. Heller'in silâhından çıkan kurşun'duvara çarpıp sekti. Patlama

odada korkunç akisler yaptı. Ben masanın arkasına çömelip Klinsky'i de kenara ittim. .

Masanın yanından-bakınca ince iki bacağın yaklaştığını gördüm. Bir kurşun salladım. Fakat Heller, bir kenara zıpladı. Kurşun isabet etmedi, Bacaklar ortadan kayboldu, İyice yere yattım. Artık masanın öte tarafını görebiliyordum. Tilki suratlı masanın bir metre açığında duruyordu. Sol- ayağına nişan altım. Tam tetiği çekeceğim sırada Heller masaya zıplamaz mı? Hemen döndüm tabii Böylece ayağını belime vurmasına mani oldum ama Luger elimden düştü. Bütün gücümle onu koltuk altlarından yakaladım. Sıska olmasına rağmen tahmin edilemiyecek kadar kuvvetliydi. Bu arada ben de bütün gücümü kullanacak gibi durmuyordum. Namussuz homurdanarak dönmeğe çalıştı. Aklı sıra tabancasını yüzüme boşaltacaktı. Sağ elimi koltuk altından çekip boynunu yakaladım. Sıkmağa başladım. Mücadeleye çalıştı, sonra vücûdu gevşedi. Onun bayıldığına kanaat getirince kendisini itip doğruldum.

İlk iş yerdeki Luger'i kaptım. Bir koltuğa çöktüm. Bir taraftan da pencerinin önünde' duran Klinsky*e bakıyordum. Nedense bu adam şimdiye kadar rastladığım gangsterlere • benzemiyordu. Bileğinin sıkışmasiyle mücadeleden vazgeçmişti. 'Halâ bileğini ovarak inliyordu.

Pis pis güldüm. "Canın biraz yanınca bebek gibi ağlıyorsun. Senin gibi acaip bir mahlûk daha görmedim. Bir de Krallıktan bahsediyordun."

Müstehcen küfürler savurmağa başladı. "Seni geberteceğim. Alçak köpek... Bileğimi kırdın." Parmakları morarıp şişmeğe başlamıştı. Can acısından yüzü epey-solmuştu.

Birdenbire inlemekten vazgeçip durdu. Gözleri Heller'e gitti, "Onu öldürdün mü?"

- Kalkıp Heller'in yanına gittimi Yüzüne şöyle iki tokat attım. Tilki suratlı kımıldandı. Sonra gözleri açıldı. Kalkıp oturmayı denediyse de muvaffak olamadı; Anladığıma göre ne patronu ne de Heller öyle dövüş bilmiyorlardı; Hoş Marty'le Yumruk da bir işe yaramadıklarını göstermişlerdi. Bunu düşününce biı lenbire neşelendim.

-"Cesur Klinsky'e bakın." diye alay ettim. ; "İki üç parmağı, ezildi diye kıyameti koparıyor."! Heller, nihayet ayağa kalktı. Eliyle gırtlak kemiğini yokladı. Bayıldığı sırada kemiğini alıp kaç-

tığımı sanıyordu "galiba. "Neyse ben artık gideyim."

Heller kısık bir sesle güldü. "Ancak bahçe kapısına kadar gidebileceksin. Orada makineli seni ikiye biçecek."

Bu adamlar .sadece inşam tehditle vakit geç iriyorlardı. Hoş beni eli kolu bağlı bulsalar hemen temizlerlerdi ya. Oda başka. "Rex bana söz verdi. Buradan sağ salim çıkacağım. Öyle değil mi Rex?" Kumarbazın gözleri korkunç bir nefrette parlıyordu.

-"Ne münasebet. Cezanı çekeceksin. Kim'in dediği gibi seni biçiverecekler. Kıymaya döneceksin. Parçalarını kimse bulamıyacak."

O sırada masanın üstünde duran düofön çaldı t Klinsky'nin yanma gidip Luger'i tehditkâr bir tavırla salladım. "Haydi konuş. Ama ters bir lâf söyliyeyim deme. Yoksa canını yakarım."

Tereddütle Heller'e baktı. Tilki surat koltuğa çökmüş ve bir de sigara yakmıştı. Ondan yardım göremeyince Rex düofonun düğmesini açtı. "Evet ne var?"

Cihazdan madeni bir ses aksetti. "Penny Keller geldi. Hani Malin'in sevgilisi."

Klinsky, emir verdi. "Kadına evine dönmesini söyleyin."

' . Ses daha. nazik ve özür diler gibi bir hal aldı. "Gitmiyor. Sizi görene kadar bir yere kımıldamıyacağını söyledi."

-"Söyle defolsun." Daha fazla dinlemiyerek düğmeyi çevirdi. Adam başka ne söyli-yecekti bilmiyorum. Rex kaşlarım çattı. "Bir bu eksikti. Allah bu kadım kahretsin." Bana bakıp sinsi sinsi gülümsedi. "Sen gidiyor musun, Scott?"

'Evet* der gibi başımı salladım. "Ama yalnız değil. İkimiz birlikte şehire döneceğiz, Klinsky"

Yumruğunu masaya vuracaktı ama aklına bileğinin incindiği geldi. Sadece surat etmekle yetindi. "Seninle bir yere gitmem."

Son derece tehditkâr bir tavırla konuşmağa başladım. "O halde ben de ikinizi de gebertirim. Heller'i de seni de temizlerim. Kimse de durumu fark etmez. Ben buradan uzaklaştıktan Sonra ge-berdiğiniz anlaşılır ancak.".

-"Numara yapma," dediyse de rengi soldu. Zaten o ancak silâha veya gorillerine güvendiği zaman cesurdu.

Sıska olmasına rağmen Heller daha cesurdu doğrusu."Yumruk ve Mary seni dışarıda

bekliyor. O elindeki Luger'le çocukları durduramazsın. Belki seni temizlerler belki de sağ bırakırlar. Ama onların eline düşen sağ kalmak - tansa ölümü tercih eder. .Zira işini bitirdikleri zaman biç kaç yerin sakatlanmış olacak. Ömrünce koltuk değmeğine dayanarak dolaşacaksın."

Dayanamıyarak, güldüm. "Bugün ikisinin de silâhı vardı değil mi? Üstelik ben karşılık beklemediğim için 38'liğimide yanıma almamıştım. Buna rağmen senin iki budala bana bir şey yapamadılar." Durup kafam! kaşıdım." Yalnız bir noktada haklısın.. Burasi bana yabancı. Goriller bir yere gizlenip üstüme çullanabilirler. Onun için Rex'le gitmem daha doğru olacak." Luger'le kumarbazı dürttüm. "Arabanı ön kapıya getirmelerini emret. Ben koltuk değneğinden nefret eder" n. Bunları kullanmaktansa şuracıkta seni temizlemeği tercih ederdim. " Luger'i şiddetle bel kemiğine vuruna serseri can acısıyla bağırdı. "Arabayı getirt. Şoföre ihtiyacımız yok. Dua *et* de kimse bizi durdurup sual sormasın. Zira o takdirde daha ağzını açmadan kafatasına bir kurşun versin.

Sağlam eliyle duofonun bir düğmesini açtı. Yine o kısık sesli adam cevap verdi. Klinsky önce bana sonra da Luger'e baktı. Hiddetle kaşlarını çatarak, "Arabamı kapıya getirin," diye .emretti. Belki başka şeyler de söyleyecekti ama tabancayla işaret ettim. Düğmeyi kapatıp arkasına yaslandı. Kollarını göğüsünde kavuşturup dik dik beni süzdü.O anda beni ele geçirse neler yapacağım biliyordum. Oralı olmadım. Nihayet uzanıp, bir sigara aldı ve yaktı. Kalkması için konuşmami bekliyordu.

Heller de .bir sigara yakarak duvara dayandı. Namussuzun yüzünde alayli bir tebessüm belirmişti.

-"Kusura bakma ahbap," diye.mırıldandım. ."Seni de birlikte götüremiyeceğim."

Omuz silkti. "Ziyanı yok Scott. Bunun için Sana darılacak değilim zaten."

Devam ettim. "Ama biz ayrılır ayrılmaz peşimizden gorilleri yollamaya kalkışacağını biliyorum. Bu da işime gelmiyor tabii. Onun için bir çâre lâzım."

-Tebessümü siliniverdi. "Ne demek istiyorsun yani?"

.. -"Duvara doğru dön," diye söylendim. "6! vakit ne demek istediğimi anlarsın " istemeye istemeye

dediğimi yaptı. "Şimdi avuçlarını duvara daya bakalım."

Namussuz halâ sakindi. "Bu ne biçim nu-^ mara? Neden ikimizin işini de kolaylaştırmıyor-sun, Scott. Şimdiye kadar duvarların ses geçirmediğini anlamış olman lazımdı. Bağırsam bile kimse 'yardıma gelemez. En iyisi beni bağla, Bu iş ... olsun bitsin;"

. -"Vaktim yok." -

"Peki ama..."-

Devam edemedi. Luger'in kabzasıyla kafasına vuruverdim. Hafifçe inledi. Elleri duvardan kaydı. Ama bayılmadı, namussuz. Onun için kafa-sına bir kere daha vurmam gerekti.Bu sefer halının üstüne düşüp hareketsiz kaldı.

Dönüp tabancayla Klinsky'e işaret ettim. Önce tereddüt etti. Fakat yerde yatan Heller'e bakınca fikrini değiştirdi. Tabancayı salladım. "Arkadaşını şu dolabın 'yanına götür Kapıyı açan birinin onu görmesini istemiyorum. " İtiraza yel-tendiyse de Luger'den çekiniyoidu.Heller'i bacağından tutarak sürükledi. Dolabın yanına çekti.

Ben de tabancayı sağ cebime,soktum. Ama elimi silâhtan ayırmıyordum. "Buraya bak Klinsky. Belki ben fark etmeden adamlarından birine işaret edebilirsin. Fakat bunu tavsiye etmiyeceğim. Senin yerinde olsam çok dikkatli davranırım. A-.damlarından biri benden yana bir adım atarsa kalçana bir kurşun yersin. Belki gorillerin beni yakalar ama bu arada altı kurşunla seni" kalbura çeviririm. Şimdi iyi dinle. Arabana binip buradan uzaklaşacağız.Emin bir yere gelince sen otomobilden inebilirsin.* Senden fazla bir şey istemiyorum.- Bütün arzum bu haydut yatağından sağ salim çıkabilmek. Bir tek numaran hayatına mâl olur." ..

Boynundaki damarlar kabardı. Yüzü yine morumsu bir renk aldı. Ağızını açtığı takdirde haykıracaktı. Hattâ hiddetten ağlaması bile İcar bildi. Eğilip masadan cüzdanımı, iskambil kağıdını ve mavi fişi aldım. Bunları cebime attım. Dikkatle bana bakıyordu. »

Sonra kapıyı açarak yürümesi için işaret ettim. İstemeye istemeye çıktı. .Holde ilerlerken bizi karşılayan muhafız önümüzde beliriverdi.

-" Konuşa" diye fısıldadım. Klinsky'nin-sesi son derece boğuk ve hı-rıltılıydı, "Ben şehire iniyorum. Kabil olduğu .kadar çabuk döneceğim. JSen buraya göz kulak olu-ver."

Adam şaşırdı. "Ben mi? Neden işlere Kim bakmıyor? Kendisi nerede? Beri........."

Rex birdenbire haykırdı. "Sana hesap mı vereceğim? Kim'in biraz işi var." Dönüp bana baktı. Ben şüpheyi çekmemek için ona fazla sokulmamıştım. Ama yine de yakınındaydım. Birdenbire koşup muhafızın arkasına gizlenmesini istemiyordum. "Kendisini rahatsız etmeyin." Göz göze geldik. Sonra kumarbazın gözleri cebime doğru kaydı. "Kapıyı aç Max."

ONUNCU BÖLÜM

Neyse kapı açıldı. Biz karanlık bahçeye çıktık. Hava biraz serinlemişti. Hafif rüzgâr halâ: yaprakları hışırdatıyordu.

• -Basamakların önünde yeni bir Cadillac duruyordu. Arabaya bindikten sonra işler kolaylaştı. Tam elimi kapının 'tokmağına götürdüğüm sırada tüylerim diken diken oldu. Zira karanlıklardan çıkan Marty ve. Yumruk, yanımda belir» misti. Ben hemen Klinsky Ve sokuldum. Zira iki goril aramıza girdikleri takdirde Klinsky'i elden kaçıracaktım.. Başım da belâya girecekti..

Marty'nin iki eli de cebindeydi. Galiba serseri bir oyuncakla iktifa edemiyerek iki tabanca almıştı yanma. Klinsky'e baktım . Ö- da bakışlarıma mukabele etti. Yüzü son derece ifadesizdi. Ö vakit.bu adamın iyi bir kumarbaz olduğuna kanaat getirdim. .'

Marty, hırıldar gibi bir ses çıkardı. !'Bu serseriyle görülecek küçük bir hesabımız var.."

Yumruk da tasdik etti. "Onu yakalıyalim. İşini şuracıkta görebiliriz." .

Hiç bir şey söylemedin*. Gözlerimi Klinsky'den ayırmamıştım. Sağ elimle de Luger'i sıkı sıkı tutuyordum. Doğrusu Luger tabanca- bir. top kadar büyük geliyordu bana. Kendi 38'ligimi arıyordum. Mamafih- yine de yanımda böyle bir oyuncak bulunduğu için memnundum. Zira yanımda silâh olmasaydı iki goril beni parçalayacaklardı: Belki silah sayesinde bu tehlikeyi atlatabilirdim.

Bir an öyle kaldık. Sonra Klinsky, başını çevirdi. Alnında ter tanecikleri belirmişti. Adam, vurulmak istemiyordu. Bu arada Marty'le Yumruğun ateş etmelerini de arzu etmemekteydi. Bir kaza kurşunuyla oracıkta ölmesi işten bile değildi.

Sakin bir tavır takınmağa çalışarak, "Acelen nedir?" diye homurdandı. "Başka zaman hesap sorarsın."

Marty, telaşlandı. "İyi ama patron, elimizden kaçabilir o. Bir daha bu fırsatı bulamayız."

Klinsky kaşlarını çattı. "Ben böyle istiyorum. Patronun kim olduğunu unuttun galiba. Zaten Scott kanatlanıp uçacak değil. Kendisiyle takrar karşılaşacağımızdan eminim."

Marty, yalvarmağa başladı. "Ne ol ur. beş dakika onu bana bırak. Hiç olmazsa hıncımı alayim."

-"Hayır." Klinsky'nin sesi katiydi. Serseriler istemeye istemeye gerilediler. ■

O sırada evin kapısı.açılıp kapandı. Basamaklardan bir ayak sesi aksetti. Gelen bir kadındı. Biri "Rex" diye seslendi. Kadın, arabaya yaklaştı. "Rex,, seninle konuşmam lâzım."'Loşlukta onu tanıdım. Gelen Penny'di. Bana bakmadan* doğru arabanın yanında duran Klinsky'e yaklaştı.., "Rex' bunun manâsı nedir? Seni görmek için epeydir bekliyordum burada." Sonra beni fark etti. Birden gözleri büyüdü. "Sen.* Sen ha? Ne işin var burada?" _

Sırıttım. "Merhaba Penny. Rex'le tanıştırayım seni. Rex'in karşısındaki kadının adı Penny." __ .....

Genç kadın Klinsky'e döndü.' "Rex, beni jdinle..."

Kumarbaz sabırsız bir tavırla elini salladı. "Yarın gel. Bu gece işim var. Seninle konuşamam." Hiddetli bir tavırla arabaya .girdi.'

Direksiyona geçti. Ben de eğildim. Luger'i bacak-
larına doğru çevirmiştim. -

Penny, tokmağı .yakaladı. "İmkânsız Rex. Fazla bekleyemem. Bu gece her şeyi öğrenmeliyim."

Klinsky'nin sesi sertleşti. "Bal gibi beklersin. Acelen nedir? Ortada mühim bir şey yok." -"Benim için var."

Penny'e baktım. "Arabaya atla, kızım. Seni de şehire bırakırız. Derdini yolda Rex'e anlatırsın. Belki şehire gelene kadar kendisini biraz yumuşatırsın."

Klinsky hiddetle homurdandı. "Onunla konuşacak değilim. Geldiği yere dönsün. 'Yarın' dedim ya."'

Ben de Klinsky'nin yanına oturdum. "Sen Rex'e aldırma yavrum.'Bu gece biraz sinirleri bozuk. Haydi bin. Ama yanıma otur. Fikrimi değiştirdim. Böylesi daha iyi."

Penny üzgün bir tavırla beni süzdükten sonra yanıma geçti. Marty de yaklaşıp Cadillac'-ın kapısını kapattı. Ben bu arada Luger'i çıkarıp kucağıma koymuştum. Fakat ceketim bunu gizliyordu. Kadın tabancayı fark etmemişti. Silahı bir an elimden bırakmak niyetinde değildim. Penny, gözlerini bana dikmişti. Tanıştığımızdan beri ilk defa düşman düşman bakmıyordu bana. Göz kırptım. Hafifçe tebessüm etti..

"Klinsky, motoru çalıştırdı. Bahçenin çakıllı yolunda ilerledik. Sola döndük. Dışarıda dolaşan makineli tüfekli muhafız yaklaşıp patronunu selâmladı. Rex de ağızının içinden bir şeyler mırıldanıp gaz pedaline dayandı. '

Dirseğimle Penny'i dürttüm. Bana bakınca da konuşmasını işaret ettim. Bu sefer tebessüm etti.

Nedense kumarbaz kadının sesini duyunca fena halde hırslandı. "Bunların sırası mı şimdi? Meşgul olduğumu görmüyor musun?"

Penny, bir şey olmamış gibi devam etti. "O serserilere söyle. Beni.ve Barney'i rahatsız etmesinler artık. Eğer Barney'e bir şey olursa o vakit ben...."
Rex pis pis güldü."Ne yapabilirsin sanki?"

-"Seninle uğraşırım. Kumarhane işlettiğini' Federallere bildiririm. Vergi dairesine'baş vururum. Şaka- etmiyorum. Barney'e el sürecek olursan seni mahvederim."

Klinsky, tehdide gelmiyordu anlaşılan. "Bir daha sefere çocuklarım Barney'i ziyaret ederlerse, daha dikkatli olmalarını söyliyeceğim. Bu sefer işlerini iyi yapsınlar. Ben sözlerini tutmayan insanlardan hoşlanmam-."

Penny'nin gözleri.- büyüdü. "Barney'e el süremezsin. Zaten o kalleş değildir. Sözlerini tutar."

-"Ya öyle mi? Peki sen Barney'in yaptığına ne diyorsun?"

-"Dinlesen ne iyi olacak! Barney 'in sadece bir kaç günlük bir mühlete!ihtiyacı var. Ne °^ur ona müsaade et. Hiç olmazsa.. Pazartesi gününe kadar bekle Rex."

-"Pazartesi günü- ne olacak yani?"

-"Parayı o güne kadar temin edecek."

Klinsky, dudak büktü. "Bu sözlere neden inanayım? Aradan tam iki hafta geçti."

Genç kadın, kırmızı deri çantasını açıp bir zarf çıkardı. "Barney iyi niyetli olduğunu ispat için bunu gönderdi sana41 Zarfta tam üç bin dolar var." ' bir tavırla arabay.

"Ya paranın tamamını alırım ya da'hiç almam.."

Penny ise sinirlenecek yerde birdenbire sakinleşti. "Barney'e Pazartesi gününe kadar mühlet yereceksin. Aksi takdirde hiç bir'şey alamazsın Rex."

Klinsky, bunu düşüneyim derken viraj ı alması lâzım geldiğini unuttu. Bağırarak direksiyonu yakaladım. Namussuz kendisini toparlayıp doğruldu. • '

"Yazık oldu," -dedim. "Elli santim daha 'yana sapsaydık Barney'in parayı ödemesine lüzum kalmayacaktı. Hepimiz öbür dünyayı boylayacaktık."

Penny'nin böyle . şeylere aldırdığı yoktu! Israr etti. ''Son sözün nedir Rex?"

-"Barney'e akşam üstü saat.altıya kadar müsaade veriyorum. Bu akşam üzeri çocuklarım Barney'i ziyaret edecekler. Parayı toplamış s a çouklara verin. Onlar da güzel güzel yanından ayrılıp giderler. Ama Barney parayı vermezse çocuklarımın çok sertleşeceklerinden eminim."

Sırıttım. "Eğlence var desene. Artık dövüşte ben hakemlik ederim."

Klinsky kükredi."Küstahlığın yeter. Sende kurtulamıyacaksın. Adamlarım seni yakalar yakalamaz paralayacaklar. Onlar daima emirlerimi dinlerler. Kendilerine barsaklarını deşmelerini söyliyeceğim."

Aldırmadım. Biraz daha gittik. "Artık anlaştık sayılır, Klinsky. Konuşacak bir şeyimiz kalmadı. Sen arabayı şu toprak yolun yanında durdur. Özür dilerim Rex ama artık ayrılmamız lâzım."

Dediğimi yaptı. "Şehire dönmek için bir hayli yürümen gerekecek Scott. Canın çıkacak."

Sen öyle farzet" Eğilip onun'yanındaki kapıyı açtım. "Şimdiye kadar canımın çıktığı çok oldu. Ama bu sefer değil." Onu omuzundan ittim. "İn aşağı." Kımıldamadı. Luger'i kaldırdım. Penny dehşetle içini çekti. "İn aksi takdirde kafana kurşunu yersin. Hem böylesi hepimiz için de daha iyi olur. Bir daha ne beni ne de Barney'le Penny'i rahatsız edersin. Bana kalırsa adamların bile memnun olur. Böylece senin İşini ele geçirirler. Her halde Heller, idareyi ele alır. Ne dersin?"

Penny; koluma dokundu. "Onu öldürmekle bir şeyi halledemezsin."

Güldüm. "Yoksa sen de beni düşünüp en-dişelenmeğe mi başladın?"

İçini çekerek arkasına yaslandı. "Bir şey-değişmez. Rex ölürse bu işi Barney'in yaptığını sanırlar. Zavallı Barney'e de bir daha rahat, vermezler."

Klinsky'e döndüm. "Haydi in." Elimin tersiyle yüzüne vurdum. "Ne dediğimi anlamıyor musun yoksa."

Rüyadaymış* gibi dönüp bir ayağihı aşağıya attı. Kalçalarını görünce dayanamadım. Penny'e doğru gerileyip olanca gücümle Rex'e bir tekme yapıştırdım. Serseri adeta havalandı. Çalıların arasına düştü. Güç belâ doğrulup tehditkâr bir tavırla bana yumruğunu salladı. Bir taraftan da kuaförleri sıralıyordu.

. Güldüm. "Küfredeceğine buradan neyle geri döneceğini düşün."

Luger'i ön göze soktum. Kapıyı kapatıp direksiyona' geçtim. Penny o ara derdini unutmuş gülüyordu. Gaza basarak süratle oradan ayrıldım. Bir sigara çıkarıp yaktım.

Genç kadının kahkahaları da kesildi. "Bilmem böyle hareket etmekle doğru mu yaptın?"

-"Orasını ikimiz de bilmiyoruz. Ama ben kolay kolay korkmam. Bu serseri zaten bana garez. tik fırsatta beni temizletmeğe kalkacaktır. Neyse bunu bırakalım. Barney'in Klinsky'e ne kadar borcu var?"

Bu sefer tereddüt etmedi. "Tam on beş bin dolar."

-"Bu parayı kumarda mı "kaybetmiş?" diye sordum.

. -"Evet. Blum ve poker. İki gece "üst üste oynamış. Barney bu parayı, ödeyebilirdi. Şimdiye kadar kendisi daha büyük paralar kaybetti ve hemen ödedi. . Ama bu sefer vaziyeti öyle değil. Federal polis çifte .bahisçileri takip ediyor. Bir taraftan da vergi meselesi var. Eğer. ^ vergiyi ödemezsen hapse giriyorsun. Vergiyi ödersen bu parayı nereden kazandığın soruluyor. Dolayısıyla Federal polisin eline düşüyorsun. Yani durum ümitsiz, Shell." İlk defa bana ismimle hitap ediyordu. . ;

-" Anlıyorum, yavrum. Demek Barney on beş bin doları ödeyemedi. Klinsky de parasını alabilmek için adamlarını yolladı. Peki şimdi Bârney ne yapmak niyetinde?"

Endişeli endişeli dudağını ısırdı. "Nasıl olsa parayı bulacak. Bir sürü ahbabı var."

-"Çantandaki üç bin '-doları da ahbaplar' mı verdi, Penny?" diye sordum. .

Bana" bakmadı. Çantasından bir sigara çıkarıp yaktı. "Başka kim verebilirdi ki?"

-"Parayı tamamlamak için diğer ahbaplar on iki bin dolar Verecekler demek." •

İçini çekti. "Bilmiyorum, Shell. Barney, parayı Pazartesine kadar temin edeceğini söyledi bana* O daima sözünü tutar. Şimdiye kadar yanlan söylediğini duymadım."

Düşünceli bir tavırla, "Aslında bazı durumlarda on beş bin dolar o kadar mühim bir meblağ ,. yılmaz,"'diye cevap verdim.."Ama şimdiye kadar bir çifte bahisçiye on beş bin dolarlık yardım yapan ahbaplar bulunabileceğini de duymamıştım doğrusu. Bana kalırsa bu paranın Donahue elmaslarıyla. bir ilgisi var. Barney, elmasları satıcıya verirken üç bin dolar aldı. Pazartesi günü de on iki bin dolar daha alacak."

Birdenbire sinirlendi. "Senin bir dost olduğunu sanıyordum. Bir ara hafiye olduğunu unutmuştum. Allah belânı versin.'"

-"Böyle konuşma yavrum. Güzel kadınsın. Seninle dost olmayı isterdim."

Buz gibi bir sesle güldü. "Böyle konuşmakla kendine sadece bir düşman edindin."

Neyse şehire gelmiştik. Gecenin dördü olduğu için sokaklar çok tenhaydı. Gaza dayanıp şehrin alt mahallelerine doğru gittim. Arabam 12 inci sokağın köşesinde duruyordu. Bir blok ötede Klinsky'nin Cadillac'ını park ederek, Penny'e döndüm. Burası epeyi loştu. Buna rağmen genç kadının gözlerinin korkuyla büyümüş. olduğunu* fark ettim'.' Önce .bunun sebebini anlayamadım. Sonra kendisine başka türlü hisler beslediğimi sandığını anladım. Uzanıp çenesini tuttum. İrkildi. Hafifçe yanağını okşadım. Cildi kadife gibiydi doğrusu, Barney belki talihsizdi ama bu bakımdan bir çok erkek ona imrenebilirdi. "Korkma kızım. Sana ilişecek değilim. Sadece arabam bir blok ötede. Klinsky'nin otomobilini burada bırakalım. Seni evine kendi arabamla götürürüm."

Bir şey söylemedi. Yalnız içini çekmesinden rahat ettiğini anladım. Daha ben yanımdaki kapıyı açana kadar o indi. Birlikte arabama gittik.

ONBİRÎNCİ BÖLÜM

Penny'i evine bıraktıktan sonra doğru Spartan Apartmanının yolunu tuttum. Saat yediye gelmişti. Bir hayli yorgundum doğrusu. Antreye girer girmez müracaatta mecmua okuyan katip başını kaldırdı. "Merhaba Mr. Scott."

-"Beni arayan soran oldu mu?"

-"Hayır." "

Kendisine iyi geceler dileyerek daireme çıktım. Kapıyı açıp yandaki küçük lâmbayı yaktım. Zira derin uykuya dalmış Olan Guppi balıklarım fazla ışıktan birdenbire kalkıp telâşa kapılıyorlardı. Önce gidip mutfakta kendime buzlu bir viski hazırladım. Bunu içip yatak odama geçtim. Niyetim bir duş yapıp hemen yatmaktı. O sırada gözüm pencereye ilişti. Hafif aralıktı bu. Pencerenin arkasında da yangın merdiveni vardı. Doğrusu o güne kadar kimse bu merdivenden istifade etmemişti. Ama ön kapıdan giren biri koridor penceresinden merdivene çıkar ve yatak odama kadar gelebilirdi.

Yine de o anda aklıma bir şey gelmedi. Daireyi temizleyen kadın da açmış olabilirdi camı. Cebimden yeni aldığım iskambil destesiyle maça sekizlisini çıkardım. Bunları bir an evvel tetkik etmem doğru olacaktı ama halim yoktu. Hepsini bir çekmeye soktum. Fişi de oraya bıraktım.

Tam dönüp banyoya gireceğim sırada tavan başıma çöktü sanki. Korkunç bir acı duydum başımda. Gözlerimde yıldızlar çaktı. Yere çöktüm. Halıya tutunup

doğrulmayı düşünüyordum. Ellerimi uzattım. Sonra bir darbe daha yedim. Yüzü koyun uzanıp kalmıştım.

Kocaman bir mürekkep şişesine düşmüş-, tüm .Yukarıya çıkıp dışarıya bakmağı arzu ediyordum. Ama her seferinde kayıp dibe düşüyordum. Bu arada beceriksizliğime kızan biri de durmadan kaburgalarıma tekme atıyordu. Nefes alırken kafam zonkluyor, her tarafım acıyordu. Ama ben halâ mürekkep şişesiyle meşguldüm. Bir taraftan da uyumayı arzu ediyordum. Uyur uyumaz derdini geçecekti sanki.

Yıllar veya belki de asırlar sonra gözkapaklarımı oynatmağa muvaffak oldum. Önce nerede olduğumu bile anlıyamadım. Tüylü bir şey nefesimi kesiyordu. Güç.bela bakınca bunun halı olduğunu.anladım. Yüzü koyun halının üstünde yatıyordum ben.Yalnız bu arada biri odada hırıltılı sesler çıkarıyordu. Dinledim. Sonra nefesimi tutarak kulak verdim.Hırıltı durdu. Nefes almaya başlayınca hırıltı da arttı. O vakit hırlayanın da kendim olduğunu anladım. Nefes almamaya karar verdim. O takdirde hiç gürültü olmayacaktı. Yerden kalkmak için kımıldandım. Çok zor oldu bu.

'iler. yerim ayrı sızlıyordu. Kaburgalarımın tekmelenmesini rüyamda gördüğümü sanmıştım. Halbuki hakikiydi bu. Biri beni pestilimi çıkarana kadar dövmüştü.

Sendelleyerek yürüdüm. Aynanın karşısına geçerek yüzüme baktım. Sur atımın bir maske kadar gergin olmasına bir manâ verememiştim: İki defa göz kırptım.Aslında öyle yakışıklı bir erkek olmadığımı biliyordum. Ama aynadan bana bakan mahluk bir felaketti. Beni" gece. değil gündüz gören yaşlı kadınlar ve çocukların korkudan dilleri tutulurdu. Burnum şişip iyice morarmıştı.

Yanaklarımda da morluklar vardı.Burnumdan a-kan kanlar gömleğime bulaşıp kurumuştu. Senelerden beri bir çok kavgaya girmiştim. Fakat, beni böyle dövdüklerini hatırlamıyordum.

Bunlar yetişmiyormuş gibi kafam müthiş, zonkluyordu. Güç belâ soyunup banyoya gittim. Önce ılık suyu açıp bir duş yaptım. Bana biraz iyi geldi bu.Sonra soğuk suya girdim. Fakat yüzümün böyle şeye tahammülü yoktu. Bütün yaralar sızlamaya başladı. Yalnız bu arada kafamı biraz toplar gibi oldum.

Banyodan çıkıp giyindim. Mutfağa geçerek, kahve ibriğini ocağa koydum. Bir dilim de ekmek kızarttım. Uç-fincan kahveyi içince kafam çalışmaya başladı, Ama canım halâ yanıyordu. Gidip bir kadehe bolca viski koydum ve bir yudum içtim. 'Neyse bunun biraz faydası oldu. Bir taraftan da her gün dayak yemediğime şükrediyordum. Zira o takdirde alkolik olmam işten bile değildi.

Fincanıma tekrar kahve koyup oturma odasına geçtim. Kahverengi divana çöktüm.Bir de sigara yaktım. Neler yapacağımı düşünürken telefon çaldı. Uzanıp ahizeyi aldım. Biri,.''Scott." diye bağırdı. "Shell Scott?"

-"Benim. Bir şey mi var?"

Nihayet Mr. Bender*in sesini tanıdım. "Scott, oğlum nerdesin? Dünden beri seni arıyorum."

'-"Dünden beri o Donahue elmaslarıyla uğraşıyorum. Sizi aramaya vakit kalmadı. Bazı yeni vaziyetlerle karşılaştım." Kendisine kısaca olanları anlattım. Yalnız Barney Malin'in adını karıştırmadım.

-"Benden istediğin bir şey var mı Scott? Bütün gün büromdayım.. Gece de beni kulüpte bulabilirsin."

Kafamı kaşıyacak oldum. Parmaklarımın teması bile çanımın yanmasına ..sebep oldu. "Bir şey var Mr. Bender. Bugün bir hayli uğraşmam lâzım. Onun için rehincilere uğrayacak vaktim yok. Pek sanmıyorum ama çalınmış "elmaslardan bir. kısmı o-dükkânlara bırakılmış olabilir. Polislerin de rehincileri tarayacağını biliyorum. Onun için şirketin memurlarından bir, iki kişiyi rehincilere yollayıverin. Bir şey daha soracağım. Mr. ; Donahue'nun mali vaziyeti nasıl?"

-"Mali vaziyeti mi?." Şaşırır gibi oldu. "O aile çok zengindir. Sayılmıyacak kadar fazla; paralı olduğundan eminim."

' -"Olabilir. Ama siz yine de bir tahkik edin. Bazen insan ümidetmediği durumlarla karşılaşabilir."

İstemeye istemeye," Pek alâ" diye cevap verdi. "Başka.. Başka bir arzun yok mu?"

-"Hayır, bir değişiklik olursa sizi ararım. " Telefonu kapatıp düşünmeğe başladım. O ara çalınan elmasları unutmuştum. Nedense aklım o maça sekizlisine takılmıştı. Bunun manâsı neydi? Bir ara Rex Klinsky'nin iskambili görünce şaşıracağını hattâ bunu -benden satın almaya çalışacağını sanmıştım. Fakat adam oralı bile olmamıştı. Ya namussuz samimiydi ya da bana numara yapmıştı. Bütün uğraşmalarıma karşılık da sadece dayak yemiştim.. Elime bir şey geçmemişti.

Başıma kimin vurduğunu da bilmiyordum. Hem sebebi neydi bunun? Acaba o şahıs istediği şeyi ele geçirebilmiş miydi? Yoksa sırf beni dövmek için mi girmişti daireme? Bu işi kim yapmıştı? Aklıma Mârty ve Yumruk geliyordu tabii. Fakat onlar kafama vurup beni bırakmazlardı. Bayıltmadan beni dövüp canımı iyice yakmayı tercih ederlerdi.

Çekmeyi açıp baktım. Yeni iskambil destesiyle maça .sekizlisi orada duruyordu . Tam çekmeyi kapayacağım sırada aklıma bir şey geldi. Maça sekizlisini aldım. Gidip yazı masamı karıştırdım. Orada büyük bir mercek olduğunu biliyordum. Hem" bu, bir gün evvel aldığım büyüteçten ~ daha -mükemmeldi.Oturup dikkatle iskambilin arkasını tetkike koyuldum. Hayretle gözlerim açıldı. Sanki o küçük beyaz benek görünmez mürekkeple yapılmıştı. Zira bir gece evvel gördüğüm küçük benek kaybolmuştu. Ama başka türlü olmasına da imkân yoktu. Bu maça sekizlisi yepyeni bir desteye aitti; Frank Sanders'in odasında bulduğum iskambil bu değildi.Pemek biri beni dövdükten sonra kartı değiştirmişti. Desteye baktım. Onlarda hiç bir şey bulamayacağımdan emindim. Haklıymışım.

Yine gidip büyük divana oturdum. Başımı yastıklara dayadım. Aslında çok uykum vardı. Gidip yatmak istiyordum ama çalışmam da gerekliydi. Ben böyle düşünürken uyuya kalmışım. Kendime geldiğim zaman saat öğleden sonra dördü ^gösteriyordu. Üstelik olduğum yerde uyuduğum için boynum da tutulmuştu.

Kalkıp kendime biraz çeki düzen verdim. Koltuk altıma tabanca kılıfını taktım. 38'liğimi de iç ine; yerleştirdim.

O vakit aç olduğum aklıma geldi. Polis Merkezine gidip ifademi imzalamadan evvel şöyle kanlı bir biftek

yiyebilirdim. Balıklara biraz yem atıp daireden çıktım. Cadillac'ım köşede duruyordu. Kapıyı açıp direksiyona oturdum. Aynı anda sert bir cisim sırtıma dayandı. Yumruğun sert sesini duydum. "Şimdiye kadar neredeydin ulan? Saatlerden beri seni bekliyoruz."

-"Uyuya kalmışım." dedim'.

-"Öyle mi? Bu seni biraz açar." Yanağıma şiddetli bir tokat yedim.

Biri arkadan atlayıp yanıma oturdu. Uzun bacaklarından korkuluk Marty'i tanımıştım. Serseri hemen üstümü yokladı. Sırtıma 45'lik dayanmışken tabanca çekmeme pek imkân yoktu. Benim 38[1]liği alıp cebine attı.

Sonra, "Motoru çalıştır " diye emir verdi. "Gidiyoruz sakın numara yapmağa kalkma. Yumruk bir kurşunda kafatasını dağıtabilir. Öyle zamansız fren yapmağa veya bir ağaca toplamaya da niyet etme; Arabayı elli kilometre hızla süreceksin. Elliyi aştın mı kafana kurşunu yersin."
Sesimi çıkarmadım.

Yumruk tabancayla beni dürttü. "Haydi gidelim.'

ONİKÎNCİ BÖLÜM

Rex Klinsky, yine maun masasının başına oturmuştu. Bu sefer sırtında gri flanel bir elbise vardı. Bu da pahalı bir terzi elinden çıkmıştı tabii. Gündüz olduğu için rengi daha soluk duruyordu. Birdenbire bu adamdan tiksindiğimi hissettim. Kendisi çirkin değildi. Kılığı da iyiydi. Temizdi de. Ama bütün bunlara rağmen onda tarif edilemeyecek bir şey vardı. Ona bakarken karşımda bir yılan varmış' gibi geldi bana. Namussuz beni görünce önündeki kutudan bir püro alıp dikkatle ucunu keserek yaktı. Gözlerinde bir ışık yanıp söndü. Arkasına yaslanarak beni seyretmeğe başladı. O vakit bu adama neden sinirlendiğimi anladım. O güne kadar bir sürü gangsterlerle karşılaşmış ve hiç birinden hoşlanmamıştım. Kimi çok cesur, kimi zeki, kimi haindi. Rex ise hissizdi. Bu adam korkabilir veya para görünce memnun olurdu belki." Fakat hayatta onu sevindirecek veya heyecanlandıracak-başka bir şey yoktu sanırım.

Bir müddet öyle bekledim. Sonra Klinsky, başıyla karşısındaki koltuklardan birini işaret etti. Aldırmadım.

' Marty, dirseğini böğrüme gömdü. "Kör müsün? Patron oturmanı işaret etti."

"Zaten sinirliydim. Başım da ağrıyordu. Birdenbire korkunç bir hiddetin benliğimi kapladığını hissettim. O anda gözüm döndü sanırım. Nasıl olsa bu namussuzlar hatırımı sormak için getirmemişlerdi beni oraya. Marty ve Yumruk

pestilimi çıkaracaktı. Klinsky de böylece bana ders verecekti. Sonra Klinsky'nin beni orada öldürteceğini sanmıyordum. Onun için mücadeleye karar verdim. Hem belki iyi bir netice alırdım.

Dönüp Marty'nin kasıklarına doğru bir tekme attım. Namussuz karnını tuttu. Yüzü ve dudakları bembeyaz kesilmişti. İki büklüm olarak yere yuvarlandı. Bu arada Yumruk da hiddetle atıldı. Serserinin yumruğundan kurtulup parmaklarımı midesinin biraz üstüne gömdüm. Derî n derin- iç çekerek geriledi. Maalesef parmaklarım sinir düğümüne gelmemişti. Yumruk, geriledi ve birden bire elinde 45'liği belirdi. Burun delikleri iyice açılmış, hiddetten gözleri kısılmıştı..Beni oracıkta temizlemeye karar vermişti.

Klinsky'nin sesi bir. kırbaç gibi sakladı. "Dur Yumruk.'"

Yumruğun kafası pek çalışmıyordu. Fakat yine de itiraza kalktı; "Patron bu alçağın Marty'e ne yaptığını gördün,"

Kumarbaz yerde azapla kıvranıp inleyen korkuluğa baktı. Kaşlarını çattı. "Onu çabuk al buradan götür.Halıyı kirletmesini istemiyorum."

İşte buna bayılmıştım. Klinsky, adamlarını değil fazla para verip aldığı halısını düşünüyordu.

Yumruk kinle beni süzdü." Bir daha sefere kurtulamıyacaksın. Seni ellerimle geberteceğim." Marty'nin üstüne eğildi. "Haydi kalk, Marty. Marty, buradan çıkmamız lâzım. Patron buradan çıkmamızı istiyor."

Marty, halâ inliyordu. Salyaları çenesine doğru akmaktaydı.

Klinsky, bağırmaya başladı. "Yakasından tutup onu dışarıya at. Eğer halıma kusarsa bunu sana temizlettiririm."

Yumruk "Ne olur Marty," diye yalvardı. "Kalk " ama arkadaşının söz anlamıyacağma kanaat getirerek onun yakasından tuttuğu gibi yerde sürüklemeğe başladı. Klinsky, de kalkıp kapıyı açtı.-Neyse korkuluğu dışarıya çıkardılar.

Bu arada ben de boş durmadım. Peşlerinden gidip Marty'nin üstüne eğildim. Cebinden 38'iiğimi aldım. Yumruk, itiraz edecekti ama patronunun ses çıkarmadığını görünce beni dik dik süzmekle yetindi.

Geçip koltuğa çöktüm. Epey bitkindim zaten. Yalnız durumu anlıyamamıştım, Klinsky elinde fırsat varken beni neden dövdürtmemişti acaba?

Adam da gelip yerine geçti. Bir müddet birbirimize baktık. Sonra o, "Bana hileli bir oyundan bahsetmiştin," diye mırıldandı. Şaka ettiğini, alaya kalktığını sanarak yüzüne baktım. Ama çok ciddiydi. "Bunun doğru olup olmadığını anlamak istiyorum."

Sakin sakin bir sigara yaktım."Bunu sen daha iyi bilirsin. Neticede oyun oynatan sensin."

Kaşlarını çattı, "Bu kumarhaneyi ben açtım. Kırk iki yaşındayım. Yirmi seneden fazladır kumarla uğraşırım. Ama artik oyun oynamıyorum. Tıpkı bir general gibi hareket ediyorum. Zaman, zaman askerlerini teftiş eden bir general gibi ben de adamlarımı kontrol ediyorum. Şimdiye kadar bir namussuzluklarına şahit olmadım. Şunu iyi bil. Rex Klinsky ömründe bir hileli oyun oynatmamıştır. Asla. Zira hile yapılan bir kumarhanede kazanç olmaz. Halbuki hile yapmadan güzelce çalışmak daima kârlıdır. Ama sen bir şey biliyora benziyorsun Buna bana söyliyeceksin."

Doğruldum. "Neden?"

Galiba kendisine hakaret etmiştim. "Neden mi? Namussuzun kim olduğunu ancak böylece anlıyabilirim. Ona bir daha hile yapmaması için iyi bir ders vermem lâzım. Dediğim gibi çok para kazanıyorum. Kumarhanem Los Angeles!in dışında

kalıyor. Buradan işlerimi ayarladım. Kimsenin beni rahatsız ettiği yok. Neden para kazanıyorum? Bunu biliyor musun? Rex'in dürüst olduğunu bilen müşteriler yüzünden. Kumarhanemin adı çıkarsa ben iflâs ederim."

-''Böyle olsa bile kumarbazlar oyun oynamak zorundadırlar," diye cevap verdim. "Onlar için önüne geçilmez bir arzu bu."

-"Olabilir. Ama şimdi bana smokinli erkekler ve tuvaletli kadınlar geliyor. Kumarhanemin ismine leke sürülürse sadece itler gelir. Her gece biri burada büyük para kazanıyor. Hattâ önün parasını korumak için isterse yanına süâhlı muhafızlardan birini de katıyorum."

-"Ya öyle mi? Peki Sanders'e ne dersin? O burada büyük para filân kazandığı için mi temizlendiyoksa?" , ...

Şaşırdı. "Benim sözlerimle bunun ne münasebeti var? Sen neden bahsediyorsun kuzum? Frank Sanders ömründe bir iki bin dolardan fazla para. kazanmış değildi. Bunun sebebi de malûm, pokerciydi o. Üstelik iyi poker de bilmezdi. Aslında serserinin biriydi. Bir yerlerden para tedarik edip buraya gelir ve kaybederdi. İki defa [kendisini kovdum. Buna rağmen geldi. Ama ben iyi kalpli bir insanım; Ona acıyarak, biraz oynamasına .müsaade ettim. Şimdi sen bana cevap ver. Şu hileli oyunun iç yüzünü anlat."

-'!Pek alâ, " dedim. "Oyunda yolunan Sander s 'miş. Veya Sanders, zararını çıkarmağa çalıştı. Salondaki destelerden birini oyuncuların ellerine geçirmeleri ve daha başka bir gün usulca oyuna sokmaları kabil mi?"

Tiksinmiş gibi yüzünü buruşturdu. Purosunun ucunu ısırmağa başladı. "Kullandığımız desteler şu dolaptan çıkar. Ben ve adamlarımdan başka kimse o dolaba yaklaşamaz."

-"İyi ama bana da bir deste verdin."

-"Ne olacak yani? Bunu ne yapabilirsin ki? İşaretleyip salona mı sokacaksın. Karşında budalaların olduğunu mu sanıyorsun sen? Dediğim gibi kâğıt oyunları için adamlarım şu dolaptan bir kaç deste çıkarırlar. Biz bu desteleri kullanırız. Üstlerindeki selef onları çıkarır çıkarmaz kağıtların işaretli olup olmadıklarını kontrol e-deriz. Adamlarım işaretli kartları hemen fark ederler. Onlar, bu işin mütehassısıdırlar. Buna emin olabilirsin. Senin elinde bir deste işaretli iskambil olduğunu farz edelim. Bunları ne yapacaksın?

Bizim kartları cebine atıp kendi iskambillerini mi ortaya çıkaracaksın?" Kendinden emin bir tavırla başını salladı. "Her masanın yanında bir platform vardır. Orada silâhlı iki adamımız oyunları kontrol ederler. Oyuncularla bizimkilerin, hile. yapmalarına mâni olurlar. Sonra adamlarımız her elde kart kontrol ederler. Bazı kumarbazlar kartlarını tırnaklayarak, işaretler. Bu tip şeylere rastlanınca o deste atılır. Yeni bir deste çıkarılır. Hayır, hiç kimse Rex Klinsky'e hile yapamaz."

Sigaramı tablaya basarak söndürdüm. "Sözlerin doğruysa bu kumarhanede çalışan biri Frank Sanders'i soymağa kalkmış demek. Zira anlattıklarına göre müşterilerin hile yapmaları imkânsız. Ama senin adamlarından birinin dolaptan yeni bir deste aldıktan sonra, cebinde taşıdığı işaretli kartları kullanması işten bile değil. Zira sen adamlarından eminsin. Kimse de hile yapan adaminin üstünü aramayı akıl etmemiştir."

Alt dudağını dişleyerek, düşünmeğe başladı. Sonra âğır ağır başını salladı. "Olabilir. Yalnız yanımda çalışan çocukların dürüst olduklarından eminim.- Sanders'in soyulduğunu nereden biliyorsun? Bunu çabuk izah et. Yoksa seni parça parça ettiririm. Kimse bana dürüst oyun oynattırmadığımı söyleyemez. İspat et bakalım."

Göz göze geldik. "Bunun ehemmiyeti kalmadı artık. Öyle değil mi?"

Eliyle masaya vurdu. "Bilmem lâzım. O-yunlardan birinde hile olduğunu İspat et. Sana beş bin dolar vereyim."

-"Delili eline geçirdin ya;" dedim.

Hayretle yüzüme baktı. "Neyi elime geçirdim?"-

-" Şu işaretli kartı kastediyorum. Sanders-in evinde bulduğum maça sekizlisini. Bu kart senin destelerinden birine aitti. Bunu dün gece ya sen ya da adamların gelip benden aldılar."

Bu sefer büsbütün afalladı. "Seninle aynı lisandan konuşmuyoruz galiba. Senin okuduğun mektebe gidip bu lisanı öğrenmediğime üzüldüm doğrusu. Dün gece cebinden

çıkarıp masaya koyduğum maça sekizlisinden mi bahsediyorsun sen? O kart işaretli miydi?"

-"Evet öyle. Buradan ayrıldıktan' sonra evime döndüm. Biri beni bekliyormuş. Kafama vurup beni bayılttıktan sonra o iskambili alıp kaçtı. O kartla senden başka ilgilenebilecek kimseyi bilmiyorum."

Yine hırslandı. "Kartı elime geçirdiğimi, söylüyorsun. O takdirde seni buraya getirtir miydim?"

Haklıydı sanırım. Dudak büktüm. "Orasını sen bilirsin." •

-" Neden senin bir yerde bulduğun tek kartla alâkadar olacakmışım sanki?" diye sordu.

-"Anlatayım Rex. biri gelip kartı, görüp inceleyebilirdi ve bunun işaretli olduğunu anliya-bilirdi. Arkasında mavi üzüm. olan kartların senin kumarhanene ait olduğu da malûm. O vakit senin hileli kağıt kullandığın lâfı ortaya çıkar ve kulaktan kulağa yayılırdı, onun için delili ortadan kaldırmak istedin. Delil olmadıktan sonra kimse durumu fark edemez tabii. Oyunun hileli olduğunu da anlıyamazlar."

Yine kaşlarını çatarak düşünmeğe başladı. Sonra gözlerinde tuhaf bir ifade belirdi. "Bu hikâyeyi uydurmadığından emin inisin? Belki de bana yalan söylüyorsun?"

-"Buna' ne lüzum var? Ama için rahat edecekse benim yalan söylemediğime inanabilirsin."

Sanki eski ahbapmışız gibi yüzünde bir tebessüm belirdi. "Bunu muhakkak bilmem lâzım." diye mırıldandı.

İçimi çektim. "Senin gibi ben de yalan sevmem, Klinsky. Söylediklerimin hepsi doğruydu:"

-"Pek al£. Sana inanıyorum. Artık bas git. Üzülecek bir şey de yok. Adamlarıma sana ilişmemeleri için emir vereceğim."

Manâlı manâlı koltuk altımdaki 38'liğe dokundum. "Öyle mi? Ya Yumruk, ve Marty, bu emri dinlemek istemezlerse?"

" Dinlerler. Bu hususta bana güvenmen lâzım."

Yüzüne baktım. "Eğer bir terslik olursa seni sağ bırakmam Rex. Belki beni tartaklarlar ama bu arada senin canın da yanar. Arabamı kapıya getirmelerini söyle."

Gülerek, düofonu açtı-. Arabamın kapıya ge-tirilmesini istedi. Sonra benimle birlikte odadan çıktı. Yüzü

son derece sakindi. Birlikte holden geçip mermer basamakları indik. Hava kararmağa başlamıştı. Rex durup etrafına bakındı. Biraz ileriden iki adam geçti.- Bizimki onlardan birine seslenmez mi? Hemen 38'liği çekip beline dayadım. "Kahramanlık göstermenin sırası değil. Kurşunu yersin."

Oralı olmadı. "Kim.. Kim, Bella şeni arıyordu. Şimdiye kadar neredeydin sen?"

Adamlardan biri yaklaştı. Heller'di o. Beni tanıyınca irkildi. Patrona baktı. "Bella da canımı sıkıyor artık." Sonra tabancayı fark etti, "Ne o Rex, yine seyahate mi çıkıyorsun?" Gayri ihtiyarı geriledi.

38'liği Klinsky'nin sırtından çekip Heller'e çevirdim. "Bu gidişle arabam epeyi kalabalık o-lacağa benziyor. Yerinden kımıldama.'"

Namussuz yine de geriledi ve "Budala."' diye haykırdı,[1] "Canına okunacak! Marry vur onu!"

Aynı anda arkadan akseden ayak seslerini duydum. Eğilerek döndüm. Marty, 45'liğihi kılıfından çekmişti. Daha ö tabancayı bana çevire-meden kendisine iki kurşun sıktım. Gözleri hayretle açıldı. Sonra karnını tutarak yere yığıldı. Marty'nin talihi de böyleydi zaten. Ne zaman karşıma çıksa karnını tutup yere yığılıyordu. Ama bu sefer kolay kolay yerden kalkamayacaktı o.

Göz ucuyla bakınca Klinsky'nin sağ yumruğunu salladığını gördüm.

Eğilip kolunun altından geçtim ve silâhın kabzasını şakağına yapıştırdım. Bir şey mırıldanarak ellerinin üstüne düştü. Yoldan iki adam koşarak geliyordu. Ellerinde çifteler vardı sanırım. Heller, anlıyamadığım bir şeyler mırıldanarak onlara işaret ediyordu.

Arabamın kapısını açıp içeriye atladım. Kurşun yağmuru da başladı. Kurşunlar ıslık çalarak tentenin biraz üstünden geçiyordu. Bütün adelelerim gerilmişti. Bir el-de miğdemi yakalamış bükmeğe çalışıyordu sanki. Kontağı açıp gaza dayandım. Bir an evvel buradan uzaklaşmalıydım. Bu arada arabanın arız'a yapmaması için dua e-diyordum. Başımı eğerek arabayı sürdüm. Aynı anda ön camda binlerce çatlak ve bir delik belirdi. Kurşun arka camdan çıktı sanırım. Ben çakıllı yolda ilerlerken ön camdaki delik kayboldu. Zira bu arada camın yarası uçmuştu. Galiba hem çifte makineli kullanıyorlardı.

Son sürat bahçeden fırladım ve birdenbire silâh sesleri de kesildi. Bu arada ölmeyişime şaşmıştım. Bir kurşun bile isabet etmemişti bana. Allah bana acımış olacaktı. Zira ön camın yarısı yoktu. Arka cam parça, parçaydı. Arabanın muhtelif yerlerine de kurşunlar saplanmıştı, tente delinmişti. Kurşunlar on, on beş santim aşağıya isabet etmiş olsaydı hayatta kalmam imkânsızdı. Gaz pedalini yere yapıştırdım. Bir an evvel buradan uzaklaşmalıydım. Bir ara gözüm dikiz aynasına ilişti, O vakit arkada bir araba olduğunu fark ettim. Siyah otomobilin büyük farları yanıyordu. Son sürat geliyordu bu.

' Allahtan altımdaki arabanın motoru çok kuvvetliydi. Arıza filân da yapmamıştı. Nöbetçi kulübesine yaklaşırken ben de birdenbire farları yaktım. O vakit. tam yolun ortasında duran adamı gördüm. Herhalde kumârhaneden ona telefon edip durum bildirilmişti, üstelik namussuzun elinde kocaman bir makineli vardı. Bunu arabama doğru çevirmişti. ; •,.

Başımı eğerek direksiyona yapıştırdım yüzümü. Makinelininin kesik kesik çıkan sesi bana çok yüksek geldi. Direksiyon elimden kaçacak gibi ,olunca başımı kaldırdım. Araba çalılıklara doğru gidiyordu. Arkada da ağaçlar vardı. Direksiyonu kırıp' yola çıktım. Süratle ilerledim. Neyse son muhafızı da atlatmıştım.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Arpa siyah araba peş imi bırakmamıştı. Hem • artık aramızda fazla bir mesafe de kalmamıştı. Kilometre saati yüz yirmiyi gösteriyordu. Gaza dayandım. İbre yüz kırka kadar çıktı. Bu gidişle -zavallı arabam yolda parçalanıp dağılacaktı, Ben halâ sür'ati arttırmağa çalışıyordum. Siyah araba biraz geride kalır gibi oldu. Sonra yine aramızdaki mesafeyi azalttı.

Bu ıssız yolda başka bir vasıta yoktu. Bir müddet öyle gittik. Birdenbire karşımda bir araba belirdi. Bunun yanından geçerken tekerlekler inler gibi bir ses çıkardı. Neyse yol kalabalıklaşmağa başlamıştı. Arka arkaya vasıtaları görünce bayağı memnun oldum. Süratimi de yüz kilometreye kadar indirdim. Siyah araba da benim gibi çaresiz hızını azaltmıştı. Bu arada siyah otomobille aramıza beş altı vasıta girmişti. Ben aramızda iki yüz kadar tank olmasını tercih e-derdim. Tabii. Hızım daha da azaldı. Altmış kilometreyle rahat rahat gidiyordum. Ama sinirlerim fena halde gerilmişti.

Halâ endişeliydim. Biraz sonra trafik sı kışabilirdi. O vakit çaresiz duracaktım. Siyah arabadaki ahbaplarım da bana yaklaşacaklardı. Hattâ onlar arabamın kapısını açıp içeriye dalarak beni ziyaret de edebilirlerdi.

38'liğimi alıp açtım. Ön gözden çıkardığım kutudan kurşun alarak, silâhı doldurdum. Colt'u belime takdim. Biri kapıyı açtığı takdirde kur[5]

şunu alnının ortasına yiyecekti. Sonra etrafıma Sakınmağa başladım. Ahbaplara belli etmeden kaçıp gizlenecek bir yer arıyordum.

Biraz ileride sağa doğru bir yol ayrılıyordu. Dar toprak bir yoldu bu. Tam yokuşun altında kalıyordu. Ben birdenbire süratlenip sağa sapıverdim. Hava kararmıştı. Ben de bütün ışıklarımı söndürmüştüm. Onları atlattığıma kaniydim. Fakat yanılmışım. Siyah araba peşimden yola girdi." O vakit ana şoseden ayrıldığım için kendi kendime küfrü bastım. "Ana yolda kalsaydım ateş etmekle etrafın dikkatini çekerdim. Böylece bana yardım eden polisler de bulunurdu belki. Civarda her halde radyolu bir polis arabası vardı.' Ama saptığım daracık ve ıssız yolda olanca sesimle. 'İmdat' diye bağırsam da bir şey olacağı yoktu. 38'ligimi okşadım. Arabadaki namussuzları belki bununla durdurabilirdim.

Siyah araba gitgide yaklaşmaktaydı . Artık içeridekilerin yüzlerini de seçiyordum. Direksiyona Yumruk geçmişti. Heller de onun yanında oturuyordu. Arkada da iki kişi vardı. Fakat suratlarını pek seçemedim. Belki de şimdiye kadar görmediğim muhafızlardı onlar. Ben böyle bakarken arabanın arka kapısı açıldı. Önce bir adamın kafası sonra da elleri gözüktü. Ben yine direksiyonun üstüne yattım. Çifte ıssız yolda derin akisler yaptı.

Adam, "Dur."' diye haykırdı. "Yoksa kafanı parçalarım!"

Artık aramızda mesafe diye bir şey bahis mevzuu değildi. Siyah arabanın burnu arka teker-leklerimin yanındaydı. Adam çifteyi tekrar kaldırdı. Birdenbire frene dayandım. Direksiyon mideme çarptı. Nefesim kesildi . Yine gözlerimin önünde yıldızlar uçuştu, kendimi toplamak için başımı salladım.

Bu arada, siyah araba da yanımdan geçti. Ben biraz kaydıktan sonra yolun kenarında durdum. Bir saniye içinde geri basıp yüz metre kadar git- tim. Yolun bu kısmı daha genişti. Manevra yapıp dönebilirdim. Ben döndüğüm sırada siyah araba

geri geri geliyordu. Gaza basarak uzaklaştım. Namussuzların beni yakalama ihtimali azalmıştı. Beni vurabilmek için iyice yaklaşmaları şarttı. Mamafih gelseler de 38'ligimin kurşunları belki onlara fikirlerini değiştirtirdi. -

Ben böyle düşünürken karşımda eski bir otomobil belirmez mi? Eski tip araba zangırdı-yarak yaklaşıyor ve yolundan kaçmam için bana durmadan korna çalıyordu. Onun yolundan kaçmam demek düşmanlarımın önüne çıkmam demekti. Bir ihtimal daha vardı. Daha da sollayarak yan taraftaki hendeğe gidebilirdim. Yahut eski arabaya çarpardım. Çaresiz frene dayanarak direksiyonu kırdım. Araba altımda sallandı. Bir an Cadillac ve ben havada kaldık sanki.. Sonra bir varile konulmuş, bayır aşağı yuvarlanıyormuşum gibi geldi bana. Kendimi düzeltmeme imkân yoktu.

Hendeğin dibine çarptığımız Şamarı dizlerim karnıma gömüldü. '- Midem şiddetle bulanıyordu. Sonra gözlerim karardı. Midem kalkıp kalkıp oturuyordu sanki. Orada hareketsiz kalıp ölmeği arzu ediyordum. Artık hiç bir şeyin ehemmiyeti, yoktu. Gözlerimi açtığım zaman birinin alevli bir şeyi yüzüme yaklaştırdığım fark ettim. Başımı çevirince alevler saçlarımı yaladı. O adama böyle şeyler yapmaması için bağırdım. Far kat ağzımı açtığım sırada tersine dönmüş bir arabada olduğumu anladım. Daha doğrusu araba burun üstü dikilmişti. Burundan fışkıran alev-iler bana doğru geliyordu. .. ...

Ağır "ağır döndüm. Alevlerden ve sıcaktan kaçmak için arkaya doğru gitmeğe çalıştım. Fakat ar kaya doğru tırmanmama imkân yoktu. Zaten halim de kalmamıştı. Yediğim dayaktan sonra bir de bu hadise.beni mecalsiz bırakmıştı. Güç belâ • kapının tokmağını tutup çevirdim. Kımıldamadı bile. Dizlerimin üstünde ilerleyerek diğer kapıyı yokladım. Bu açıldı. Ama kapı açılır açılmaz alevler içeriye girip döşemeyi yakmağa başladı. Yuvarlanarak kendimi dışarıya attım. Otların üstüne serilip kaldım.

Yer çok serindi* Üstelik otlar yumuşaktı. Yatılacak daha rahat bir yer bulunamazdı. Ancak o vakit aklım başıma geldi. Ellerimin üstünde doğrulunca akseden sesleri duydum. Emekleye emekleye yanan arabadan biraz

uzaklaştım. Bir kaç adam birbirleriyle konuşuyordu. Demek Kim Heller beni bulmuştu.

Emeklemeye devam ettim. On beş metre ileride ulu bir ağaç vardı. Ona doğru gitmeğe çalıştım. Fakat her harekette vücuduma bıçaklar saplanıyor, nefesim kesiliyordu. Can acısından gözlerimden yaş gelmekteydi. Buna rağmen güç belâ ağaca yaklaştım. Gövdesi yosun ve sarmaşıklarla Kaplanmıştı ağacın.Son gücümle bunun arkasına geçtim. Sırt üstü yattım. Gözlerimi gök yüzüne dikerek derin bir nefes aldım. Ömrümün sonuna kadar böyle kalabilirdim.

Arabanın tamamiyle tutuştuğunu anlamak için dönüp bakmama lüzum yoktu. Yattığım yerden benzinin kokusunu duyabiliyordum. Severek aldığım Cadillac'ımın akıbeti pek kötü olmuştu.

Birdenbire Heller'in sesini duyarak irkildim. Sanki kulağımın dibinde konuşmuştu serseri. "Doğrusu hiç de fena gitmedi. Hem süratli hem de emin."

Yumruk, boğuk bir sesle güldü. "Doğrusu ben böyle gitmeği istemem. Yatağımda yanımda iki sarışın dilber varken can vermeyi isterdim."

Tanımadığım biri kahkaha attı. "Haydi, buradan uzaklaşalım. Neredeyse yangını görüp gelirler, kalabalık olacaktır burası."

Heller, "Gelsinler," diye cevap verdi. "Biz burada ateş yakıp ayin yapıyoruz.. Çocukluğumdan beri bir insanın yanarak ölmesini görmek isterdim. Nihayet arzum oldu."

O kadar bitkin olmasam tabancayı çekip ortaya çıkar ve Heller 'in canına okurdum. Bu namussuzda insaf denilen şeyden eser yoktu. Üstelik hayatından da pek memnundu. İçimden küfrü bastım. "Şimdilik gidebilirsin köpek. Ama yine karşılaşacağız."

Orada ne kadar yattım bilmiyorum. Fakat epey dinlendikten sonra kalktım. Ahali dar toprak yola birikmişti. İki adam aşağıya inmişti. Yürüyecek halde değildim ama kendimi zorlayarak aksi istikamete doğru ilerlemeğe başladım. On beş dakika sonra da ana şoseye çıktım. Durup birinin beni arabasına almasını beklemeğe başladım. Gelip geçen vasıtalardakiler beni şöyle bir süzüyor fakat arabalarına almadan gidiyorlardı. O vakit

kendime bir göz attım. Ceketimin bir kolu tamamiyle kopmuş bir yelpaze gibi sallanıyordu. Pantolonumun iki dizi de yırtılıp açılmıştı, Yüzümü göremiyordum ama her halde Draküla" bile bu suratı görse korkardı.

Bu arada saçlarım ve kaşlarım da biraz yanmıştı. Ceketimi çıkarıp ceplerini boşalttım. Kendime biraz çeki düzen vermeğe çalıştım. On "dakika sonra bir Ford önümde durdu. İçeride iki Bahriye silah endazı vardı. Yani yine bizimkiler imdadıma yetişmişti. Neyse arkaya oturdum. A-damlar beni* tanımıyorlardı tabii. Ben de bir zamanlar askerliğimi denizde yaptığımı söylemedim. Sadece halimden bir şeyler olduğunu sezmiş, ve merak etmişlerdi. Sual sordukları zaman kendilerine yakında askere gideceğimi ve bunun için kırlara talim yapmağa çıktığım! anlattım. İki arkadaş göz göze "geldiler. Ondan sonra da bana bir şey sormadılar.

Şehire gelince bir taksiye atlayıp eve döndüm' - Allahtan komşum doktor Paul Anson evdeydi. Beni görünce,"Yine kavgadan çıktın galiba?" dedi.

-"Kavga -değil, bu seferki yangın." Kendisine olanları kısaca anlattım.' Beni dikkatle dinledikten sonra uzun uzun muayene etti. Nihayet elime bir bardak viski sıkıştırdı. Yaralarımı temizleyip ilâçlar sürdü. Çatlamış kaburgalarımı sıkı sıkı flasterle sardı. Yine dövüştüğüm takdir-„de bunların, içeriye çöküp ciğerlerimi zedeleyeceğini söylemeyi de ihmal etmedi. Paul zaten böyle lâflara bayılırdı.

-"Dostum" diye mırıldandım. "Dövüşmek istediğim yok. Fakat nedense böyle hadiseler hep gelip beni buluyor. Canımın yanmasına da aldırış etmiyorum. Yalnız kafamda bir ağırlık var. Gözlerimi zor açıyorum. Onu ne yapmalı bilmem."

Dudaklarını büzerek yüzüme baktı. "Aslında dinlenmen lâzım Shell. Bir kaç gün istirahat edersen bir şeyin kalmaz."

İtiraz ettim. "Bunu yapamıyacağımı sen de bilirsin."

İçini çekti. "Malûm, malûm. Hiç olmazsa bir kaç saat yat. -Biraz uyku sana iyi gelir."

-"Pek alâ." Biraz daha konuştuktan sonra çıkıp yandaki kendi daireme geçtim; Hemen yatak odasına koşup soyunmağa başladım. O anda ne çalınan elmasları, ne peşimden koşan haydutları ne de yanan arabamı düşünüyordum. Bir an evvel yatağa girecektim. Nitekim, istediğimi de yaptım. Tam ışığı söndürdüğüm sırada zil çaldı. Oralı olmadım. Kalkıp kapıyı açacak halim de yoktu.
■

Ama zil bir türlü susmuyordu. Bu yetişmiyor-muş gibi kapıyı yumruklamaya başladı biri.

Çaresiz küfrederek kalktım. Sırtıma bir ropdöşambr giyip kapıya gittim. O sırada gözüm saate ilişti. Gecenin on buçuğu olmuştu.

Budalalığımdan " Kim o?" diyecek oldum-.

Dışarıdan Rawlins'in sesi aksetti. "Kapıyı aç, Shell. Yoksa kapıyı indirmek zorunda kalaca-ğız."'

-"Gecenin bu saatinde başka eğlence bulamadın mı?" diye sordum. "Yorgunum. Uyuyacağım. Başka gün konuşuruz."

-"Ben de yorgunum. Ama vazife icabı buraya kadar geldim."

Ciddi olduğunu anlıyarak kapıyı açtım. Bili Rawlins ve bir -sivil içeriye girdiler. Benim yüzüm tentirdüyottan kızıl derililerinkine behzemiş-ti. Başka zaman olsa Müfettiş Rawlins buna,şaşardı. Ama bu "sefer nedense halimi normal buldu. Yanındaki sivil ise kendi kendine manâlı manâlı tebessüm ediyordu. Kalın bağa çerçeveli gözlüklü ince uzun mahcup halli bir adamdı o. Kendisini b güne kadar hiç görmemiştim.

Kapıyı kapattım. "Buraya kadar zahmet etmişsin, Bill. Her halde ifadem için geldin. Bu gün Merkeze gelip ifademi imzalayacaktım ama bazı işlerim çıktı."

-"Buraya ifade için gelmedim." Sesi soğuktu ve o dost halinden eser yoktu. İşte bir bozukluk olduğunu sezdim. Geçip koltuklardan birine oturdu. Sivil memur da onu taklid etti. "Buraya bak, Shell. Bu hadise hakkında bütün bildiklerini anlat bakalım."

-"Neden bahsediyorsun?" diye sordum.

-"Klinsky'nin kumarhanesine gitmenden başlayarak her şeyi izah et."

-"Klinsky'nin kumarhanesi mi? Sen orasını biliyor musun?"

Dik dik yüzüme baktı. "Tabii. Fakat kumarhane Los Angeles* dışında kaldığı için biz bir şey yapamıyoruz.' Oraya Şerif karışıyor. Bu da bizi alâkadar etmez tabii. Sen şimdi söyle bakalım. Klinsky'le Donahue'dan çalınan elmasların ne ilgisi var?"

Sırıttım. "Buna altıncı his diyebilirsin, Bil. Bu gibi işlerde altıncı his çok işe yarar."

Kaşlarını çattı. "Peki altıncı hissin bu gidişle içeriye- tıkılacağım söylemiyor mu sana?"

-"Beni böyle üzme i" diye mırıldandım. "Ne var Bili? Bu esrarlı tavrının sebebi nedir?"

-"Cinayet küçümsenecek bir şey değil. Shell. Başın belâda. Sana dostça söylüyorum. Bilediklerini anlat. Yoksa cinayet işlediğin için içeriye gidersin."

| Kaşlarımı kaldırdım. "Sanders'i benim Öldürmediğimi biliyorsun."

Alaylı alaylı güldü. "Ben Sander s'den bahsetmiyorum zaten,"

Tüylerimin ürperdiğini hissettim. Ama İşi bozuntuya vermemeğe çalışıyordum. "Anlıyama-dım."

Hiddetle, "Lâf," diye homurdandı. "Kimin öldürüldüğünü benden daha iyi büiyorsun." !

Bir sigara yakıp bacak bacak üstüne attım.' "Bir şeyden haberim yok."-

Rawlins sinirlenmeğe başlamıştı. "Beni Samson yolladı. Seni sorguya çekmemi söyledi. Cevâpların tatminkâr olmadığı takdirde merkeze getirmemi de tenbih etti. Baştan başla bakalım. Şu - elmas hırsızlığından. Bender Sigorta şirketi :seni çağırıp, elmasları bulma işini sana yermiş. Ondan sonra ne oldu?''

-"Biri bana telefon ederek Frank Sanders '-in çalınan elmasları alan teşkilâta mensup olduğunu söyledi."

Elini kaldırdı. "Dur! Bir şeyi unuttun. Barney Malin'den bahsetmedin."

Los Angeles polis teşkilâtı son derece kuvvetlidir. Hiç bir şehrin teşkilâtı onunla başa çıkamaz. Ama buna rağmen yine Malin'i bu kadar çabuk öğrenmelerine şaştım.

Ne diyeceğimi düşünürken, Rawlins, "Sualleri ben sorayım," dedi. "Böylesi daha kolay olacak. Yalnız numara

yapma, Shell. Bana doğru dürüst cevap ver. Yahut geceyi hücrede geçireceksin." Ciddi olduğu da belliydi. "Bu meseleyi halledene kadar da seni salıvermeyiz."

O vakit ben bazı hususlar hariç hakikati anlatmanın zamanı geldiğini anladım tabii. Barney Malin'le beraber askerlik yaptığımızı, kendisinin arkadaşım olduğunu ve bileğinin iç tarafındaki dövmeyi hatırladığımı izah ettim. Sonra Malin'le konuştuğumu fakat kendisi hırsızlıkla bir Ügisi bulunmadığını söylediğini de naklettim.

Dikkatle beni dinledi. Hırsla "Allah Kahretsin, Shell." diye bağırdı. "Bunları dün bana anlatsaydın- olmaz mıydı? Belki şimdiye kadar çalman elmasları ele geçirirdik. Malin'i neden söylemedin?"

Gözlerimi yere diktim. "Barney benim arkadaşımdı."

-"Fakat...." Bir şey söyliyecekti vazgeçti. Kendisi dostlarıma ne kadar sadık olduğumu iyi bilirdi. "Senin yüzünden bu iş arap saçına döndü. Belki de o elmasları • bir daha göremiyeceksin. Hoş buna aldırdığım da yok ya. Sigorta şirketiyle sen düşün bunu. Beni sadece cinayetler alakadar eder. ı Şimdi katilini yakalamamız icap eden-iki cinayet var. Yani katillerin peşindeyim ben."

• Dayanamayarak sordum. "Malin'i sorguya çektiniz mi?"

Başını kaşıdı. "Ne gezer. Malin ortadan kayboldu.. Bana kalırsa kendisi Meksika'ya kaçmıştır. Orada Mrs. Donahue'nun elmaslarını satıp bir müddet rahat- rahat yaşayabilir: Neyse .biz işimize bakalım. Sen Malin'den ayrıldıktan sonra Mrs. Donahue'yu görmeğe gittiğini söyledin. Oradan ayrılınca da Frank Şanders'e gitmişsin. Sanders'i görmeğe gitmenin sebebi nedir Shell?"

-"Biri bana telefon etti ye ...."

Rawlins, hiddetle elini dizine yurdu. "Numara yapma, Shell. Bu hususta ısrar edersen şeni içeriye atarım."

-"Fakat doğru söylüyorum."

-".Haydi giyin," diye sertleşti. ?'Gidiyoruz."

Hayretle yüzüne baka kaldım. "Merkeze mi?" Gülmeğe çalıştım.. "Sana yalan söylemiyece-ğimi bilirsin. Gecenin bu saatinde."

Ayağa kalktı. "Seni morga götüreceğim. Bir cesede bakmanı istiyorum. Ondan sonra ne-reye! gideceğin şana ve anlatacağın hikayeye bağ-lı. Yalnız giyinmeden evvel bana Sanders'in oda-sından almış olduğun mavi fişle iskambil kâğı-dını ver. Bunları yolda bulduğuna. dair filân da bana yalan atmağa kalkma." .

Bir şey diyemedim. Giyinmek Üzere yatak odama geçtim.'

*** * ***

Birlikte morga gittik. . Adalet Sarayının önünde arabadan' inip bodruma girdik. Morg bekçisi Emil, yine iskemlesinde oturuyordu. Beni görünce bayağı memnun oldu; İçerisi çok serin ve sessizdi. "Hoş geldiniz, hoş geldiniz." Emil, eminim benimle dostluk-etmesini seviyordu. Belki de için için bir gün-morga düşeceğimi umuyordu. O vakit beni de içerideki masalardan birine yatıracak ve aklına geldikçe yanıma sokulup benimle ahbaplık edecekti. Zira onun ölülerle ahbaplık etme gibi bir huyu olduğunun da far kındaydım.

Rawlins, Emile bir numara verdi. Bizimki önden yürüdü. Bir masanın yanında durdu. Masada bir ceset vardı. Ama bunun üstüne bir çarşaf' örtmüşlerdi-. Onun için kimi göreceğimi bilmiyordum. İçimde görüp bir his belirmişti.

Rawlins,, işaret edince Emil, örtüyü çekti. O vakit benim gözlerim de fal taşı gibi açılıverdi. Yine midem bulanmaya başlamıştı. Bu siyah sacları, dolgun dudakları nerede olsa tanırdım. Birdenbire beni kandırmağa çalışan kadın belirdi gözlerimin önünde. Çantayı elimden almak için çırpınan kadın. ,

Bir kaç-defa yutkundum. Boğazıma bir şey' tıkanmıştı. Dikkatle baktım. Bir kaç saat evvel bu kadın hayat doluydu . Halbuki şimdi hareketsiz yatıyordu. Ona elimi sürmemiştim ama vücudunun mermer kadar soğuk olduğunu biliyordum.

Rawlins'in sesiyle kendime geldim. "Ne var; Shell? Yüzün sapsarı oldu?"

Sesimi çıkarmadım. Emil masaya iyice yaklaşmam için kenara çekildi. Neden böyle aptal; aptal' duruyordum sanki? Neden vakit kazanmağa çalışmıyordum? Genç. kadın ölmüştü. Yapabileceğim bir şey yoktu. Üstelik benim için hiç bir şey ifade etmiyordu o. İş sırasında karşılaşıp biraz konuştuğum bir insandı. Ama bütün.bunlara rağmen""içimde bir sızı vardı. Böyle cazip bir mahlukun ölümüne üzülmüştüm.

Eğilip dikkatle kadının yüzüne baktım. Tam alnının ortasında kırmızı bir çizgi vardı. Ayni şekilde başka bir çizginin boyundan başlayıp ta kasıklara kadar indiğini biliyordum. Vücûdu örten sarı.kumaşı çekip bakmama lüzum yoktu. Demek Otopsi yapmışlar ve ondan sonra da cesedi dikmişlerdi.-

' Rawlins, kolumu tuttu. "Bütün gece burada kalmak niyetinde misiniz?"

-"Pek vakit kaybetmemişsiniz." diye homurdandım. Sesim bana bile boğuk geldi. "Cesedi elinize geçirir geçirmez kesivermişsiniz. Galiba adli tabibin son zamanlarda" fazla- işi yok."

Bill'in yanındaki sivil memur hafifçe güldü. Ben dönüp kapıya doğru yürüdüm.

Arkadaşım arkamdan geldi. "Nereye gidiyorsun?. Daha konuşmamız bitmedi."

Omuz silktim. "İstiyorsan Merkeze gidelim. Morgda oturmaktan pek hoşlanmam."

Kolumdan tuttu. "Dur. Önce -cesedin kime ait-olduğunu anlamamız lâzım. Bu kadının hüviyetini tesbit edeceğiz. Onu tanıyor musun?"

Şaşırdım o zaman. "Yani sen bu kadının kim olduğunu bilmiyor musun?"

Rawlins'ni kaşları çatıldı,. "Seni buraya neden getirdiğimi sanıyorsun?"

-"Belki beni korkutmağa çalışıyorsun," diye cevap verdim. "Belki de o kadın gibi. günün birinde benim de temizleneceğimi ima ediyorsun?"

-"Saçmalama Shell." Karşıma dikilip ellerini beline dayadı. "Biz kadının kim olduğunu bümiyoruz. Üstünde hüviyeti yoktu. Sadece ceketinin ' cebinden telefon

rehberinin bir sahifesi çıktı. Tayyöründeki ve çamaşırlarındaki markalara baktık.' Ama her gün binlerce elbise vs. satan yerlerden alınmış bunlar. Yani işimize yaramadı." '

-"Peki kadını benim tanıdığım nereden aklına geldi?"

-"Cebinden telefon rehberinin bir sahifesi çıktı. İşte bunda...."

. Sözünü kestim. '* "Her halde benim adım vardı. Yalnız bir şeyi unutuyorsun. Sahifede bu arada benimkinden başka yüz isim daha' olmalı."

. kolumdan tuttu ve birlikte yürüdük. Yan taraftaki* küçük odaya girdik. Burada bir kaç iskemleyle bir masadan başka bir şey yoktu. "O-tur, Shell. Beni dinle. Kadını, tanıdığından eminiz. Zira koparılmış olan sahifede senin adın ve telefon numaranın altına. kırmızı kalemle çizmişlerdi."

Bir sigara yakarak derin bir nefes çektim. Kaburgalarım sızlıyor, başım zonkluyordu. Rawlins, gidip pencereyi açtı. İçeriye serin hava dolunca biraz. kendime geldim. Sonra karşıma geçip oturdu, "Kim bu kadın, Shell?"

İçimi çektim. "İyi niyetli bir mahlûktu. Cazibeli ve erkeklerden bir hayli zevk alan bir kadın. Hayat doluydu" o. Bu şekilde bir ölüme lâyık değildi. Aslında onunla pek az konuştum. Ama fikirlerimde yanılmadığımdan eminim. Onu öldüren köpeği elime geçirsem yapacağımı bilirim."

-"Öldüren mi?"

-"Tabii. Biri kadım temizlemiş,"

-"Kadının .öldürülmüş olduğuna nereden kanaat getirdin. Shell."

Gözgöze geldik. "Buraya bak, Bili.".dedim: 'Bana bu türlü numaralar yapmağa kalkma. Eğer kadın[1] öldürülmemiş olsaydı beni morga getirmezdin; Zaten bana iki cinayetten bahsettin." -

. Rawlins, başını salladı. "Haklısın ama biz ortada cinayet olup olmadığını bilmiyoruz. Kadını rıhtımda bulmuşlar.!^

-"Rıhtımda mı?"

Başını salladı. "Evet şu tenezzüh vapurlarının yanaştığı rıhtımı kastediyorum. Ceset rıhtımla bir vapur

anısına sıkışıp kalmış. Bir çımacı cesedi görünce bize telefon etti. Doktor kafasının arkasında bir çöküntü olduğunu söyledi. Ölüme sebep de sutla boğulma. Yani kadın intihar etmiş olabilir. Rıhtıma gelip kendisini suya atmış. Belki p sırada kafasını betona vurmuştur. Adli tabibin fikrini hemen kabul edebildik. Fakat kadının cebinden senin adın çıkınca iş değişti. Senin bu hadiseyle ilgin olmalı. Bu hesaba göre de ölüm şüpheli sayılır tabii. Ben şimdiye kadar senin karıştığın işlerden hayır geldiğini görmedim. Zaten onun için Samson otopsi yapılmasını istedi."

Kafam karma karışık olmuştu* Genç kadının intiharı veya öldürülmesi hiç beklemediğim bir şeydi. "Hepsi bu kadar mı Bili?!'

-"Daha ne olsun? Şimdi söyle bakalım. Bu kadın kim? Kendisini nereden tanıyorsun?"

• Sigarayı yere attım. "Hırsızlık şubesi memurlarına sorsaydın kadının kim olduğunu söylerlerdi sana. Zira onlar kadını görüp ifadesini aldılar."

Yüzüme baka kaldı. "Ne zaman?"

-"Cumartesi günü."

-"Yani bu kadının Donahue hadisesiyle ilgisi mi vardı?"

-"O kadın Mrs. Donahue 'nun görümce-siy'di," diye cevap verdim. "Âdı Marie Stanton."

Rawlins birdenbire tebessüm etti. "Şimdi iş anlaşılıyor. Zaten Frank Sanders'in oturduğu apartmanın kapıcısı da bana epeyi şeyler anlattı. Genç bir kadın sık sık Frank Sanders'i ziyaret ediyormuş. Siyah saçlı, siyah gözlü, cazibeli bir mahlûkmuş o. Kapıcinin tarifi Marie Stanton'a uyuyor. Demek önce Sanders'i sonra da bu kadını öldürdüler. Şimdi vaziyet ortaya çıktı. Barney Malin ikisini de temizlemiş ."Malin'i bir elimize geçirsek.". Birdenbire tebessümü silindi. "Senin yüzünden onu elimizden kaçırdık. Durumu bize anlatsaydın Marie Stanton öldürülmiyecekti belki, p namussuzu bir elimize, geçirsek konuşturmasını biliriz'* Bülbül gibi şakır o. Artik hırsızlığı nasıl yaptıkları da belli. Üç kişinin arasında dönmüş iş."

Yüzüne baktım. "Marie Stanton, Frank Sanders ve Barney Malin.mi tertiplemişti.bu işi?"

-"Tabii. Marie Stanton, ağabeysi gibi zengin değildi her halde. Yengesinin elmaslarım çalmanın yerinde olacağını .düşündü. Zaten sevgilisi Sanders de parasızdı. Birlikte plân yaptılar. Yalnız Sanders korkağın biriydi. Bu işi tek başına başaramıyacağını düşünerek kendisine yardım edecek birini buldu."'

Sözünü kestim. "Mr. Donahue ve karisi Frank Sanders'i tanıyorlarmış. Onun için Sanders maske takıp eve giremezdi. Kendisini sesinden hareketlerinden veya kılığından tanıyabilirlerdi."

Bill Rawlins, memnuniyetle, bağırdı. "Tamam! Tam düşündüğüm gibi işte. Sanders, yüz elli • bin dolarlık elması duyunca heyecanlanmıştı. Bunları ele geçirebilmek için bir yardımcı aradı. Nihayet hırsızlığı Malin'e yaptırmağa karar verdi. Yüz elli bin dolarlık elması üçe paylaşacaklardı. Yani adam başına elli bin dolar," Susup beni süzdü. "Sen Malin'e elmaslar için kaç para teklif ettin Shell?"

Cevap vermedim.

-"Çalınmış elmas alan biri Malin'e ancak yirmi beş otuz bin dolar verirdi. Bu hesaba göre sen kırk bin dolar teklif etmişsindir."

Yalandan güldüm. "Malin'e yüz elli bin dolar teklif ettim. Aklım fikrim o elmaslardaydı zira. Beni dinle, Bili. Ben sigorta şirketi hesabına çalışıyorum. Onlar elmasları bulmamı istediler. Hepsi bu kadar. Hırsızlarla pazarlığa oturmamı teklif eden olmadı."

-"Ya öyle mi? Neyse. Sen hikâyemi dinle. Sanders'in plânı başarıyla tatbik, edildi. Malin, satması için elmasları Sanders'e verdi. Zira kendisi şimdiye kadar bu tip iş yapmamıştı. O sırada sen sigorta şirketinin daha fazla para vereceğini anlattın Malin'e." Ağzımı açacak oldum fakat bir el hareketiyle beni susturdu. "Sakin sakin otur ve beni dinle. Malin bu işten kırk bin dolar alabileceğini anlayınca hırsa kapıldı tabii. Hem diğerlerini de başından atıp bütün parayı ele geçirebilirdi. İşte bu yüzden gidip Sanders'i temizledi. Elmasların yerini anlamak için de önce Sanders'i tartakladı. Sonunda Donahue elmaslarını alıp oradan uzaklaştı."

Bir sigara daha yakıp dumanları tavana üfledim.

Rawlins, heyecanlanmıştı'. Kalkıp odada dolaşmağa başladı. "Şimdi ikinci cinayete geliyoruz. Marie Stanton aptal bir kadın değildi. Sanders'in öldürüldüğünü duyar duymaz bu işi kimin yaptığını anladı tabii. Yalnız elmasları Malin'in elinden alabilmek için yardıma ihtiyacı vardı.O vakit seni hatırladı. Seninle anlaşabileceğini düşündü."

, -"Şimdiye kadar hiç bir hırsıza yardım etmedim ben," diyecek oldum.

-"Doğru, Shell. Fakat Marie Stanton bunu bilmiyordu. Belki de sana sadece elmasların yerini söyliyecekti. Buna mukâbil sigorta şirketi de onu mükafatlandıracaktı. Neyse orasını pek bilmiyoruz. Yalnız malûm olan bir şey var. Kadın seninle temasa geçmeden Malin onu bularak temizledi."

Belki de Rawlins haklıydı. Belki hadise anlattığı gibi olmuştu. Fakat Malin, Sanders'i öldürüp elmasları ele geçirmiş olsaydı bunlar» hemen bana satardı. Klinsky'e olan borcunu öde-Vdbilmek için bir an bile tereddüt etmeden elmasları bana verirdi. Ama belki de Malin o vakit katil olduğunun ortaya çıkacağını düşünmüştü. Kendisini ele verebileceğim aklına gelmişti.

-"Sen ne diyorsun; Shell?"

Yüzüne baktım. "Benim fikrim bu kadar mühim mi, Bili? Belki haklısın. Ama nedense bir his yanıldığını söylüyor bana."

Gözüm tahta iskemleye oturmuş olan sivil memura ilişti. Yorguna benziyordu o. Hoş ben de bitkindim. "Beni dinle çok yorgunum. Biraz uyumam lâzım. İstersen yarın sabah Merkeze gelip ifade veririm."

-" Yine beni atlatmağa kalkma, Shell. Daha birinci hadiseyle ilgili ifadeni bile afmış değiliz. Biz katili ele geçirmek istiyoruz. Malin bize lâzım. Sen de elmasların peşindesin. Bildiklerini söyle. Böylece biz katili yakalarız şen de elmasları sigorta şirketine verirsin. Her •şey olur biter."

Rawlins'i senelerden beri tanıyordum... Kendisi çok dürüst bir insandı. Fakat her şeyden evvel polisti o. Onun için bu sözlerinde bir bit yeniği varmış gibi geldi

bana. "Bildiğim bir şey yok. Galiba sen Malin'in benimle temasa geçeceğini sanıyorsun."

Gözlerinde bir ışık yanıp söndü. "Bu aklıma gelmedi değil. Neticede sen ona elmaslara karşılık para teklü' etmişsin."

-'Böyle bir şey yapmadım." diye uydurdum. "Sadece kendisiyle konuştum. Eski arkadaş olduğumuzu hatırlattım kendisine. Dostluğumuzun hatırı için elmasları bana vermesini söyledim. Veya yerini bildirmesini istedim."

-"Buna karşılık kendisine bir şey verilecekti tabii."

-"Tabii. Artık orasını sigorta şirketine bırakacaktım. Bilirsin bir şey kaybolduğu zaman da bulana mükafat verilir.Malin eski arkadaşım ama dostluk da bir yerde biter. Ondan sonra para konuşur."

Rawlins 'le göz göze geldik. Birbirimize ne demek istediğimizi anlamıştık.O öne doğru eğildi. Adeta rica edermiş gibi yumuşak bir sesle konuşmağa başladı. "Ben de aynı şeyi tahmin etmiştim .zaten. Malin'in şehirden uzaklaşabilmesi için paraya ihtiyacı. var.' Onun için de seninle temasa geçecektir. Sana baş vurduğu zaman bize haber vereceksin. Onu ele geçireceğiz. Numara filân yapmağa kalkma. Eğer bizi aldatırsan başın belâya girer. Bir katile yardım suçuyla seni içeriye tıkarız. Bir daha da 'hafiyelik edemezsin. Lisansını alırız."

-"Peki," dedim. "Ya Malin benimle temasa geçmeden sizin elinize düşerse ne olacak?"

Yumruğunu sıktı. "Malin, cinayet işledi. Bizim şube cinayet suçundan dolayı onu istiyor. Hırsızlık şubesi ise Donehue elmasları yüzünden onun peşinde. Malin'i yakalayınca Hırsızlık Şubesi de harekete geçecek. Elmaslar bulunul*. Böylece sigorta şirketi de rahat bir nefes alır. Herkes rahat eder."

-"Barney Malin'den başka herkes," diye mırıldandım.

Kaşlarını kaldırdı. "Ne o? Yoksa Malin'e acıyor musun? Onun katil olduğunu unuttun mu?"

-"Bu sadece bir faraziye," diye cevap verdim. "Adli Tabib, Mrs. Stanton'un intihar ettiğini söylemiş."

Rawlins, güldü. "Doktorun bir şey söylemesi imkânsızdı. Zira baştaki şiş hariç vücûtta bir yara izi filân yok. Bu hesaba göre doktor baş-

ka ;bir şey diyemezdi. Ama ben aynı fikirde değilim. Bütün gün seni arayan bir kadının birdenbire cesaretini kaybederek intihara kalkışmasını aklım almaz. Mrs. Stanton'un senden ne istediğini biliyor musun Shell?"

Omuz silktim. "Belki de elmaslarla ilgili bir ip ucu,bulmuştu,"

Gözleri parladı. "O takdirde bizimle temasa geçerdi. Ama kadın hırsızların suç ortağıydı. Bize geldiği takdirde işin ortaya çıkacağını ve bir kaç seneyi hapishanede geçireceğini düşünmüş olacak. Halbuki seninle konuşması başka netice verirdi: Kadına mükâfatını verirdin."

Gözlerimin önünde simsiyah saçlı, güzel vücutlu genç kadın belirdi. "Sana bir şey söylemem lâzım, Bili. Belki Sanders'i öldüren Malin'dir. Belki Marie Stanton'u da o. temizledi. Ama ben ikinci hadiseyle Malin'in alâkası olduğunu sanmıyorum."

Uzun uzun beni süzdü. "Ne demek istiyor-, sun yani? Dilinin altında bir bakla var."

'"Doğrulmaya çalıştım. Kaburgalarımın sızlamasına dayanılacak gibi değildi. "Belki Sanders, Malin'e o' hırsızlığı yaptırmıştır. Diğer anlattıkların da doğru olabilir.Yalnız sen Marie Stanton'u görmedin. Bana kalırsa bu kadın intihar etmiştir."

Şaşırdı. "Bunun için ne sebep var?"

-"Marie Stanton, sinirli bir tipti, Bili. Hani durmadan vicdanlarının sesini dinleyen ve buna rağmen günah işleyen tipler vardır. İşte Mrs. Stonton da çabucak sinir krizi geçirebilecek, her şeyi gözünde büyütecek bir kadındı. Dertlerini günahlarını anlatabilecek birini bulsaydı belki intihara kalkmazdı. Beni aramış. Eğer onunla konuşabilseydim belki şimdi kendisi sağ olacaktı."

Rawlins, alaylı alaylı güldü. "Sen galiba çıldırdın? Yahut uykusuzluk başına vurdu. O tip kadınlar bir iki günah işledikleri için intihara kalkmazlar. Bir hayli güzel olduğu anlaşılıyor. Hırsızlık suçuyla muhakeme edilseydi bile jüri onu mahkûm etmezdi."

-"Kadının jüriyi düşündüğü yoktu. Vicdan azabı çekiyordu o. Zira içinden bir ses daima suçlu olduğunu söylüyordu ona. Zaten ben hırsızlıktan bahsetmiyorum. Cinayeti söylüyorum."

Hayretle bağırdı. "Yani Sanders'i kadının öldürdüğünü mü iddiaya kalkıyorsun?"

;-"Bu da bir faraziye. Ama bunu da ihtimallerin arasına katmalısın. Şimdi şana bir şey söyliyeceğim. Yalnız hiddetlenme. Sanders'in öldürüldüğü gece ben Donahue'lara uğramıştım; Tam evden çıktığım sırada kapıda bir taksi durdu ve Marie Stanton' indi. Kadın müthiş bir paniğe kapılmış gibiydi. Durup bir kaç dakika kendisiyle konuştum. O arada kadının çantasını sıkı sıkı' tutması dikkatimi çekti. Çok meraklı bir insan olduğumu bilirsin. Onun için çantayı kapıp açtım."

-"İçinde ne varmış?"

-"32'lik bir Colt. Üstelik barut kokusu çantanın içine sinmişti. Şarjörde de boş mermi kapsülleri duruyordu. Yani altı kurşun da harcanmıştı."

Rawlins'in yüzü birdenbire değişti. Gözleri kısılmış ağzı, bir çizgi halini almıştı. "Demek bunun üzerine kadına biraz tazyik ettin. O da Sanders'in ismini söyledi. Shell Allah kahretsin!........" Küfretmeğe başladı. Yüzü kızarmış boynundaki damarlar şişmişti. Doğrusu isterseniz onu haksız bulmuyordum. Benim yaptığım doğrudan doğruya kalleşlikti. Neyse bütün küfürleri sıraladı. Aklına yenileri gelmediği için sustu. Hırsla pakedinden bir sigara çekip yaktı. "Bunu ne'den daha evvelden bize haber vermedin?"

İçimi çektim. "Kadın Sanders'den bahsetti. Fakat onu öldürdüğünü itiraf etmedi. Daha doğrusu 'Ölüm' lâfı bile geçmedi. Ancak, şimdi Sanders'in o silâhla öldürüldüğünü anladım. O ara böyle olduğunu

nereden bilebilirdim. Belki de kadın 32'likle tarla faresi vurmağa meraklıydı. Bazı insanların böyle şeyler yaptıklarını gazetelerden okuyoruz. Hem sonra bu işin benimle ilgisi yoktu. Ben elmas peşindeydim. Açıkçasını istersen halâ cinayetlerle alâkam yok. Ama bana kalırsa Sanders'i o kadın öldürdü.Zaten şartlar daha müsaitti."

-"Ne demek İstiyorsun?"

-"Elmasların yerini kadın biliyordu.Bunların çalınması için plânı da o yapmıştı. Sonra gözünü para hırsı bürüdü belki. Yani kendisine daha fazla bir hisse verilmesini istiyordu."

-" Olabilir. Donahue çok zengin bir adam. Ama kız kardeşine fazla para Verdiğini sanmıyorum. Yani Marie Stanton öyle lüks bir hayat sürecek vaziyette değildi. Bana kalırsa kadın sevgUisine.de para yediriyordu. Sahders'e aşıktı. Sırf ona yaranabilmek için elmasların çalınmasına yardım etti. Şimdiye kadar böyle şeylere çok rastladık. Bu tip namussuzlar kendilerine aşık olan iyi aile kadınlarım istismar ederler. Aşık. olan' kadınlar da bu yüzden en yakınlarını soyup dolandırmağa bile kalkarlar. Marie Stanton, sevgilisini başka bir sebepten öldürmüş olabilir. Belki Sanders, elmasları attıktan sonra Marie'den yüz çevirdi. Bir daha onu görmek istemediğini söyledi. Yahut buna kıskançlık sebep oldu. Ah. şu Malin'i bir ele geçirebilsek. Yarım saat içinde onun her şeyi itiraf edeceğinden eminim. Bütün bu hadiselerin o elmas hırsızlığıyla alâkası var;- Artık kadının intihar etmemiş olduğuna iyice kanaat getirdim. Belki Sanders-'i kadın öldürdü. Sonra da Malin, kadını. temizledi. Evet, bizim .aradığımız Malin. Elmaslar da onda. Ancak bu serseriyi bulunca meseleyi halledeceğiz."

Ayağa kalktım. "Çok yorgunum Bili."

İlk defa yumuşadı-. ."Pek alâ. gidebilirsin, yalnız yarın sabah Merkeze gel· Bizi atlatmaya kalkma. Yoksa seni almaları için altı memur gönderirim."

Başımı salladım. "Geleceğimden emin olabilirsin.-"

-"Doğru evine git ve yat. Böylece başın belâya girmez-. Şu haline bak; Yine kim dövdü seni?" .

Gülümserdim. "Dayak yemedim. Bir kamyon çarptı bana.-"

-"Belli." Cebinden mavi fişi çıkarıp manâlı manâlı beni süzdü. "Bir daha o kamyonlara yanaşma. Senin ölmeni istemem."

ONDÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Bir taksiye atlayıp Spartan Apartmanına döndüm. O vakte kadar yanan arabamı düşünmeğe vaktim olmamıştı. Ancak taksideyken hatırladım. Ama daha oyun bitmemişti. Nasıl olsa bunu onlara ödetecektim. Neyse, apartmana girip daireme çıktım. Bu sefer kafama vurmak için beni bekleyen kimse yoktu. Soyunup dökünüp yatağa girdim. Olanları düşünmeğe çalışırken dalmışım.

Zil sesiyle kendime geldim. Perdelerin arasından süzülen güneş odayı aydınlatıyordu. Başımı çevirip saate baktım. Dokuz buçuğu gösteriyordu. Ama beni bıraksalar.daha ön saat uyuyabilirdim. Gerinecek oldum. Göğüsüme bir ağrı saplandı. O vakit kaburgalarımı hatırladım. Biri halâ kapının zilini çalıyordu. Başım da zonklamağa başlamıştı yine. Kendi kendime, "Bıraksalar da sessiz sedasız şuracıkta ölsem," dedim. Ama kapıdaki şahıs bu fikirde değildi. Zira bu sefer kapıyı yumruklamağa başlamıştı.

Güç belâ yataktan kalkıp bir ropdöşambr giydim. Ancak kapıya gelince kafam çalışmağa başladı. Ne de olsa daha Klinsky ölmemişti. Kumarbaz birini yollayıp beni evimde vurdutmayı düşünecek kadar namussuzdu.

Kapıyı açmadan seslendim. "Kim o?"

Tatlı bir kadın sesi aksetti. "Shell, ben Penny. Rica ederim kapıyı aç."

Bir an iyice duymadığımı sandım. Belki de halâ uy anmamıştım. Kadın ısrar edince aklım başıma geldi. Kapıyı açınca onu karşımda gördüm. Doğrusu Penny'nin evime geleceğini hiç düşünmemiştim.

Yüzümden hislerimi okumuş olacaktı ki, "Seni rahatsız etmek istemezdim," diye mırıldandı.

-"Ben de rüyamda güzel bir sarışının beni uyandırmağa geldiğini görüyordum."

Gülümsemedi bile. "Rica ederim, Shell. Ciddi ol. Çok üzgünüm. Rarney........ "

Oturması için kahverengi divanı işaret ettim. Kendim de karşısına geçtim. "Kahve içer-misin, yavrum?"" ' —

-"Hayır, Shell.. Barney..." Devam edemeyerek sustu." :

-"Barney ortadan kayboldu," diye^ önün. sözlerini tamamladım. "Nerede olduğunu da bil-miyorsun. Öyle değil.mi?"

'Evet' der gibi başını salladı.

Kalkıp mutfağa gittim. Kahve ibriğini o-cağa yerleştirdim. Geri döndüğüm zaman Penny sessiz sedasız oturuyordu. Bir gün evvelki canlı hareketli kadından eser kalmamıştı.

-"Peki neden bana geldin Penny?!' .

-"Bilmiyorum," diye cevap verdi. "Sen Barney'in arkadaşısın. Belki bana yardım edebilirsin."

Kaşlarımı çattım. "O budala gideceği yeri sevgilisine söylemiyecek kadar kabaysa ben ne yapabilirim?"

Kaşları çatıldı. "Affedersin. Seni boşuna' rahatsız etmişim. Gideyim ben.."

-"Öyle demek istemedim. Alınganlığın lüzumu yok." Kendisine sigara ikram ettim. Sonra mutfağa geçip fincanlara kahve koydum. Odaya dönerek Penny'nin karşısına oturdum.

Kahvelerimizi içerken, "Ne yapmamı istiyorsun?" diye sordum. "Arzun nedir?"

-"Barney'i bulmalısın."

-"Sihirbaz mıyım ben, kızım? Sevgilinin nereye gittiğini nasıl bilebilirim?"

Yüzü kızardı. Titrek bir sesle-, "Barnev'i bulabilecek tek insan sen olduğun için geldim buraya" dedi. "Ama bana böyle davranmağa hakkın olamaz." İçini çekti. "Derdimi anlatabileceğim kimse yok." . .

-"Polislerin kocaman kulakları vardır. Seni zevkle dinleyeceklerine eminim."

Gözlerini iri açtı. "Benimle alay mı ediyorsun? Polisler Barney'i bir bulsalar hemen içeriye tıkacaklar. Bir daha da onun yakasını bırakmayacaklar."

Birdenbire tepem attı. "Kabahat kimde? Barney-neden beni dinlemedi? Zaten Barney'i e-lime geçirirsem önce bir kaç kemiğini kırıp sonra da kendisini polislere teslim etmek niyetindeyim. Onunla ilk konuştuğum zaman sözlerimi dinleyip dediğimi yapsaydı bu tatsız vaziyet olmıyacaktı. Kan da dökülmeyecekti."

Hiddetten yanakları pembe pembe olmuştu. Ayağa fırlayınca kahve fincanını devirdi. "Senden yardım istediğimi unut. Buraya gelmekle budalalık ettiğimi anlıyorum." ' •

Kolundan tutup oturttum. "Sakin ol. Bağırmakla eline bir şey geçmez." Bu arada asıl bağıran da bendim tabii. Fincanı alıp mutfağa gittim. Başka bir fincana yine kahve doldurdum. Odaya döndüm. Penny'e "Belki de Barney yalnız kalmak istiyordur" dedim. "Al şunu iç. Ondan son ra sakin sakin konuşuruz." . *t*

İçini çekti. "Sanmıyorum. Şimdiye kadar beni hiç bırakmamıştı o."

-"Peki seninle temasa geçmeğe de çalışmadı mı?"

Kahvesinden bir yudum aldı. "Hayır, Zira Barney, polislerin binayı gözetlediklerini anlamıştır. Bu arada telefonumuzun dinlendiğinden de eminim." Gözleri bulutlandı. ."Belki de Barney şuanda denizin veya bir uçurumun dibinde yatııordur. Onu öldürmüş olabilirler. Bu sabah gazetelerde Marie Stanton'a dair yazıları okudum. O vakit aynı şeyin Barney'in başına da gelmiş olabileceğini düşündüm." Göz yaşları yanaklarından süzülüyordu.

Acımıştım ona. Yalandan gülmeğe çalıştım. "Çocukluk etme, Penny. Barney'in çok güçlü ve kuvvetli bir insan olduğunu biliyorsun. Kolay kolay onu öldürmezler. Belki de kendisi şu anda Meksika'nın plaj larından birinde güneş banyosu yapıyordur. Bu arada sana da üzülmek düşüyor. Baha kalırsa bunları aklından çıkar."

Yüzüme baktı. "Barney'in sıhhatte olduğunu bilmek bana • yeter, Shell. Gerisi... Gerisi hiç mühim değil." Ses acılaştı. "Zaten onu bırakacaktım. Barney bunu biliyordu. Kendisiyle daha fazla yaşayamiyacağımı söylemiştim."

-"Neden? Yoksa evin eşyalarını mı beğenmedin?"

Sesi birdenbire tizleşti. "Allah belanı versin.' Senden nefret ediyorum. Böyle şeyler söylediğin için Allah seni kahretsin. Benden ne istiyorsun. Her seferinde neden beni iğnelemeye kalkıyorsun? Bir daha..,,.'? Kalkıp, kapıya doğru koştu.

_ Kolundan yakaladım. Şimdi kâvganın sırası değil. Önce" Barney'i bulalım. Ondan sonra hakkımdaki düşüncelerini uzun uzun anlatırsın."

Yaşlı gözlerini yüzüme dikti. Sonra bir şey söylemeden dönerek divana oturdu.- Bir sigara aldı. Hemen sigarasını yaktım, "Senin sinirlerin bozulmuş yavrum. Bana gelince... O elmas işi yüzünden Barney'e çok kızdım. Unutmadan sana söy-liyeyim. Polisler Marie Stanton'u Barney'in öldürdüğünü sanıyorlar."

Yumruklarını sıktı. "İnanmam buna. Barney kimseyi öldüremez."

Omuz silktim. "Peki Barney neden ortadan kayboldu?"

-" Bunu anlıyamadın mı?" diye mırıldandı. "Barney'e rahat vermiyorlar. Klinsky de sen de polisler de onun peşindesiniz. Zavallı Barney kime baş vuracağım şaşırdı. İşte bu yüzden ortadan kayboldu. Marie Stanton*u öldürdüğü için değil."

-" Peki, Barney'in ölmüş olabileceğine nereden karar verdin?"

Alnına dökülen parlak sarı saçları geriye itti. "Bu hususta pek emin değilim. Ama Barney'in hesabına korkuyorum. Belki de onu öldürüp ortadan kaldırdılar. Klinsky ve adamları bu tip işleri iyi bilirler. Şimdiye, kadar bir kaç kişiyi temizleyip çimento tabutlara yerleştirerek, denize attıklarını duymuştum... Belki de Klinsky henüz' Barney'i bulamadı. O vakit başka biri.. Ne düşüneceğimi ben de bilemiyorum, Shell. Bana yardım et."-

- O kadar güzel ve cazipti ki ona bakarken her şeyi unutacak gibi oluyordum. Güç bela gözlerimi yüzünden ayırdım. "Penny, bu kahve bir şeye benzememiş. İstersen sen mutfağa geç de bir kahve pişir. Bu arada ben de traş olup giyinirim."

Bir şey söylemeden kalktı. Ben de yatak odama gittim. Kaburgalarım sarılı olduğu için duşa giremedim. Traş olup giyindim. Tabanca kılıfını da koltuk altıma taktım. 38'liği de yerine yerleştirdim. Aynada kendime bir göz attım. Koyu mavi gabardin elbise bana iyi gitmişti doğrusu. Yüzümdeki yara ve bereler de bir geçe evvelki kadar bariz değildi. Yalnız çürükler yüzünden cildim masmavi duruyordu. Beni gören Merih'den gelme bir mahluk sanabilirdi.

Penny halâ mutfaktaydı. Beni görünce, "Kahvaltı edecek misin?" diye sordu.

-"Hayır yavrum. Sadece bir dilim kızarmış ekmek isterim."

Bir iskemle çekip oturdum. Penny, kahve doldurduğu fincanı getirip masaya bıraktı. Kendisi de karşıma geçti. Ceketini çıkarmıştı, beyaz ka-' zağı vücudunun nefis hatlarını iyice ortaya koyuyordu! Üstelik kazağının yakası da V biçimi açıktı. Ona daha fazla bakmamak için gözlerimi fincana diktim.

Sessiz sedasız kahvelerimizi içtik. Nihayet genç kadın, "Barney ne olacak?" dedi. .

-" Ne yapmamı istiyorsun?"

-" Onu bulmalısın, Shell."

-'" Pek ala.. Pek. alâ. Gidip Barney'i bulacağım. Ondan sonra ne olacak? Barney'in ortaya çıkmasıyla her şeyin yoluna gireceğini mi 'sanıyorsun?"

Dudağını ısırdı. "Bilmiyorum.. Bilemiyorum.. Yalnız ona yardım etmek istiyorum. İçini* çekti. "Ne düşüneceğimi ben de şaşırdım. Barney'in sıhhatte olduğunu

öğrenir öğrenmez eşyalarımı toplayıp o evden ayrılacağım. Kendisi de onu. bırakacağımı biliyordu. Ama şu anda bunu yapmama imkân yok. Barney bana çok yardım etti. Bir bakıma her şeyimi ona borçluyum. Önce onu bulmalıyız."

-" Anlaşıldı. Barney'i arayacağız. Yalnız araştırmaya nereden başlamam gerektiğini söyler, misin?"

-"Gözlerini iri iri açtı. "Bilmiyorum."

-".Barney, evden ayrılırken sana nereye gideceğini söylemedi mi?"

Kaşlarını çatarak düşünmeğe başladı. "Paradan bahsetti. Biliyorsun Klinsky'e borcu var. Bu borcu ödeyebilmesi için para bulması lâzımdı. Barney, polislerden kayabileceğine kaniydi. Fakat Klinsky'nin elinden kurtulamayacağını biliyordu. Klinsky'nin masum yüzü tatlı tebessümü seni yanıltmasın. Aslında çok korkunç bir mahlûk o."

Sırıttım. "Bunu bilmiyor muyum sanıyorsun?" Kafamı kurcalayan bir şey vardı. Kahvemi bitirip tekrar fincanı doldurdum. "Barney, borcunu ödemek için parayı nereden bulacaktı?"

* İçini çekti. "Klinsky'e on beş bin dolar ödemesi lâzım. Elinde sadece üç bin doları vardı. Kimse insana bu kadar parayı borç olarak vermez. Barney ancak çifte bahisçiliğe dönerse bu parayı kazanabilir." Yüzüme baktı. "Buna da imkân yok tabii."

-" Neden olmasın Penny? Barney büyük çapta iş yapıyordu. Her gün müşterilerinden .binlerce dolar alıyordu.Onun için tehlikeyi göze alarak bir dükkan açabilir. Orada yeni müşterileri kabul etmez. Sadece eski ve güvendiği müşterileriyle iş yapar. Talihi yardım ederse bir hafta içinde de Klinsky'nin parasını çıkarır. Kendisi Broadway üstündeki küçük çiçekçi dükkanının arkasında çalışıyordu değil mi?"

-" Oradan taşınmıştı," diye cevap verdi. "Lerner binasına geçmişti. Yalnız anlattıkların olacak gibi değil, Shell. Biliyorsun Federal polis çifte bahisçilere nefes aldırmıyor. Hem..."

Güldüm. "Barney bunu bizden çok daha iyi biliyor. Fakat kendisi Federallerin Klinsky kadar tehlikeli olmadığına kanaat getirmiş galiba? Zira polisler insanı yakalayıp içeriye tıkar. Adil bir şekilde muhakeme edildikten.sonra hüküm giyersin. Yahut kurtulursun. Klinsky'in işi böyle değil. O sual sormadan insanın canını alıyor." Bir sigara yakarak arkama yaslandım. "Yalnız

Barney'in Öyle bir hafta vakti yoktu. Onun için ben Barney'i elinde at yarışı listesiyle değil de bir kaç parça mücevherle tahayyül ediyorum."

Penny hiddetle elini masaya vurdu. "Sen deli misin kuzum? Bu elmaslardan başka bir şey düşünemiyor musun? Her ağız açışta elmasları sayıklıyorsun. Sen yanılıyorsun. Barney hırsız olamaz. Los Angeles'de kim bilir kaç kişinin bileğinde yürek dövmesi var.Elmaslar Barney'de değil. Bunu kalana koy. Belki o vakit işi halletmeğe muvaffak olursun Shell."

Bir şey söylemedim. Onu seyrediyordum. Hiddetlenmek de ona yakışıyordu doğrusu. Ama bu ara kafamdan böyle şeyler geçirmenin sırası değildi. Ayağa kalktım. "Artık ben gidiyorum, kızım. Bir şey olursa seni ararım."

-" Peki Shell. Ben apartmana döneceğim."

Oturma odasına geçip ceketini aldı ve benden evvel kapıdan çıkarak uzaklaştı. Ben de kafamı.kaşıyarak düşünmeğe koyuldum....

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

Stanley Bender, çok uzun boylu sıska ve çirkin bir adamdı. Abraham Lincoln'a da çok benziyordu. Zaten sakalı ve öyle harika zekası olsaydı kendisini. Lineoln diye yutturabilirdi belki. Ama sigorta işinde kafa kadar talihin de rolü büyüktü. Bu işte sakalsız bir adam da sakallı biri kadar muvaffak olabilirdi. Ama dediğim gibi . her şeyden evvel talih şarttı.

Bender beni görünce gülümsiyerek masasının önündeki deri koltuklardan birini işaret etti. Düofonun düğmesine basıp sekreterine kimseyle görüşmek istemediğini, rahatsız edilmemesini söyledi. Beyazımsı bir ağaçtan yapılmış büyük masanın üstündeki kutuyu açıp bana uzattı. Başımı sallıyarak, reddettim. Bunun üz er ine kendisi bir püro aldı kutudan. Ben de bir sigara yaktım.

Bender, arkasına yaslanarak beni süzdü. "Ne var ne yok , Scott? Bir ip ucu bulabildin mi?"

-" Bazı şeyler var," diye mırıldandım. "Yalnız önce Mrs. Donahue'nun elmaslarının resimlerini görmem lâzım."

-" Pek alâ." Zile bastı. İçeriye giren sekreterine, "Donahue dosyası;" dedi. Sarışın katibe pek güzel değildi ama yürüyüşü bir alemdi. Yani insan onun arkasından. zevkle bakabilirdi.

Neyse genç kadın biraz sonra kalın bir. dosyayla geldi. Bunu Bender'e verdi. Adam da dosyanın arka tarafına takılı büyük zarfı çıkarıp bana uzattı. Hemen açıp fotoğrafları teker teker gözden geçirmeğe başladım.

Nihayet aradığım resmi buldum. Platinden yapılmış bir bilezikti bu. Üstünde iki tane akvamaren

vardı. Akvamaren taşların etrafı küçük pırlantalarla süslenmişti. Yanılmadığımı anlamıştım artık. Resmi Bender'e verdim.

— Q da uzun uzun buna baktıktan sonra başını kaldırdı. Sual sorarmış gibi beni süzdü.

-,r Bu bileziği 'gördüm. Platinden yapılmış üstünde iki büyük akvamaren bulunan bir bilezik. Mavi taşların etrafında küçük pırlantalar vardı,. Burada 'yirmi dört pırlanta' diye yazılı. Ben pırlantaları sayamadım ama aynı bileziği gördüğüme eminim."

Gözlerinde bir ışık yanıp söndü. "İşte buna memnun oldum. Bilezik neredeydi?"

-" "Bella Parker adında bir kadının kolunda." Gülümsedi. "Çalınan elmaslara birer ikişer ortaya çıkma zamanı geldi zâten. Ne kadar memnun oldum bilemezsin, Shell. Aslında şirke-, tim yüz elli bin doları rahat rahat ödeyebilir^ Fakat durup dururken para vermek kimsenin hoşuna gitmez. Bu bileziğin fiyatı yirmi bir bin beş yüz dolarmış. Peki bileziği takan kadın kim?'^ -" Güzel bir kadın," diye cevap verdim.,' "Klinsky adında birinin. işlettiği kumarhanede çalışıyor. Hosteslik yapıyor sanırım. Hani kumarbazlara kayıplarını unutturan güzel kadınlar vardır ya? İşte bu da onlardan biri. Kadını gece gördüm.. Sırtındaki elbise bir hayli pahalı cinstendi. Orada-iyi para kazanıyor anlaşılan."

Bender 'in yüzünde endişeli bir ifade belirdi. "Klinsky mi dedin? Bu ismi hatırlıyorum. Eğer elmaslar onun eline geçtiyse bir daha geri alamayız. " İçini çekti. "Ne yapacağız oğlum?" -" Bir şeyler düşüneceğim " diye cevap verdim.

-"İstersen sen git Bella Parker'1 e konuş. Yanına adamlarımdan ikisini de katayım. Kadına biraz tazyik ederseniz belki bütün bildiklerini anlatır."

Ben diğer resimlere bakıyordum. Bunları da iyice hatırlamam lâzımdı. Zira başka kadınların üstünde de bu parçalara tesadüf edebilirdim.

-" Siz orasını bana bırakın, Mr. Bender. Bella Parker "le yalnız konuşmayı tercih ederim. Bana kalırsa kadın bileziğin çalınmış mal olduğunu bilmiyordu. Yoksa bileziği herkesin içinde öyle takmazdı. Ben önce kadının ağızını arayayım. Belki kendisiyle anlaşırız."' X

Resimlerden birini kaldırdım. "Ömrümde böyle biçim bir kolye görmedim. Ne çirkin şey bu."

Bender, güldü. "Sen onu cam zannettin galiba? O taşlar pırlanta. Ortada da üç zümrüt var. Değeri ise kırk sekiz bin dolar."

Gözlerim hayretten büyüdü. "Öyle mi? Ama yine de sevmedim bunu. Siz Donahue hakkında tahkikat yaptınız.mı?"

Başını salladı. "Evet. Adamın mali vaziyeti mükemmel.. Bugün işten çekilse torunlarının çocuklarına bile yetecek bir serveti var. Onun için adamın yüz elli bin dolarlık elmasa tenezzül etmesi imkânsız..

-" Peki, rehincilere adam yolladınız mı?"

-"Evet. Bregg'le Smith şehirdeki bütün rehincileri dolaştılar. Ama bizim elmaslara benzer bir şey görmemişler."

Sigaramı söndürüp kalktım. "Ben artık gideyim. Önce Parker denilen kadınla konuşmam lâzım."

Başım kaldırdı. "Seni ararsam nerede bulurum, oğlum?"

-" Pek bulamıyacaksınız. En iyisi bir şey olursa ben sizi ararım. Kadından bir şey öğrenirsem hemen telefon ederim

Ben odadan çıkarken sarışın katibe de .içeriye girdi. Kadının kalçalarını oynatması görülecek gibiydi doğrusu. ,

ON ALTINCI BÖLÜM

Neyse telefon rehberinde Bella Parker'in ismi ve adresi vardı. Onun için apartmanını bulmakta zorluk çekmedim. İkinci kata çıkarak. 4 numaralı dairenin ziline dayandım. Ses seda çıkamadı. Tekrar, zile bastım. Bu sefer içeriden boğuk bir ses akseder gibi oldu ama ben durumdan emin olmadığım için yine zile bastım. O sırada karşı dairenin kapısı .çıldı. Kırmızı yüzlü tıknaz bir kadın dışarıya çıktı. Dik dik bana baktıktan sonra yüzünü buruşturarak ilerledi. Merdivenlerden indi. Galiba tipimi beğenmemişti. Veya Bella'yı ziyaret eden erkeklerden hoşlanmıyordu.

Tekrar zile basacağım sırada içerideki ses kuvvetlendi. O-vakit içeriye davet edildiğime kanaat getirerek kapıyı ittim. İçeriye daldım. Küçük antreden geçip salona girdim. Burası çok zevkli bir şekilde döşenmişti doğrusu. Simsiyah alçak masa ve. sehpalarla pastel rengi koltuklar tatlı bir ,tezat teşkil ediyordu. Bir köşeye büyük bir televizyon, .radyo pikap yerleştirilmişti. Bir sigara yakıp etrafıma bakındım. Kibriti yere atmayı düşündüm ama vaz geçtim . Zira yerdeki limon sarısı rengindeki halı pek güzeldi.

Neyse kibriti cebime sokup koltuklardan birine yerleştim. Bella Parker'in sesini daha iyi duyuyordum artık. Kendisi banyodaydı galiba. "Ne-

redeyse zili koparacaktın," diye seslendi. "Anahtarna ne oldu kuzum? Neden zile basıyorsun?!'

-" Anahtarım kilide uymadı."

-" Neden bahsediyorsun sen? Hey sen..."
Derin bir sessizlik-oldu. Banyonun kapısı açıldı ve Bella Parker eşikte, belirdi. Çırılçıplaktı kadın. Yalnız elinde bir havlu vardı. Bana bakarak havluyla vücudunu kurulamaya başladı."

Ren de baka kaldım tabii. Bir gece evvel onu tuvalette gördüğüm zaman vücudunun çok güzel olduğunu düşünmüştüm. Şimdi yanılmamış olduğumu anlamıştım. Bu vücut güzel değil şahaneydi. Gözlerim neredeyse yuvalarından uğrayacaktı.

Nihayet güç belâ. "Şey., şey," diyebildim. "Böyle içeriye daldığım için özür dilerim."

Oralı olmadı. Bu sefer de dikkatle kalçasını kurulamaya başlamıştı. Sakin sakin beni süzdü'. "Buna inanmam. Sende, öyle kolay kolay özür dileyecek bir surat yok. Adın. Shell'di değil mi? Benden ne istediğini-anlat bakalım."

Yutkundum. "Üstüne bir şeyler giy. Öğle; yemeğine gidelim. Yoksa sen bu saatte kahvaltı mı edersin?"

Bir kahkaha attı. Bu kadın ya çok neşeliydi ya da hafifçe kaçıktı. "İnanılacak gibi değil. İlk defa bir erkek bana giyinmemi söylüyor. Galiba cazibemi kaybetmeğe başladım. Beni beğenmedin mi Shell? Yoksa sende, mi bir bozukluk var?"

Sigaramı tablaya bıraktım. "Ne kadar a-teşli olduğumuzu birbirimize başka bir gün ispat ederiz güzelim. Şimdi karnım aç. Yemeğe gidelim. Bu yaptığın numarayı da çok beğendim. Striptizden daha. hoş. Bana kalırsa' bunun patentini almalısın."

Bu sefer her iki eline de birer havlu almış kalçalarını kuruluyordu. Ama şeyk yaparmış gibi vücudunun her tarafı ayrı ayrı titremekteydi. Yine yutkundum. Adeta büyülenmiştim. İnsan hayatında bu tip bir sahneye pek ender rastlanırdı. Bender'i de elmasları da kaburgalarımı da unutuverdim. Kafamdan

türlü türlü şeyler geçmeye başladı. Yemeğe gitmenin lüzumu yoktu. Burada Bella 'yla oturup...

Ben böyle düşünürken dışarıdan bir ses aksetti. Kapı açıldı ve *îÇim* Heller içeriye girdi. Adam Bella'yla elindeki havlulara bir baktı. Ağzı açık kaldı. Çenesi uzayıverdi. Sonra kapıyı çarparak kapatıp-yaklaştı. Yumruklarını sıkmıştı. Fena halde kızdığı belliydi. Atraksiyon sona ermişti. Üzülmüştüm doğrusu. Ama Bella'ya aynı numarayı başka bir gün benim için tekrarlamasını söyliyecektim. :

Heller, "Bir an üst kattaki randevu evine girdiğimi sandım!" diye haykırdı. "Ne oluyor •burada?"

Bella, istifini bozmadı. "Bana hakaret etmeğe kalkma Kim. Böyle şeylere tahammülüm olmadığım bilirsin. Shell 'e Palas Gece kulübünde çalışırken yaptığım numarayı gösteriyordum."

Heller, "Haydi oradan "- diye gürledi. "Palas gece kulübüne sen ayak bile basmadın. Seni tanıdığım zaman bir gurupla beraber turnedeydin. Kasabalara gidip dans ediyordun. Yarı aç yarı tok dolaşıyordun. Allah kahretsin, git giyin! İki dolarlık bir sokak kadını gibi ortada gezinme!"

Bella, hiddetle ayağını yere vurdu ama ayakkabısı olmadığı için pek ses çıkmadı. "Benimle böyle konuşamazsın. Hiç bir zaman iki dolarlık sokak kadını değilim ben. Bunu gayet iyi biliyorsun."

Kim, "Sus!" diye kükredi. "Beni canımdan bezdirme. Git sırtına bir şey giy. Ya senin burmada ne işin var, Scott? Senin bir. araba kazasında öldüğünü sanıyordum." Durakladı. "Amaseni karşımda görünce hiç şaşmadım. Çok tuhaf ne istiyorsun?"

Bacak bacak üstüne attım.. "Bella'yı yemeğe götüreceğim."

Yine yumruklarını sıktı. Batla doğru bir adım attı. "Senin kadar küstah bir mahlûk görmedim." Bella, halâ kapıda durmuş Dizi seyrediyordu. Adam hırsla döndü. "Bella, giyinecek misin? Yoksa Scott'un önünde şeni dövmemi mi tercih edersin?"

Genç kadın dudaklarını büzerek somurttu. "Pek alâ.. Pek alâ.. Zaten sen insanın neşesini kaçırmak için elinden geleni yaparsın."

Onun dönüp yürümesini seyrettik. Doğrusu bu kadın mesleğini çok iyi kavramış bir striptizciydi. Üstelik işini de çok sevdiği ve sık sık egzersiz yaptığı belliydi.

Heller, kendisini biraz toplamıştı. "Bella-dan ne istiyorsun?"

Omuz silktim." Kendisine bir kaç sual sormak istiyorum. Bunu da evde yapamıyacağimı anladım. Onun için kendisini lokantaya davet ettim. Kalabalık bir lokantanın emin bir yer olduğunu düşündüm."

Gözlerinde acaip bir ifade belirdi. "Yaptığın işle Bella'nın ne alâkası var?"

. Lakayıt bir tavır takındım. "Bella'ya Sanders'i soracaktım. Kendisi Sanders'i kumarhanede görmüştür tabii. Bunu da inkâr edemezsin sanırım."

. Omuz silkti. "Benim bir şeyi inkâr ettiğim yok." Bella Sanders'i kumarhanede görmüş olabilir. Ne olacak yani? Ben Sanders'i bir çok defalar oyun salonunda gördüm. Neyi ifade eder bu? Sanders hakkında hiç bir şey bilmiyorum. Sadece kendisinin çok kötü poker oynadığını hatırlıyorum. Budala bunun farkında değildi. Rulet oynasaydı daha iyi ederdi."

-"Sanders kötü bir poker oyuncusuydu demek? Ama bu senin onunla aynı masaya oturmana edersem dilin çözülecek sanırım."

Başına bir balyoz yemiş gibi sersemledi. "Sen ne dediğinin farkında mısın?"

Güldüm. "Bu kadar korkacak bir şey yok. Bana bildiklerini anlatabilirsin."

Hayretle, "Bu işin o mavi taşlı bilezikle bir alâkası mı vardı?" dedi. "Ben o bileziği Sanders'den satın aldım. Hem senin sandığın kadar kıymetli değildir o."

Fırsatı kaçırmadım. "Ya demek böyle? Peki bileziğe kaç para verdin?"

-"Sadece üç bin dolar."

-"Ucuza almışsın " diye güldüm. "Aslında o bilezik yirmi bir bin beş,yüz dolar. Taşları da temizmiş. Madeni de platin."

O sırada Bella yatak odasından çıktı. Sırtında sadece dantelli siyah bir kombinezon vardı, "Shell, doğru söylüyor. Bileziğin yirmi bir-, bin dolar ettiğini ben de biliyorum."

Heller, hiddetle kadına döndü. "Nereden biliyorsun sen? Yine manasız manasız konuşmaya başladın."

Bella, azar işitince alındı. Dudaklarını büktü. "Bileziği kuyumcuya götürüp kıymet takdir ettirdim. Bana iki yüz dolara taklid elmas alıp hakiki diye yutturmandan korkuyordum. Benim gibi bir kadına ancak, kıymetli hediyeler verilir."

Kim, hiddetle, elini alnına vurdu. "Hay Allah kahretsin.' Bu kadın deli. Ortalıkta böyle kombinezonla dolaşma. Kendini teşhirden bu kadar zevk alan bir kadın daha görmedim."

Bella, oralı olmadı. "Şuna bak hele. Şimdiye kadar Çıplaklığımdan hiç' şikayet etmezdin. İlk defa sinirleniyorsun buna."

-"Kes sesini.' Heller'in sesi bir çığlık gibi çıkmıştı. Kendini kontrola çalışıyordu. Gidip kadının omuzuna dokundu.O vakit ellerinin de titrediğini fark ettim;- "Bella, güzelim. Bana bir iyilik et. Hiç olmazsa beş dakika sus. Hiç sesini çıkarma. Bu arada giyin. Sen olmadan da biz' işimizi hallederiz. Emin ol, senin nasihatlerine ihtiyacımız yok."

Kadın gururlu bir tavırla dönüp yatak odasına girdi. Kapıyı da çarparak kapattı. Ama sesini kesmedi. Bilakis şarkı. söylemeye başladı. Bunu açılıp kapanan çekmelerin^ dolabın sesi takip etti.

Heller geçip "karşıma oturdu; Göz göze geldik. "Dediğim gibi bileziği Sanders'den aldım.Bunun için üç bin dolar ödedim. Hakiki kıymeti ne olursa olsun, bana vız gelir. Verdiğim para bu kadar. Hala fazla para verdiğime kaniyim." Yan gözle yatak odasının kapısına paktı. "Aldığım şeyden çok fazlasını ödediğime kâniyim."

Dudak büktüm. "Ben bu fikirde değilim. Bana kalırsa Frank Sanders'de epeyi kıymetli elmaslar olduğunu öğrendin. Belki de Sanders bunu gelip sana anlattı. Zira elmasları .elinden çıkarmasî lâzımdı. Bir gün Sanders'in evine gittin: Adamı iyice dövüp elmasları sakladığı yeri anlamaya çalıştin. Ama o bir şey söylemedi. Bunun üzerine. Sanders'i öldürdün. Elmasları bulabilmek için de odaları alt Üst ettin. Nihayet elmasları alıp oradan kaçtın. İşte benim kanaatim bu.ᵛ

Bu arada Marie Stanton'un vaka yerine geldiğini ve şaşkınlıkla cinayet silâhını çantasına atıp oradan kaçtığını söylemedim tabii. Genç. kadın içeride katili görünce paniğe kapılıp kaçmıştı. Aslında normal bir insan cinayet silâhım alıp çantasına almazdı. Ama korkuya kapılmış ve üstelik asabı bozuk bir kadından her şey beklenirdi. 'Açıkçasını isterseniz bu ihtimal bence biraz zayıftı-ama pen her türlü' faraziyenin üstünde durmak 2 orundaydım.

Heller'in büsbütün telâşlanacağını sanmıştım ama yanılmışım. Serseri kendinden emin bir tavır takınmış dimdik oturuyordu. Gözleri de pırıl pırıl parlıyordu. "Bu işi üstüme yıkmak seni memnun edecek değil mi? O polislerle sen başımı yakmak niyetindesin. Ama bir tek şey unuttunuz. Kim "Heller öyle numaralara gelecek bir adam •değildir.' Sen yüzüme bir baksana*. Ben budalaya benziyor muyum? Ben senelerce kumarhanelerde çalışmış, türlü türlü hadise ve insanlarla karşılaşmış bir erkeğim. Bu tip oyunlara gelmem. Kendimi kollamasını da çok iyi bilirim, Scott."

Bu sefer şaşırdım. "Her halde anlatmak istediğin bir şey var ama bunun .ne olduğunu sezemedim."

Eliyle yatak odasını işaret etti. "Bella'yia o Allahın belası bilezikten bahsediyorum ben. Sanders'i öldürüp elmasları alsaydım bunlardan birini Bella'ya verir miydim sanıyorsun? Gaz odasına gitmeğe niyetim yok. Böyle bir şey. yapsaydım elmasları sıkı sıkı saklardım. Yahut hemen teşkilata devrederdim.

Bella'nın o bileziği koluna takıp dolaşması ne demek biliyor musun?"

-"Sözlerin makul." diye mırıldandım. "Bu hususu düşüneceğim. Eğer aleyhine başka delil bulursam sana haber veririm."

Kapı açılarak Bella dışarıya çıktı. Genç kadın mavi empirme bir elbise giymişti. Elinde de bizim bilezik vardı. Sanki iğrenç bir böcekmiş gibi bunu ucundan tutmuştu kadın.

Yanıma', gelerek hafif bir sesle fısıldadı. "Her şeyi duydum ben. Bu bileziğe kan bulaşmış."

Heller, yine kızdı. "Çıldırmışsın sen."

Bella, "İstemiyorum bunu," "diye ısrar etti. Bu bileziği tekrar takarsam vicdan azabı çekeceğim. Belki bir daha da gözüme uyku girmeyecek." '

Adam pis- pis güldü. "Bir at gibi uyuzsun sen. Öyle bir kaç damla kan senin uykunu kaçır-maz. Allah kahretsin. Yanında birini kesseler yine horul horul uyursun. Ama madem-bileziği istemiyorsun. İade et." Ama o sırada ben bileziği kadının elinden aldım. Heller ayağa fırladı. "Bilezik benim. Scott."

Oralı olmadım. Bileziği cebime, attım. "Budalalık etme ahbap çalınmış malı satın almanın* suç olduğunu bilmiyor musun? Bileziği senden almakla iyilik ettiğimin farkında değil misin? Anlattığın hikaye doğruysa sen çalınmış mâl almışsın. Sonra bilezik suç delili sayılıyor. Eğer senin Sanders'in evine gittiğini, ve adamı öldürdüğünü İspat edersem bu bileziği de delil olarak göstereceğim. Sen o vakit gaz odasını boylayacaksın."

Yüzüne kan hücum etti. Adam neredeyse boğulacaktı. "Ben o bilezik için tam üç bin dolar saydım. Hem de parayı peşin verdim."

Aklıma bir şey geldi. "Bileziği ne günü aldığım söyliyebilir misin?"

Bir ân düşündü, "Cumartesi gecesiydi» Cuma gecesi, başlayan pokerde Sanders epey para kaybetmişti. Yani.temizlenmişti. Paraya ihtiyacı vardı ' Kendisine gidip para basmasını zira Klinsky'nin oha borç vermeyeceğini söyledim. Veresiye oyun

olmadığını da anlattım. Serseri Cumartesi günü öğle üzeri kumarhaneden ayrıldı. Pokere Sanders olmadan devam edildi. Ben de büroma geçtim. Biraz uyumak niyetindeydim. Tam . daldığım sırada çocuklardan biri odaya girip beni uyandırdı. Sanders'in geldiğini ve beni görmek istediğini söyledi. O vakit saat dört buçuktu. Ben Sanders'i beklettim. Beşe kadar yattım."

-" Sizde kumar ne zaman başlıyor?" diye sordum. "Gündüzleri de oyun var mı?"

-"Aslında "yoktur. Ama gece başlayan bir oyunun ertesi akşama kadar devam ettiği görülmüştür. Neyse ben kalktım."

Sözünü kestim. "Sanders bu bileziği.getirmiş ve satmak istiyordu değil mi?"

-" Hikayeyi kim anlatacak? Sen mi ben mi?"

-" Haklısın hakikaten hikayeye benziyor." . Bıkkın bir tavırla içini çekti. "Sana hakikati anlatıyorum. Sanders, bu bileziği satmak istediğini söyledi. Ben elmastan pek anlamam. Fakat bizde çalışan çocuklardan ,biri vaktiyle kuyumcu çırağıymış. Bileziği ona gösterdim. Kendisi bunun eri az sekiz dokuz bin dolar edeceğini söyledi. Bu laflardan Sanders'e bahsetmedim tabii. Kendisine iki bin dolar teklif- ettim. O beş biri istiyordu. Sonunda üçe razı oldu. Hepsi bu kadar Sanders parayı alır almaz oyuna oturdu. Akşam üstü altıda da oyun bitti."

Sanders, müthiş para kazandı her halde."

-" Kendisi hala aklını başına toplamamıştı. Çok kötü poker oynuyordu. Ama su sefer iflas etmedi. Zira o parasını kaybedemeden Oyun bitti. Kendisi eve döndü. Daha doğrusu eve gideceğini söyledi."

Hırsızlık saat üçte olmuştu, Sander's, dört .buçukta çalınan parçalardan birini alıp kumarhaneye dönmüştü. Bu hesaba göre Sanders, Malin evi soyarken dışarıda arabada beklemişti. Zaten Marie Stanton her şeyin beş on dakikada olup bittiğini söylemişti. Sanders, saat üçü on geçe Donahue'ların evinin civarından ayrılmıştı. Malin'i en yakın taksi durağında bırakmış olacaktı. Bu arada çalınan parçalardan bu

bileziği yanına almıştı. Ama Sanders gibi bir serseri diğer parçaları nasıl Barney Malin'e bırakırdı? Nasıl ona itimat ederdi? Sonra Barney de aptal değildi. Biraz evvel çaldıkları elmaslardan birinin kumarhanede satılmasına nasıl göz yumardı? Bu çok tehlikeli bir işti. Hoş belki de Sanders ona kumarhaneye gideceğini söylememişti. Yüz elli bin dolarlık elmas çalan bir adam iki, üç yüz dolar kazanmak için /kumarhaneye koşar mıydı? Ama kumarbazları anlamaya imkân yoktu. 'Kumar hırsı korkunç bir şeydi.

-" Sanders'in yanında başka mücevher yok muydu?" diye sordu.

. -"Üstünü aramadım. Yalnız Sanders'in a-yakkabıları biraz topukluydu. Belki elmasları o-raya gizlemişti. Senin böyle sualler soracağını bilseydim ayakkabılarına bakardım............. " Benimle alay ediyordu aklı şıra.

Bella, birdenbire aksileşti. "Bana sorarsanız son derece iç sıkıcı bir mevzu bu."

Heller " Sana soran yok..'" diye bağırdı. "Zaten sen seks mevzuları hariç her şeyden sıkılırsın."

Bella, hiddetle ona arkasını döndü. "Senin kadar kaba bir erkek daha görmedim. Sen ona aldırma Shell. Kendi haline bırak onu. Nasıl olsa çıkıp gider Hazırım ben.'.' Manalı manalı gülümsedi. "Nereye gideceğiz?"

Ben de sırıttım. "Şeninle baş başa bir yerde oturmak bana büyük zevk verecek güzelim. Fakat şu ara bir işim var. Seninle başka bir zaman gezeriz."

Tebessümü siliniverdi. "Yani beni atlatıyor musun? Benim gibi bir kadının....'.."

Heller, bu işe pek sevinmişti. "Sen istediğin kadar soyunup oranı buranı teşhir et. Bu serserinin sana aldırdığı bile yok. Kendisi o bileziğin peşindeydi. İstediğini de ele geçirdi. Onun için artık senin yüzüne bile bakmaz."

Kaşlarımı çattı, "Her şeyden, evvel lâflarına dikkat et Heller." Yaklaşıp Bella'nın yanağını okşadım. "Bu budalanın sözlerine aldırma, yavrum. Sana

verdiğim sözü tutacağım. Yarın gece seninle.."- Birdenbire sustum. Zira Kim Heller elini koltuk altına atıp bir 45'lik çıkarmıştı. Üstelik namussuz namluyu göğsüme doğru çevirmişti. Böylece gafil avlandığım için kendi kendime kızdım. O anda tabancamı çekmeme imkân yoktu. İşi lâfla idare etmeye çalıştım. "Ne oluyor? Yoksa son zamanlarda gangster filmi mi gördün?"

Heller'in alnında bir damar kabarmıştı. Dişlerinin arasından ıslık çalar gibi bir ses çıkararak, konuşmaya-başladı. "O Allahın belâsı bileziği ver. Ben satın aldım onu. Kimseye de kaptırmak niyetinde değilim. Kimse hırsızlık suçunu veya cinayeti üstüme yıkamayacak. Budalalık edip bu bileziği aldım diye gaz odasına girecek değilim. Bileziği ver Scott."

Yüzüne baktım. "Madem suçsuzsun, o halde neden bu kadar korkuyorsun Heller? Dediğin gibi bu işlerle alâkan yoksa kimse sana ilişmez. Kanuna göre.."

Tabancayı sallayınca sustum. "Numara yapma" diye homurdandı. "Ben iftiradan korkuyorum. Şimdiye kadar pek çok insan iftiraya .uğrayıp dar ağacını boylamıştır. Ama kim Heller'e böyle bir şey yapılamaz. Polislerin beni yakalayıp küçük bir odaya tıkmalarını Ve yüzüme bin mumluk bir lâmba tutarak, zorla konuşturmaya çalışmalarım istemiyorum. Şu bileziği ver," Tetikte parmağını hafifçe kımıldattı, "Aksi takdirde tabancadaki bütün kurşunları üstüne boşaltırım."

Bir an tabancayı çekmeyi düşündüm. Bileziği çıkarırmış gibi yapıp buna asılır ve Heller'in eline ateş ederdim ama bu arada göğsüme bir kurşun da yiyebilirdim. 45'ligin kurşunu da yabana atılacak gibi değildi. Bu işten vaz geçip cebimden bileziği çıkardım. Havaya atıp tüttüm.

"Polislere lâzım bu. Delil olarak bileziği kullanacaklar. Bu arada söylediklerin doğru. Diğer elmasları ne yaptığını itiraf etmen için seni epey terletecekler."

-"Kes sesini. Bileziği at. Yüzüme doğru fırlatmaya kalkma. Pişman olursun."

Bileziği fırlattım. Sol eliyle bunu kaparken tabancayı da mideme doğru çevirdi. Gözlerini benden ayırmamıştı. Bileziği cebine soktu. "Şimdi defol." ' ,

Omuz s ilktim. "Bileziğin yerini biliyorum. Nasıl olsa polisler bunu senden alırlar."

Hiddetle. "Fazla oldun," diye bağırdı. "Seni şurada temizlemem fena olmayacak galiba."

O vakit Bella, kuyruğuna basılmış kedi gibi ciyak ciyak "bağırmaya başladı. "Olmaz.' Olmaz,' İlgim, hepimizin başını belaya sokacaksın. Polislerin Deni sorguya çekmelerini istemiyorum."

-"Ben istiyor muyum sanıyorsun? Ama nereye gidersem gideyim bu adam karşıma çıkıyor. Bana. nefes aldırmıyor."

O sırada kapı vurulduğu için sustu. Odaya tatsız bir sessizlik çöktü. Tekrar kapı vuruldu. Heller, nedense bu işe de kızdı. "Bella, git kapıyı aç. Kim gelmişse sav. Bugün kimseyle ahbaplık edemem."

Bella, ağır ağır yürüdü, kapıyı açtı. Biraz sonra peşinde Rex Klinsky'le geri- döndü.

Kumarbaz eşikte durup. "Kim'in .bugün işe biraz erken gitmesini istiyorum..." diye söze başladı. Sonra gözleri hayretle açıldı. Susup bizi süzdü. Antre kapısını kapatarak, yaklaştı.' "Ne oluyor burada böyle?"

Fırsatı kaçırmadım. "Heller, kumarhanede hileli oyun oynandığını öğrendiğim için beni vurmağa kalktı. Senin durumu anlamanı istemiyordu tabii. Bu yüzden.."

Heller sözümü kesti. "Ona aldırma, Rex. Bu serseri yalancının biri. Bana musallat oldu." daha söyleyecekti ama Rex'in yüzündeki ifadeyi görünce yutkunup sustu.

Klinsky'nin yüzü hiddet ve şüpheden allak bullak olmuştu. Gözlerini kısarak beni süzdü. "Kumarhanemde hile yapıldığını dinlemekten bıktım." Gelip koltuklardan birine ilişti. "Buraya bak, Scott. Şimdi bütün bildiklerini anlatacaksın. Aksi takdirde Kim'e tetiği çekmesi için emir vereceğim, Şaka etmiyorum, Scott."

Halinden şaka etmediği belliydi zaten.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

Cebimden pakedimi çıkarıp bir sigara yak-: tını. "Önce bir şey soracağım. Cumartesi günü öğleden sonra Sanders*poker oynamış. Kaç para kaybetti kendisi?"

Teceddüt etmeden cevap verdi. "İki bin üç yüz dolar."

-"Nereden biliyorsun? Belki de Sanders.. o gün üç bin dolardan daha fazla para kaybetti?'!

Klinsky'nin gözlerinde tuhaf bir pırıltı belirdi.. "Oyundan para kullanılmaz. Sadece fişle oynanır. Kasadaki adamım fiş satıp sonra bunları geri aldığı için herkesin zararını. ve kaybını bilir Sen o geçe gelip beni rahatsız ettikten sonra Sanders meselesi zihnimi kurcalamaya başladı ve kasadaki adamımı çağırıp bunu sordum. Sanders o gün iki bin üç yüz dolarlık fiş almış."

O sırada Kim de bir koltuğa oturdu. Yandaki alçak masada duran kutudan bir sigara alarak yaktı. Kibriti de tablaya doğru attı. Ama bu masaya düştü.

Klinsky "Hadi konuş." diye emretti.

Ama benim gözüm Kim Heller'e takılmıştı. Adam kibriti masadan alıp baş parmağının tırnağıyla ortadan ayırdı. Bana bakarken bir taraftan da kibritin mukavvasını ince ince ayırıyordu. O .anda ne kadar rahatladığımı bilemezsiniz. Böyle bir şey beklemiyordum. O anda Noel Baba bana istediğim gibi bir hediye getirseydi bu kadar sevinmeydim.

Heller, homurdandı. "Bu namussuzun ipe sapa gelmez bir hikâye anlatacağından eminim. Boşuna vakit kaybediyoruz, Rex. Bu serseriyi temizlemek daha doğru.."

Ona bakarak sırıttım. "Beni temizliyebileceğini pek sanmıyorum, Heller. Ama bu gidişle senin istikbalin tehlikede. Şimdi beni dinle."

O halâ elindeki kibriti ince ince ayırıyordu. "Klinsky Sanders'in o gün iki bin üç yüz dolar kaybettiğini söyledi. Öyle değil mi?"

Şüpheci bir tavırla beni süzdü. "Her halde öyledir. Benimle konuşma. Derdini Rex'e anlat. Zira senin zırvalarını dinlemekten bıktım."-

-"Peki Sanders'e bilezik için verdiğin para ne oldu? Onunla da fiş mi aldı?"

-"Her. halde bir kısmıyla fiş almıştır?"

-"Bunu tahkik etmek zor olmayacak. Sanders, kumarhaneden ayrılmış. Sonra dört buçukta geri gelmiş. Bunu kendin söyledin. Sanders -yine pokere oturmuş ama oyun kısa sürmüş. Kasadaki adam Sanders'in üç bin dolarlık fiş alıp almadığını hatırliyacaktır. İkinci oyunda' seninle Sanders'den başka kim vardı?"

Bu sualime çok sinirlendi. Kaşlarını çatarak, "Senin üstüne vazife değil," diye homurdandı.

-"Yoksa ikiniz mi oynadınız?"

-"Havır masada altı oyuncu vardı."

Rex tuhaf tuhaf onu süzdüyse de, lâfa karışmadı. Neticeyi bekliyordu.

-"Sanders," dedim. "İkibin üç yüz dolarlık fiş aldı. Bunu kumarda kaybetti. Sonra kendisinden bileziği satın aldın. Buna karşılık verdiğin üç bin dolar da usulca senin cebine giriverdi."

Heller'in gözleri Klinsky'e doğru kaydı. Sonra bana baktı. ','Biz sadece fişle oynadık. Oyunda da hiç hile olmadı."

-"Ne münesebet," diye cevap verdim. "Oyun başından sonuna kadar hileliydi. Zira senin kullandığın dpste işaretliydi.Sanders kötü bir poker-oyuncusuydu. Ama sandığın kadar aptal değildi. Kartların işaretli olduğundan şüphe etti. Desteyi aldı. O ara kendisine mani olamadın. Sanders'e iskambilleri bırakmasını söyliyemedin. Zira o takdirde iş ortaya çıkacaktı. Sanders, desteyle Klinsky'e gidip durumu anlatabilirdi. Klinsky de kartları inceleyince bunların işaretli olduğunu görüp canına okurdu tabii. Onun için salonda bir şey yapamadın. Ama kumarhanede işini bitirir bitirmez veya bir fırsat bulunca hemen Sanders'in evine koştun. Belki Sanders'e ö işaretli desteye karşılık para teklif ettin. Orasını bilmiyorum.Ama sonunda Sanders'i ikna etmek için bir çift muşta kullanmak zorunda kaldın."

Hırıltılı bir sesle güldü. "Budalanın birisin sen. Kendini kurtarmak için bana iftiraya kalkıyorsun."

Klinsky'nin sesi bir kırbaç gibi sakladı. "Kes sesini Kim. Bir centilmen konuşuyor. Onu dinliyeceğim."

Heller, şaşırıp kaldı. "Yani sen bu yalanlara inanıyor musun? Bu serserinin seni kandırmasına müsaade edecek misin?"

Rex, beni süzdü. "Yalan söylediğini sanmıyorum. Devam et, Scott. Ne oldu sonra?"

Sigaramı tablaya bastırdim. Bir yenisini yaktım. "Sanders inatçı bir adamdı. Heller'e kartları vermek istemedi. Hileli oyunlarla parasının alınmasına kızmıştı

tabii. Biraz daha direndi o. Bunun, üzerine Heller kendisini vurmak zorunda kaldı."

Sıska serserinin yüzü ter içinde kalmıştı. Arı sokmuş gibi yerinden fırladı. "Sen neden bahsettiğini bilmiyorsun. Ben kimseyi öldürmüş değilim."

-" Sakin ol." diye mırıldandım. "Daha sözlerimi bitirmedim. Sanders'i vurduktan sonra evi aradın. Ben odaların halini gördüm.Etrafı alt üst etmişsin. Bu arada desteyi de bulmuşsun tabii."

,-" Ben bir şey aramadım."

-" Yani Sanders, dayağı yiyince gevşeyip desteyi sana teslim mi etti? Bunu mu söylemek istiyorsun?"

Telaşla, "Böyle bir şey demedim." diye atıldı. "Anlattığın gibi işaretli bir deste yoktu."

-" Demek Sanders, sana iskambilleri verdi? Ama sen yine de onun Klinsky'e gideceğinden korkuyordun. Bu yüzden adamı temizledin."

-" Sus.' Sus! " Yumruğunu masaya indirdi. "Korkunç bir hikaye bu!"

-" Yalnız bu'arada talihin tersine döndü." diye devam ettim. "Sanders'in evinde işaretli iskambillerden birini buldum. Belki de Sanders sana desteyi verirken bunu mahsus saklamıştı."

Heller, hırsından titremeğe başlamıştı. "Rex rica ederim bu adamı sustur. Yalanlarına tahammülüm kalmadı."

-" Bir ihtimal daha var. Belki de sen kartları elinden düşürdün. Bunları çabucak topladım Biri gelmeden cinayet yerinden uzaklaşmak istiyordun. O arada yatağın altına kayan maça sekizlisini fark etmedin. Daha sonra iskambilleri sayıp birinin eksik olduğunu anladın. Yahut ben Rex'e hileli oyundan bahsettiğim zurnan durumu sezdin."

Klinsky'nin yüzü sararmıştı. Yalnız gözleri tuhaf tuhaf parlıyordu. Sakin bir sesle, "Ben kumarbazım," dedi. "İyi bir şöhretim var. Şimdiye kadar hileli bir oyuna girişmediğimi herkes bilir. Hakkımda bir dedikodu bile çıkmasına tahammül edemem." Dikkatle Heller'i süzüyordu. "Buna asla müsaade edemem."

-"Yalan, Rex yalan! Böyle bir yalanı uydurmak kolay. Serseri iftira ediyor bana. Hikâyesinin doğru olduğunu ispat etmesi gerekmez mi? Hani delil?... Deliller nerede?"

İçimi çektim. "O kart aslında fazla bir şey ifade etmiyordu. Zira tam deste olmadıkça bu kartın işaretti olup olmadığını anlıyamazdınız. Neticede kartın üstündeki üzümlerden birinde gözle görülmeyecek kadar küçük bir

benek vardı. Ama-Kim öyle düşünmedi. Paniğe kapılmıştı o. " E-limle başımın arkasını yokladım. "O gece beni evimde bekleyen sendin Kim. Kafama vurup maça sekizlisini aldın ve bunun yerine yeni bir'kart bıraktın. Halbuki buna lüzum bile yoktu."

Odaya derin bir sessizlik çöktü. Sadece Hel ler'in sık sık nefes aldığı duyuluyordu.

Klinsky, adamı süzdü , "Bütün bunlara ne diyorsun Kîm?'.'

Klinsky, "İşaretli deste numarasını bir kere daha yapmıştın, Kim." diye mırıldandı. "İşi anladığım vakit karşımda diz üstü çöküp seni gebertmemem 'için bir köpek gibi yalvardındı. O gün neşem yerindeydi. Hayatını bağışladım. Seni affettim. Ama aynı şeyi tekrarladığın takdirde ne yapacağımı da söylemiştim sana."

Heller inler gibi_bir ses' çıkardı. "Delil göstersin."

Güldüm. "Delil avucunun içinde duruyor, Heller. Evet, en kat'i delil avucunda." Hayretle .elini açarak ince irice sekize bölünmüş kibrite baktı. "Ne güzel değil mi, Heller? Tıpkı bir çiçeğe benziyor. Sen eline geçen kirbitleri hep böyle ayırıyorsun."

Dudakları titriyordu. Ağızını açtıysa da bir şey söylemedi.

-"Beni dinle. O gece Sanders'in evini, polisler ararlarken böyle bir kirbit buldular. Müfettiş Rawlins bunun bir ip ucu olabileceğini düşündü. Kibritleri böyle çiçek biçimine sokan sanatkârlarla her halde, tanışmak isteyecekti."

Serserinin kafa tutar halinden eser kalmamıştı.
"Yalan.. Yalan. Sanders'i öldürmedim ben."

Klinsky, kaşlarım çattı. "Scott'un yalan söylemediğine kâniyim. Senin yerinde olsam hemen yola çıkardım, Kim. Aslında karnını deşmem lâzım şurada. Fakat madem Müfettiş. Rawlins peşindeymiş .bu işi kendisine bırakayım. Kanundan kaçmak zevkli olur. Gündüzleri oraya buraya gizlenir geceleri .de .kaçarsın. Bir^ taraftan da yakalandığın takdirde gaz odasına girip girmiyeceğini düşünürsün."

Serseri "Bana iftira atıyorlar," diye haykırdı. "Buna müsaade etmemelisin, Rex. Bu namussuz Mr sürü lâf etti. Ama doğru değil. Sen bana -güvenmelisin,. Ortada şahit bile yok."

Atıldım. "Şahit olmaz olur mu hiç?. San-¹ ders'in alt katında oturan. kadim unutmayalım."

-". O kadından bana ne?"

Hemen yalana başladım. "O kadın Sanders-in* sevgilisiymiş. O ara araları acıkmış. Kadın bu yüzden yukarıya .gelip gelmediğini anlamak istiyormuş, O gece hep merdivenleri gözetlemiş. Polislere verdiği ifâde de senin eşkalinde birinden bahsetmiş. Üstelik senin apartmana, girdiğin saat, Sanders'in öldürüldüğü vakite "uygun, Kadın o adamın yüzüne bakmış. Sonra onun Sanders'in kapısını çaldığım duymuş. Sanders kapıyı açıp 'adamı içeriye almış. İstersen seninle kadını görmeğe gidelim. Seni hemen tanıyacağından eminim."

Klinsky'in yüzü görülecek gibiydi. "Namussuz köpek! Şöhretime leke sürecektin ha? Haydi bas. Hemeft yola çık. Sana on beş dakika müsade ediyor urn, Kim. Ondan sonra Müfettiş Rawlins'e telefon edeceğim. Senin katil olduğunu bildireceğim. Artık gerisi polislere kalmış; Tam on beş dakikan var..."

İşte buna tahammülüm yoktu. "Öyle yağma yok" diye çıkıştım. "Bu adam bana lâzım. Bir kere Bill Rawlins onun kaçmasına sinirlenecektir. Bunu mahsus yaptığımı sanacaktır. Bill'i bir tarafa bırakalım. Ben hususi hafiyeyim. Bu işe bir müşterimin yüzünden girdim. Çalınan elmasları isterim.". .

O ana kadar inleyip duran Heller, birdenbire sinirlenmez mi? Terinden fırlayıp 45'ligi tehditkâr bir tavırla salladı. "Allah kahretsin o belâlı elmaslar yüzünden beni bu hale soktun. Sanders'i yolmuşsam ne olmuş sanki? Rex'in kumarhanesine gelen herkes oyuna oturur oturmaz soyuluyor zaten. Namuslu Dex Klinsky.' Güleyim bari." Yere tükürdü. "İşte Rex Klinsky hakkındaki fikrim bu."

O zaman Rex Klinsky 'nin beyninde bir damar çatladığını sandım. Kumarbazın, gözlerimin önünde Öleceğine kanaat getirdim. Adamın yüzü patlıcan gibi bir renk.almıştı. Gözleri yuvarlarından uğramıştı. Tanınmayacak bir haldeydi. Ama neyse ölmedi. Ayağa kalktı. Sesi bir fısıltıdan-farksızdı. "Haydi kaç Kim. Hem de hızlı koşmanı tavsiye ederim. Ama seni yakalayacağımı bil. Bir milyon kimometre öteye gitsen bile seni yakalayacağım."

Ben odada seyirci gibi kalmıştım. Bu iki serserinin birbirlerine-ne yapacaklarını merak ediyordum. Kim Heller sıska olmasına rağmen güçlü kuvvetli bir adamdı. Sonra elinde 45'lik vardı. Ama nedense Klinsky'den çekiniyordu o. Elinin tersiyle alnındaki terleri, silerek konuşmaya başladı. Yalvarıyördu namussuz.-"Sanders'in kartları çalması yüzünden bu sersem bana musallat oldu. Rex -beni affet.~Bir daha yapmayacağıma söz veriyorum. Bu aynasızı ortadan

kaldırırız. Kimse bir şeyi fark etmez.- Bu sefer de beni temizlemeye karar vermişti. Cevap bekler gibi Klinsky'e baktı. Ama kumarbazın kaşları halâ çatıktı.

Heller derin bir nefes aldı. "Sen kimseye acımazsın zaten! Hissiz bir mahlûksun. Demek ikinizi de öldürmem gerekecek?" Tabancayı bana doğru çevirmişti zaten.

Oralı olmadım. Vakti gelince kendimi yere atabilir yahut çabucak silâhımı çekerdim. Heller 4n sıradan hepimizi vurmaya teşebbüs etmiyeceğin-den emindim!

-" Beni dinle, Heller," dedim. "İyi bir avukat bulursan Sanders işinden yirmi sene hapisle kurtulabilirsin. Ama ikimizi temizlersen o vakit muhakkak İdama gidersin."

. Gözlerini açarak beni sanki ilk defa görüyormuş gibi süzdü. "Budala, Koca budala! Sanders'i öldürmediğimi kafana sokamıyor musun? Onu öldürmeme ne lüzum vardı? Kartları elinden almıştım. Ondan sonra ne yapsa faydasızdı. Delil olmadıkça ona kim inanırdı?"

-" Desteyi alabilmek için Sanders'i iyice dövmüştün."

Yüzünde sinsi bir tebessüm belirdi. "Kağıtlara karşılık kazandığım parayı geri yermeği teklif ettim.- Alçak hemen şantaja kalktı. Yirmi bin' dolar istedi. Aksi takdirde Klinsky'e gideceğini söyledi. Onu ikna etmeğe.çalıştım. Çok inatçıydı. Onun için kendisini biraz tartakladım. Desteyi bana verdi. O sırada kartlar kutudan yere düştü. Ben iskambilleri toplarken Sanders de yatak odasına koştu. Hemen oradan ayrıldım.'*'

-"Bir kart eksikti değil mi?" .

Tuhaf tuhaf güldü. "Eksik filan"yok. Maça sekizlisini almak için kafana vurmam gerekti ama şimdi deste tamam."

-" Peki evi aramadın mı?"

-" Aramam için sebep yoktu ki?"

-" Haklısın galiba."

Heller, içini çekti. "Olan oldu. Artık kendimi müdafaa etmeliyim. Sana son defa soruyorum, Rex. Bu hadiseyi unutacak mısın? Aksi takdirde seni vurmam lâzım gelecek."

Klinsky, arkasına yaslandı. "Adamlarım seni hemen yakalarlar., Kim. O vakit ne olacağını biliyorsun." .

-"Adamlarının benimle anlaşacaklarından eminim. Yumruk'la ben bu işi idare edebiliriz. Dolardan on sent kazancın var. Biz bunu daha da yükseltebiliriz."

Klinsky'nin sesi tizleşti! "İşaretli kartlar, hileli rulet, hileli oyunlar..." Bu adam galiba deliydi. Kumarda hile yapılmasına nedense fazla sinirleniyordu. Halbuki cinayet lâfları filân kendi-I sini böyle sarsmamaktaydı."

Heller, acı acı güldü. Boynundaki damarlar oklava gibi kabarmıştı. "Bundan sonra kumarhanenin usulü değişecek.7'Budalaları soyun' işte benim prensibim bu olacak. Budalalar kazıklandıkça memnun kalacaklar. Her gelişlerinde ayrı soyulacaklar." Bella'ya baktı. "Eşyalarımızı topla. Morga iki ceset hediye eder etmez buradan ayrılacağız."

Bella, dudak büktü. "İstiyorsan sen eşyalarını topla. Ben bir yere gitmiyorum. Peşimde polisler olması hoşuma gitmez."

Namussuz, küfrederek tabancayı Bella-ya doğru çevirdi. Galiba, işe ondan başlayacaktı. Aynı anda ben de 38'ligimi çektim. -Sağ eline doğru bir kurşun salladım. Kendisini yana doğru attı. Ama 45'liği bana çevirmedi. Kilnsky'e ateş etti. Ben de ikinci kurşunu sıkacak vakti bulamadım. Klinsky'nin elinde kısa namlulu bir otomatik be-lirmişti. Üstelik ateş kusuyordu bu. Klinsk, iyi nişancıydı anlaşılan.

Heller'in yüzünde hayret dolu bir ifade belirdi. Tabancası yere düştü. Sol gözünün: biraz . üstünde kara bir delik açılmıştı. Bu pek de büyük bir delik değildi. Delikten sızan kanlar yüzünde süzülüyordu. Serseri olduğu yere yığılıverdi. Dudakları kımıldadı. Vücudunun sarsıldığım gördüm. Sonra hareketsiz kaldı.

Bella, yerdeki cesede bakarak tiz bir sesle bağırdı. Sonra divana çöküp hıçkırmağa başladı.

Klinsky'nin rengi biraz düzelmişti. Üstelik yeni sakinleşmişti. "Şimdi de bu iş çıktı başıma." diye söylendi. "Allah'ın belâsı telefon nerede? Çocukların ikisini çağırayım. Kim'i alıp götürşünler. Öhu öyle bir yere gömerler ki polisler bir sene arasalar bile cesedi bulamazlar. Bella,ağlayıp durma.' Kafamı şişiriyorsun." Dönüp bana baktı. "Sen de buradan ayrılma, Scott." .

Bir an düşündüm. Oradan ayrılıp Bill Rawlins'e telefon edebilir ve Heller 'in öldürüldüğünü anlatırdım. Zaten Sanders'i Heller'in öldürmediğini de öğrenmiştim. Klinsky'nin adamları geldiği vakit ortada dolaşmam doğru değildi. Serseriler Heller'le beraber beni de gömmeğe kalkabilirlerdi.

Göz göze geldik. O elindeki otomatiği cebine şoktu..

Hala bana bakıyordu. Neticede "Klinsky kendisini müdafaa

niyetiyle öldürmüştü Heller'i. Ben de tabancamı kılıfına soktum. "Gidiyorum." dedim, "yalnız şunu iyi bil. Heller'i öldürdüğünü polise anlatmak zorundayım."

Güldü. "İstediğini .yap. Neticede kendimi müdafaa ettim."

-" Belki sen haklısın."

Yürüdüm. Beni durdurmağa-kalkmadı. Ben kapıdan çıkarken o da adamlarına telefon ediyordu. Merdiveni üçer beşer atlıyarak indim. Kafam iyice karışmıştı. Bir blok yürüdükten sonra ilk gördüğüm bara daldım. Daha saat çok erkendi. Ama ben bir duble viski ısmarladım. Bunu bir yudumda içtim. Barmene kadehimi doldurmasını işaret ettim. Bir de sigara yaktım. Hadiseleri birbirine bağlamaya çalışıyordum. Bu arada Barney'i de, bulmam lâzımdı. Ö vakit faraziyemin doğru olup olmadığını anlıyacaktım.

Saatime baktım. Henüz bir buçuktu. Biraz daha oyalandım. Sonra telefon kulübesine gidip Polis merkezini aradım. Sesimi değiştirerek Bella'nın adresini verdim ve bir cinayet işlendiğini söyledim. Artık işin gerisini kadere bırakmıştım. Klinsky bu arada cesedi naklettirmiş, olabilirdi. Veya polisler daha evvel yetişirdi. Bu beni hiç alâkadar etmiyordu. Zaren Heller de benim için bir kayıp değildi.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Larner binasına girince asansöre binme--dim. Merdivenleri bulup ikinci kata çıktım. Koridorun nihayetindeki kapının üstünde 'Oyuncak Şirketi* yazılıydı. Barney Malin'in burada olduğunu umuyordum. Zira çifte bahisçilerin ekserisi ya oyuncakçı ya çiçekçi dükkânı açıyorlardı. Polisi böyle kandırıyorlardı.' Kapıya yaklaşıp tokmağı çevirdim. Ama kilitliydi kapı. Bu sefer zile bastım. Ses seda çıkmadı. Bir iki de yumruk vurdum. Yine bir şey olmadı. Onun üzerine yana doğru çekilip beklemeğe başladım.

Bir dakika geçti. Bir sigara çıkarıp yaktım. Beş dakika oldu. Ben bekliyordum. On, onbeş, yirmi dakika geçti. Saatime göz attım. İki buçuğa geliyordu . Ö sırada kapının arkasından hafif bir ses aksetti. Bir tıkırtı oldu. Kapı açıldı. Yirmi yaşında, bir genç dışarıya çıkıp merdivene doğru gitti.. Yanda durduğum için beni fark etmemişti. Kapı kapanırken ayağımı' araya soktum. Sonra 'kapıyı itip içeriye daldım. Yerde yatan platin saçlı genç kadın söylenerek, ayağa kalktı. Üstünü süpürerek bana baktı. Ben de ona bir göz attım. Kirpikleri simsiyah ve çok uzundu. Her halde takmaydı.

Kadın baha bir kelime söylemeden köşedeki masaya koştu. Düofonun düğmesini açacak oldu. Ama yetişip bileğini yakaladım. "İçerdekilere işaret vermeğe kalkma kızım. Yoksa halin fena olur."

-" Ne dernek istediğinizi anlıyamadım."

Masanın üstünde bir mecmua ve siyah deri bir kadın çantası duruyordu. Bunlara bakarmış gibi yapıp yan gözle kadını süzüyordum. Onun gözleri sol taraftaki kapıya takılmıştı.

-" Beni dinle kızım. Doğru dürüst hareket edersen beş dakika sonra buradan ayrılır giderim. Ama bir hadise çıkarmağa kalkarsan uygunsuz bir yer işlettiğin için içeriye girersin."

Kahverengi gözlerinde hayretle karışık bir hiddet belirdi. "Ne" demek istiyorsun sen? Burası dürüst bir yer. Bana böyle iftiralar atamazsın." Biraz evvelki kibar kadın tavrından vaz geçmişti.

Bu sefer ben şaşırmışım gibi.yaptım. "Yani burası randevu evi değil mi?"

-"'Ne münasebet?"

-"Demek ben yanılmışım, Peki içerde kaç kişi vat[1]?"

Endişelenmeğe başlamıştı. "Üç kişi var. Orada ne yaptıklarını bilmiyorum."

-" Her halde oyun oynuyorlardır. Barney Malin de orada mı?"

Barney Malin mi?" Durakladı."Korkarım hepsinin isimlerini bilmiyorum. Anliyacağın beni daha bu sabah tuttular. Yani işe başlayalı ancak bir kaç saat oldu."

-" O halde burası sandığım gibi bir ev olabilir. Madem sen bir şey bilmiyorsun neden aksini iddiaya kalktın?"

Sertleşecek oldu ama kolunu yakaladım. "Kızım sus ve şu kapıyı aç. Yoksa seni Merkeze götürürüm."

-" Kapı öbür taraftan açılıyor." diye cevap verdi.

-" Bana numara yapma. Biraz evvel, bir genç buradan çıktı. Geri döndüğü zaman nasıl içeriye girecek?"

-" Kapıyı vuracak. O vakit açacaklar. Üç defa vurup biraz bekleyecek ve sonra bir kere daha vuracak."

-"O vakit kapıyı açıyorlar mı?"--"Evet," diye atıldı. Ama ben şüphelen-miştim doğrusu. Bu sarışın bana oyun oynamağa kalkabilirdi.

Uzanıp çantasını aldım. İtiraz edecek oldu ama bir el işaretiyle onu susturdum. "Sus konuşurken de, sesini yükseltme." Çantayı açıp karıştırdım. Şoför ehliyetini buldum. İsmini ve adresini okudum. Sonra çantayı kapatıp kendisine iade ettim.

Çantasını kapar gibi aldı. Biçimli kızıl dudakları bir' tebessümle büküldü. "Aradığını buldun mu bari?"

-"Sadece isminle adresini öğrenmek istemiştim."

Kaşlarını kaldırdı. "Boşuna uğraşıyorsun polislerle gezmesini sevmem ben."'

-"Vah vah, çok üzüldüm. " Yüzüne baktım. "Kirpiğin düşüyor."

Gayri ihtiyari elini gözüne götürdü. Sonra kirpiklerinin yerinde olduğuna kanaat getirerek pis pis beni süzdü. "Şimdi beni dikkatli dinle." diye mırıldandım. "Gidip o kapıya senin dediğin gibi vuracağım. Eğer söylediğin gibi kapı açılırsa seni görmüş olduğumu unutacağım. Ama bir terslik olursa ismini ve adresini aldım' Seni nerede bulacağımı biliyorum. Gerisini sen düşünürsün."

Ağır ağır kapıya doğru gittim. Kapıya vurmak için elimi kaldırdım. Halâ sarışın bakıyordu. O donmuş kalmıştı sanki. Bir türlü karar veremediği belliydi.

-"Talihimin açık olması için dua etmiyecek misin?" diye sordum.

-"Dur! Dur!" Birden bire canlandı. Masanın gözünü açıp biraz karıştırdıktan sonra bir anahtar çıkardı. "Şunu kullan. Bu işe girdiğime ne kadar pişman olduğumu bilemezsin.' Daima başım derde giriyor. Bir türlü kurtulamadım."

Kolunu tuttum. "Benimle gel güzelim. Böylece bahsettiğin belalardan da kurtulursun."

Yalvarmağa başladı. "Beni içer iye tıkmıyar jcaksın değil mi?"

-" Hayır," diye cevap verdim. "Sadece ben buradayken o düofonu kullanmanı istemiyorum. İHepsi bu kadar."

Anahtarı Yale kilide soktum. Kapıyı İtip açtım. Gömlekli üç adam büyük bir masanın başında oturuyorlardı. Dönüp beni görünce dondular. O sırada telefon çalmaya başladı. Ama kimse telefona cevap vermek niyetinde değildi. Sarışında gidip köşedeki İskemleye oturdu, kimseyle konuşmayı arzu etmediği belliydi.

Yüzlerine baktım. "Barney Malin'in arkadaşıyım ben."

İçlerinden biri dudak büktü. "Zaten hangi polis Barney'in arkadaşı değil ki. Daha işe başlayalı bir gün oldu. Hemen, basıldık. Belki seninle anlaşabiliriz."

Başımı salladım. "Malin'le iş konuşacağım."

Adam "Fena olmaz," diye söylendi. "Malin konuşsun artık. Ben canımdan bezdim. Bir daha bu tip işlere girişecek değilim."

Yirmi yirmi bir yarlarındaki genç de lâfa karıştı. "Şimdiye kadar lokantada bulaşık yıkayıp hayatımı kazandım. Yine aynı işe döneyim ben. Hiç olmazsa mutfakta basılma tehlikesi yoktu."

Üçüncü adam ise ağızını büe açmadı. Sadece bana bakarak aptal aptal tebessüm ediyordu. Masanın üstünde at yarışı listeleri, telefon numaraları yazılı kartlar ve müşterilerin isimleri bulunan kâğıtlar vardı. İş çok kolaydı. Müşteriler telefonla seçtikleri: atları bildiriyorlar ve sonra çifte bahisçinin adamları onların evlerinden veya iş yerlerinden paraları topluyordu. Müşteriler kazandıkları takdirde de yine adamlar parayı alıp onlara teslim ediyordu.

Kırmızı suratlı gence Barney Malin'in ne zaman geleceğini sordum. "Bilmiyorum,'" dedi.

O vakit üçüncü adam ağzım açtı. "Nereden bilelim biz. Patronun işine karışabilir miyiz? Belki bir saat sonra gelir. Yahut bir dakika sonra döner. Ama bakarsın yarın gelir.."

Benim sarışın dayanamadı. "Mr. Malin biraz sonra gelecek. Kendisi bir saat evvel çıktı'. Bana bir saat sonra döneceğini söyledi. Bu hesaba göre.."

Sarışın hesap yapmasını iyi biliyordu anlaşılan. Gözlerim dalmıştı. Ancak kadının yüzü kıpkırmızı kesilince kendime geldim.

Ne yapacağımı düşünürken kapı açıldı. Ben hemen yana çekildim. Barney'i bekliyordum. Onunla on dakika konuşmak her şeyi halletmeme kâfi gelecekti. Ama içeriye giren Barney değildi. Son derece geniş omuzlu iri yarı bir mahluktu. Saçlarını benimki gibi kısacık kestirmişti. Onunla alakadar olmıyacaktım ama adam beni görünce durakladı.

Kırmızı suratlı genç,gülümsedi. "Aynasıza ^Merhaba' demeyecek misin ahbap?"

Adam sinirli sinirli beni süzdü. "Galiba yanlış büroya girdim ben?"

-"Telaşlanacak bir şey yok, dostum. Bir iskemle çek otur."

Kapıyı kapatıp bir adım attı. "Ben at yarışlarında oynamak istiyordum. Emin olun öyle.

Oyuncuları hapse attıklarını sanmıyorum. Beni içeriye tıkamazsınız."

Bu adam kanunu iyi biliyordu.

-" Otur " diye söylendim. "Şu işi konuşalım." -

Ellerini ceplerine soktu. "Bir ata para yatırmak istedim. Başıma bu bela geldi. Suffolk'daki ikinci yarışta kardeş'e beş dolar oynayacaktım."

-" Kardeş mi? Onu listeden çıkarttılar. Hayvan sinir krizleri, geçirmiş; Oturacak misin? Yoksa seni zorla oturtayım nil?"

Kırmızı suratlı genç, başını salladı. "O-turman doğru olur; Howie, Senin numaranı yutmadı zaten. Onun için ısrar etme. Malin nerede kuzum?"

Howie, hayretle' başını kaldırdı. "Malin gelmedi m-i? Onu on iki dakika evvel köşede bıraktım." ..... .

Gidip yandaki kapıyı açtım. Banyoydu burası. Küçük rafta .bir diş macunuyla fırça duruyordu. Yere pembe bir havlu atılmıştı. Kapıyı kapattım.: Dört çift göz her hareketimi takip ediyordu. Sadece sarışının bana aldırdığı yoktu,

İkinci. kapıyı açtım. Küçük bir odaydı burası. Köşede bir portatif karyola duruyordu. Yatak yapılmamıştı. Hâki rengi battaniye bir kenara atılmıştı.

Kapıyı kapatıp Howie'ye yaklaştım. Adam. bana bakıp kaşlarını çattı. Omuzları o kadar genişti ki bu yüzden kafası küçük duruyordu.

-"Bugün Malin 1e beraber miydin?"

Omuz silktim. "Öyle olabilir. Bundan sana ne?"

Kaşlarımı çattım. "Benimle iş birliği yapman gerekmez mi? Böyle davranman Barney'in hoşuna gitmiyecek."

Dudak büktü. "Polislerle iş birliğinden bir şey çıkmıyor. Barney "sizlere daima İyi davrandı. Eline bir şey geçmedi ama. Hepiniz kalleşsiniz. Hem sen yeni bir polis olacaksın. Şimdiye kadar seni gördüğümü hatırlamıyorum."

Kırmızı suratlı genç, yine atıldı. "Ben, bizim sokakta dolaşan polisi bile bilmiyorum. Sık sık

değiştiriyorlar onları." Bu çocuk konuşmaktan çok hoşlanıyordu anlaşılan.

-"Howie," diye mırıldandım. "Seninle biraz görüşelim. Bugün Malin'in yanında miydin?"

. Başını salladı. "Onunla dolaştım. Kendisinin bazı şahısları görmesi lâzımdı."

-" Müşterileri mi?"

Dudaklarını büzerek biraz düşündü. "Ola-büir. Ben yanlarına pek sokulmadığım için sözlerini duyamadım. Biliyor musun sual sorman hoşuma gitmiyor. Sen bir polis gibi konuşmuyorsun. Senin polis olmadığına kâniyim. Sorguya devam etmeden şu hüviyetini bir göreyim.."

-" Hüviyetimi yanıma almayı unutmuşum." Howie, manalı manalı güldü. "Eğer polis-sen muhakkak hüviyetin vardır. Çocuklar o adam size hüviyetini gösterdi mi?"

Budala budala sırıtan adam birdenbire cid-dileşti. "Hayır. Hem bu polisler tek tek çalışmazlar. Yanlarında muhakkak ikinci bir sivil bulunur!"

Howie, ellerini beline dayadı. "Haydi bakalım. Ver hüviyetini."

-" Yerine otur," diye gürledim. "Yoksa seni bir yumrukta oturturum. Bir daha da kolay kolay ayağa kalkamazsın."

Bir orangutana benziyordu o. Gülerek di-ğerlerine döndü. "Polis olmadığı belli. Bu da Bar^ ney'den para-sızdırmağa çalışan alçaklardan biri olacak."

- Bana yaklaşacak oldu. Yumruğumu salladım. Çenesine geldi. Goril geri. giderek, iskemleye çarptı ve bunun üstünden aşıp odanın öbür köşeşine düştü. "Buraya bakın " diye mırıldandım. "Yerinizden kımıldamayın. Benim kimseden para sızdırmaya niyetim yok. Sadece Barney'le konuşmak istiyorum."

• Howie, ağır ağır yerden kalktı. Eliyle çenesini ve ağzını yokladı. "Belki Barney seninle konuşmak istemiyor ahbap. Buna ne dersin? Belki senden hiç hoşlanmıyor o."

Tam ona cevap vereceğim sırada kilide bir anahtar sokuldu. Kapı açıldı. Eşikte. Barney Malin belirdi. Kendisi son derece temiz giyinmişti. Sanki geceyi küçük sandık Odasında değil de lüks bir otelde

geçirmişti. Bir an göz göze geldik. Yüzünde hayret dolu bir ifade: belirdi.

-"Shell Scott."' Yüzü birdenbire bembeyaz oldu. "Hay Allah kahretsin!" Dönüp kapıyı çekti. Kaçmak niyetindeydi. Ama ben atılıp onu yakasından tuttum ve çektim. Birlikte yere yıkıldık. Ben tam Barney'1 e uğraşırken kuvvetli bir kol boynuma dolandı. Beni geri çekti. Başımı çevirince Howie'nin kızarmış yüzünü gördüm.

-"Barney seninle, konuşmak istemiyor," diye homurdandı. Boynuma daha fazla tazyik etmeğe başladı. Çok biçimsiz bir vaziyette kalmıştım. Howie, arkamda olduğu için ona yumruk atamazdım. Diz üstü çöktüğüm için tekmeye de imkân yoktu. Namussuz gitgide tazyiki arttırıyordu. Gözlerim kararır gibi oldu. Bütün gücümü toplayıp dirseğimle karnına doğru vurdum. Kolu biraz gevşedi. Yan dönmeğe muvaffak olarak yumruğumu yukarıya doğru salladım. Yüzüne geldi elim. Boynumu bıraktı. Bu sefer sağ yumruğumu da indirdim. Howie, inleyerek, geriledi. Ben de güç belâ ayağa kalktım. Ama goril dövüşten vazgeçmemişti. Acaip bir ses çıkararak, eğildi ve bacaklarıma sarıldı. Muvazenemi kaybedip onunla birlikte yere kapaklandım. Göğsüme balyoz gibi bir yumruk indirdi: Nefesimin kesildiğini hissettim. Zaten kaburgalarım da hala sızlıyordu. Canım büsbütün yandı. Sadece kollarımın durmadan hareket ettiğini hatırlıyorum. Howie'ye arka arkaya yumruk indiriyordum. Nihayet kollarım yorulunca vazgeçip sırt üstü yattım. Kesik kesik soluyordum. Bir dakika kadar dinlendikten sonra doğruldum. Howie de yerdeydi.

Adamın sağ gözü kapanmak üzeriydi. Sol gözü ise iyice morarmıştı. Burnu yamyassı kesilmişti ve yüzü kan içindeydi. Onu gören yirmi tonluk bir kamyona çarpmış sanırdı. Etrafıma bir göz attım. Odada benimle Howie'den başka kimse kalmamıştı. Diğerleri ve sarışın kavgadan korkup kaçmışlardı. Barney de ortada yoktu. Onun peşinden gitmemin manasızlık olacağını biliyordum. Biz dövüşürken arkadaşım son sürat uzaklaşmıştı» Belki o anda kendisi beş kilometre ötedeydi. Durup bana yakalanmaya da niyeti yoktu. Güç belâ yerden, kalkıp banyoya gittim. Yüzümü yıkadım.

Howie, hafif hafif inliyordu. Bulduğum bir bardağa su doldurdum. Gidip Howie'nin kafasına döktüm bunu. Derin bir nefes alarak doğruldu. İskemleye oturması için kendisine yardım ettim..

-"Howie," dedim. "Seninle biraz konuşalım."

Bu sefer itiraz etmedi. Zaten edecek hali yoktu. Bir gözü tamamiyle kapanmıştı. Öteki de kapanmak üzeriydi. Yâni kafa tutacak veya dövüşe kalkalâcak durumda değildi.

-"Bugün nerelere gittiğinizi anlat."

İçini çekti. "Barney'le eski müşterileri görmeğe gittik. Barney onlara tekrar dükkânı açtığını söyledi. Müşterilerden bir kısmı hemen Onlara para yatırdılar. İkisi artık oyun oynamı-yacağını..söyledi. Fakat Barney'e beşer yüz dolar borç verdiler."

"Kaç para topladınız." " Müşteriler üç bin dolar verdi. Bin dolar da borç aldık. Yani hepsi dört bin dolar."

-"Peki bu kadar para Barney'e yetişecek miydi?"

Howie, "Barney bana oh beş bin dolara ihtiyacı olduğunu söyledi."'-diye izah etti. "Ama biz ancak dört bin topladık. Kendisinde de üç bin varmış. Etti mi yedi bin. Böylece sekiz bin dolar açığa kaldık. O ".parayı bulması lâzımdı."

-" İyi ama müşteriler üç bini atlara" oynamak için vermişler."

Acı acı güldü. "Ben de öyle söyledim. Ama Barney bu parayı başka işte kullanacaktı. Müşterilere borçlu kalacağını anlattı."

Demek Barney Rex Klinsky'den korktuğu için müşterilerinin parasını yemeğe karar vermişti.. Ama yine de daha sekiz bin dolar bulması lâzımdı. Bunu. nereden temin edecekti acaba. Klinsky parayı tamâm olarak isteğini kati bir lisanla anlatmıştı. Barney, kumarhaneye gitmeğe cesaret edemezdi. Belki de adamla anlaşmak için Penny'i gönderirdi.

Rehberi bulup Barney'in numarasına baktım. Üç defa aynı numarayı çevirdim. Fakat cevap veren çıkmadı. Evde kimse yoktu anlaşılan.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

Penny beni görünce hiç de memnun kaim adı. Daha doğrusu kapıyı yüzüme çarpmağa kalktı. Ama ben daha kuvvetli olduğum için bunu yapamadı. İçeriye daldım. Genç kadın sanki ben orada yokmuşum gibi bir koltuğa oturup, bir sigara yaktı. Ben de yatak odasından., başlıyarak, her tarafı .teker, teker aradım. Gömme dolaplara bile baktım. Sonra oturma odasına döndüm^

Genç' kadın, * ''Banyoya' bakmadın," diye söylendi.

Karşısına geçip oturdum. "Barney'in buraya gizlendiğini sanıyordum Penny. Budalalık etmişim. Dışarısı polis dolu. Apartmanı devamlı gözetliyorlar. Barney'in buraya gelmeyeceğini bilmem gerekliydi."

Tenny. dudak büktü. "Barney'in burada olmadığını anladın. Artık çıkıp gitsen fena olmaz."

Gözgöze geldik. "Penny," dedim. "Bu sabah evime gelip Barney'i bulmam için rica eden sendin. Şimdi sevgilini aradığım için bana darılıyorsun."

Hiddetle kaşlarını çattı. "Sabah aptallık etmişim. Senden yardım İstemenin hata olduğunu bilmeliydim."

O- vakit durumu anladım. ''Sen Barney'in sıhhatte olduğunu bilmek istiyordun. Bunun sâna yeteceğini söylemiştin. Demek Barney'i gördün. Kendisiyle konuştun. O da bir daha beni peşinden göndermemeni söyledi saha. Öyle değil mi?"

Sigarasını tablaya atıp ellerini başının altında kenetledi. "Onu görmedim. Sadece telefon etti bana."

-"Hiç sanmıyorum," diye cevap verdim. "Telefonun polisler tarafından dinlendiğini söyleyen sensin. Barney böyle hatalar yapacak kadar saf değil. Telefonda sana derdini anlatamazdı. Hayır, sen gidip ■ bir yerde buluştun onunla,"

-"Bundan sana ne?" Gözleri ateş saçr:-yordu. "Zaten bizi kâfi derecede rahatsız ettin."

Sözlerini duymamış gibi devam ettim. "Sen Barney'le sokakta buluştun, bana kalırsa Lerner binasının civarında konuştunuz."

Birden doğruldu. Yüzünde endişeli bir ifade belirmişti. "Şey.. Shell, belki Barney hakkında haber alırım diye Lerner binasına bir uğrayayım dedim. Tam taksi binanın önünde durduğu sırada Barney kapıdan dışarıya fırladı."

-"Sen de onu istediği yere götürdün değil mi?"

Başım salladı. "Tabii. Kendisini getirip sana teslim edecek değildim ya. Onu istediği yere bıraktım. Şimdi istese yine aynı şeyi yaparım. Sen Barney'in suçlu olduğunu düşünüyorsun sanırım. Bu da bana vız gelir."

-" Anlıyorum. Şimdi bana Malin'i nereye bıraktığım söyliyecek misin?"

-" Hayır."

-"Barney, sana evden ayrılmanı söylemedi rili? Her halde gidip bir yerde onunla buluşacaksın.""

Hiddetle ayağım yere -vurdu. "Sana ne? Ben-bir yere gidecek değilim. Evimde oturacağım."

- • Eğilip divanın yanında duran bavulu aldım. Havaya kaldırdım. "Demek bir yere gitmiyorsun. Belki sinemaya gidecektin. Öğle yemeğini de bu bavula koydun."

Masadan sigara alırken elinin titrediğini farkettim. "Pek alâ. Gidiyorum.' Kısa bir seyahate çıkacağım. Burada oturup beklemekten bıktım usandım."

-"Nereye gideceksin yavrum?"

İçini çekti. "Polislerin olmadığı bir yere.'"

-"Penny," dedim. "Barney'le ne zaman ve nerede buluşacaksın?''

-"Barney mi?"

Tahammülüm kalmamıştı. "Numarayı bırak güzelim. Sen Barney'le beraber buradan kaçmak niyetindesin. Barney nerede?" Sesimi yükseltmiştim,.

Rengi kireç gibi olmuştu. Korkuya kapıldığı belliydi.. "Onun nerede olduğunu bilmiyorum. Beni arayacağını söyledi. Telefon edecekti. Ben 'alo' dedikten

sonra ses çıkarmazsam gidip onu 65'inci sokakla Broadway !in . kesiştiği' köşede bulacaktım. Bitirmesi gereken bir iş olduğunu söyledi. 'Beş buçuğa kadar . her şeyi halledeceğim,' dedi. Halbuki Saat altı buçuğa geldi. Korkuyorum."

Barney, "kaçâT3Imeniz için. para bul-maya gitti her. halde?"

İçini çekti-yine. "Sanmıyorum.".

-" Sana işinin ne olduğunu söylemedi mi? Budala azrail'le flört ettiğinin farkında değil mi?"

-" Söylemedi."

Yanına gidip elini tuttum. "Yavrum, filmlerde sık sık tekrarlandığı gibi bir ölüm kalım meselesi bu."

"Gözleri dolmuştu. Başını Önüne eğerek. "Emin ol söylemedi," dî ye fısıldadı. "Yemin ederim bilmiyorum. Sadece, kafi miktarda parasi olmadığından bahşetti. Ama biraz daha para bu-, lacagını ve biri fete bir müddet yaşayabileceğimizi anlattı. Hepsi bu kadar."

Ona. bakarken birdenbire' aklım başıma geldi. Bu kadar budalalık ettiğim için kendi kendime küfrü bastım. Telaşla, "Ben gidiyorum," diye bağırdım. "Ah ne aptalmışım. Belki zamanında yetişirim. Barney'in bu işe girişeceği neden vaktinde aklıma gelmedi. Allaha ısmarladık, Penny. Sen dua et."

Kapıya koştum. Geç kaldığımdan emindim. Barney, dostluğumuza güvenerek bana doğruyu söylemişti. Donahue elmaslarını çalmadığını da ısrar etmişti ,. Ben de budalalığımdan ona inanmamıştım. İnadım tutmuştu. İşte bu yüzden-her şeyi alt üst etmiştim."

Koridora fırlayıp asansörün çıkması için düğmeye bastım.Ama daha asansör çıkmadan Penny yanımda belirdi. Pârdösüsünü giymeğe çalışarak, "Ben de seninle geleceğim," dedi.

'Hayır' der gibi başımı salladım. "Olmaz yavrum.. Ben yalnız çalışmağa alışmışım. Bir. de orada seninle uğraşmıyayım. Vaziyet sandığından daha beter."

Asansör gelince içeriye daldım. Genç kadın da beni takip etti.. Dışarıya çıkınca köşedeki polis

arabasını gördüm. Bir kaç kişi de sokakta dolaşıp yordu. Onlar. Phil Samson'un sivil memurları olabilirdi. Biraz yürüyüp bir taksi çevirdim. Şoföre adresi verdim. Tam kapıyı' kapatacağım sırada Penny içeriye daldı.

-"Ben de geleceğim," diye ısrar etti. Son derece sakin- konuşuyordu. "Apartmanın önündeki polisleri gördün değil mi? Şimdi bir-çığlık atıp onları buraya çağırabilirim. Verdiğin adresi de onlara tekrarlarım. Belki oraya polisle birlikte gitmek sana daha zevk verir."

Blöf yapmağa çalıştım. "Gelirlerse gelsinler."

-"Ama sen yalnız çalışmasını seviyorsun." Münakaşa uzayacağı için şoföre işaret ettim-. Araba hareket etti. Kendi otomobilim olmadığı için üzülüyordum. Şoföre 'Daha hızlı sür.' diye emir verdim.

Dikiz aynasından beni süzdü. "Bir cinayete mi yetişeceksin yoksa?" Alay ediyordu. Ama aslında sözleri doğruydu.

*   *   *

YİRMİNCİ BÖLÜM

Taksi Dohahue'ların evinin önünde durdu. Şoföre para verip atladım. Penny de beni takip etti. Çabucak bahçeden geçtik. Kapıyı çaldım.' Fazla beklememize lüzum kalmadı. Uzun boylu, kır saçlı bir adam-kapıyı açtı. Çok yorgun hattâ bitkin gözüküyordu d. Gözlerini yüzüme dikerek uzun uzun süzdü beni. Sonra Penny'e baktı. Fakat bir şey söylemedi.

-"Sizi rahatsız ettiğimiz için özür dilerim, Mr.Donahue," diye mırıldandım.

Elini kaldırarak yüzüne doğru götürdü. "İçeriye buyrun. Şey... Küçük bir hadise oldu da..."

Seçmemiz için yana çekildi. Ben sür'atle holden—geçerek oturma odasına daldım. Oda biraz karışıktı. Alçak masalardan biri devrilmiş, tabla, sigara kutusu vs. etrafa dağılmıştı. Büyük divanın arkasında da bir şey vardı.' Yaklaşıp bakınca divanın arkasından

çıkmış ayakları gördüm. Bu kocaman ayaklar olsa olsa iri varı.bir adama aitti. Bu parlak siyah ayakkabıları- da tanımıştım. Barney Malin'in ayakkabılarıydı onlar.

Arkamdan bir ses aksetti. Penny, içini çekerek koştu. Divanın yanında diz çöktü. Eğilip Barney'in elini tuttu. Onu sarsıyor, bir şey söylemesi konuşması için yalvarıyordu.

Ben etrafıma bakındım. Mr.Donahue, balkon kapısının önündeki koltuklardan birine oturmuştu. Yüzü adetâ grimsi bir renk almıştı. Gözlerini de duvara dikmiş öyle hareketsiz duruyordu. Penny'nin hıçkıra hıçkıra ağladığım da duymuyordu galiba.

Gidip Barney'in yanında diz çöktüm. Elini tuttum. Nabzına baktım. Sonra gözlerim gömleğine ilişti. Kan içinde kalmıştı bu gömlek. Barney'in göğüsüne kaç kurşun yediğini bilmiyordum. Yalnız ciğerlerinin parçalanmış olduğu belliydi.

Penny derin derin göğüs geçirerek doğruldu. Sonra hafif• bir çığlık attı. Başımı kaldırınca gözlerinin büyümüş olduğunu gördüm. Yüzü göz yaşlarıyla ıslanmıştı. Ama artık ağlamıyordu. Müthiş bir korkuyla omuzumun üstünde bir yere bakıyordu.

Ağır ağır başımı çevirdim. Thomas Donahue elinde bir tabanca arkamda duruyordu. Üstelik tabancayı da kafama doğru çevirmişti. Her ân tetiği' çekebilirdi tabii. Penny'i elimle kenara ittim. Adamı sinirlendirmemek için yavaş yavaş döndüm.

Donahue, "Bu adam deli gibi evimize dairdi," diye mırıldandı. Sesi son derece kuru ve ifadesizdi.- " Bu tabancayı. sallıyor ve kaç paramız varsa kendisine vermemizi- istiyordu. Ama bir ara onun üstüne atılmağa muvaffak oldum. Boğuşmaya başladık.. O sırada tabanca patladı. Kurşun ona isabet etti. Çok müteessirim. Fakat bir insan ailesini korumakla mükelleftir. Bu her erkeğin hakkıdır."

Damarına basmak istemiyordum. "Laflarınız mantığa uygun, Mr. Donahue gerisini anlatın."

-" Gerisini mi? Hepsi bu kadar. Özür dilerim başka bir söyleyeceğim yok." Elindeki silaha baktı. Bunu ne yapacağını bilemezmiş gibi bir hali vardı.

Aklına esip tetiği de çekebilirdi. Onun için hemen yanına sokuldum. Silahı elinden aldım. Neyse itiraz etmedi. Bilakis memnun bile oldu sanırım. Zira rahat bir nefes aldı. Tabancaya baktım 32'lik bir Colt'du bu. Frank Sandes'i de böyle bir 32'likİe öldürmüşlerdi.

Penny, yüzüme baktı. "Barney'in böyle bir tabancası yoktu. Onun sadece bir 38'lik Colt-u yardı."

Tabancayı küçük masaya bıraktım. "Nasıl olsa polisler bunu balistik mütehassısına gösterecekler. Her halde polis çağırmışsınızdır, Mr. Donahue."

Kaşlarını çattı. Kendi kendine konuşur gibi, "Polis mi?" dedi. "Polis.. Evet, evet siz kapıyı çaldığınız sırada ben de polis çağırmayı düşünüyordum. Fakat vakit olmadı."

Dik dik yüzüne baktım. Rahatsız olarak gözlerini benden kaçırdı. "Bu adam öleli bir kaç saat olmuş. Kendisi soğumaya başlamış bile. Bu arada ne yaptınız? Yoksa kendisinin derecesini mi alıyordunuz?"

-"Emin olun hastaydım. Ne yaptığımın farkında bile değildim " Bir kaç defa yutkundu. Midesi bulanmağa başlamıştı galiba. Hoş bir durum kimin olsa midesini bozardı.

O sırada heykel gibi duran Mrs. Donahue canlandı. "Mr. Scott, korkarım kocam o ara benimle meşgul olmak zorunda kaldı. Ben bayılmıştım. Kocam beni ayıltmağa uğraştı tabii."

Dönüp koltukta dimdik oturan kadına baktım. "Ancak bir saatte ayılabildiniz demek?"

Derin bir göğüs geçirdi. "Rica ederim, Mr. Scott. Zaten son derece üzgünüm. Bir felaketle karşılaştık. Böyle bir şey olabileceği aklımdan bile geçmezdi. Bir de siz polis gibi sualler sormaya başlamayın. Çok rica ederim..."

Mr. Donahue, karısına doğru bir adım attı. "Kendini üzmemelisin, yavrum. Ben.."

Böyle acılı sahnelere tahammülüm yoktu.. Etrafıma bakındım. Köşede duran telefonu gördüm. Gidip Polis Merkesinin numarasını çevirdim. Çıkan memura Cinayet Şubesi Şefini istediğimi söyledim. Neyse beni Samson'un odasına bağladılar. Arkadaşımın sert sesini duydum. "Alo.'"

-" Sam," dedim. "Ben Shell."

Daha fazla konuşturmadı beni. "Nedir senin yaptığın rezaletler? Bütün ömrümü seninle uğraşmakla mı geçireceğim. Bill Rawlins'e biraz evvel emir verdim. Seni ölü veya diri getirmesini söyledim."

-" Neden? Yine ne oldu?"

-" Ne mi oldu. Bella Parker adında birini tanıyor musun sen?"

-" Evet, tanıyorum."

Arkadaşım, "Sözümü kesme," diye gürledi. "Biri merkeze telefon edip orada bir cinayet işlendiğini bildirmiş. En yakındaki radyolu arabamızı oraya yolladık tabii. Memurlarımız apartmana girince bir cesetle karşılaşmışlar. İçeride iki de adam varmış. Onlar polisleri görünce kaçmışlar. Heller adında biriymiş ölen. Bu arada kadını sorguya çekmişler. Kadın, sadece, "Shell Scott," diyormuş. Bu arada odada senin tabancandan atılmış bir de kurşun bulunmuş."

Dayanamadım. "Ama cesette değil tabii."

İçini çektiğini. duydum. "Hayır, cesette değil. Keşke öyle olsaydı. Seni içeriye tıkar ve bir daha serbest bırakmazdım ben...

Sözünü kestim. "Sam, öldürülen adam kumarbazın biriydi. Onu Rex Klinsky vurdu. Bella da hadiseye şahit."

-"Ne? Rex Klinsky mi?"

-"Evet, yalnız sözümü kesme. Her halde ikimizin şehadetiyle adamı içeriye atabilirsin. Ama daha mühim bir şey var. Barney Malin.. Yani şu aradığınız katil."

Dayanamam. "Onu buldun mu yoksa."

-"Evet. Kendisi biraz evvel Mr, Thomas Donahue'nun evinde buldum. Göğsüne bir kaç kurşun yediği işin ölmüş."

Sam küfürü bastı "Hay Allah kahretsin."

-"Beni dinle - Sanı. Sen Bill Rawlins'le bir iki memur yolla buraya. Ben Donahue'nun evindeyim."

-"Pek alâ," diye homurdandı. "Yalnız bu sefer oradan ayrılayım deme."

--"Hayır Sam. Bir yere gidecek değilim."

Telefonu kapatarak döndüm. Donahue, karisinin yanına gitmişti. Kadın, hıçkırarak ağlıyor ve arada sırada dantelli bir mendille gözlerini siliyordu. Doğrusu çok içler acısı bir bahaneydi bu. Başka şartlar altında olsaydım acırdım onlara. Ama o anda ikisine bakarken korkunç bir tiksinti duydum.

Gidip adamın omuzuna dokundum. Dönüp donuk gözlerle yüzüme baktı. "Her halde siz farkında değilsiniz Mr. Donahue. Zira karınızı soydukları zaman burada değildiniz. Şu yerde yatan adamın adı Barney Malin. Kendisi Cumartesi günü karınızla kiz kardeşinizi bağlayıp aile elmasları^ nızı çalmıştı." *

Sesini çıkarmadı. Devam etmem için bekliyordu. "Bu adam," dedim. "Cumartesi günü yüz elli bin dolarlık elmas çaldığına göre neden bu gün yine sizi ziyaret etti dersiniz?"

O vakit sertleşmeğe kalktı. "Benimle böyle konuşmanıza müsaade edemem Mr. Scott."

Pis pis güldüm. "Burada işimi bitirene kadar benden belki de nefret edeceksiniz. Mr. Donahue. Ama ben vazifemi yapmak zorundayım. Elmaslarınızı sigortalayan şirketi temsil ediyorum ben. Bundan başka ölen adamı da tanırdım. Arkadaşımdı o. Kendisi ne budala ne de deliydi, Bu evden elmasları çalsaydı bir daha katiyen bu 'semte uğramazdı."

-" Ne demek istiyorsunuz?"

-" Karınıza bir sev sormak istiyorum."

-"Mrs. Donahue, şok geçirdi," diye itiraz etti. "Konuşacak halde değil."

Fakat ben oralı olmadım. "Mrs. Donahue," Kadın dantelli mendili yüzünden çekti. "Elmaslarınızı Barney Malin çalmadı değil mi?"

Yüzü zaten soluktu. Bu sefer balmumu gibi oldu. " O çaldı.'. O... O ... Kendisini görür görmez tanıdım. Zaten ...."

-" Hayır." diye ısrar ettim. "Sizin elmaslarınız çalınmadı. Siz uydurma bir hırsızlık tertip ettiniz. Daha bu hadise olmadan evvel elmaslarınızı Frank Sanders'e vermiştiniz. Haftalar hatta belki de aylar evvel."

Donahue, bir koltuğa çöküverdi.. Yüzünde bir adele seyiriyordu. "Biz... Biz sigortadan para istemekten vaz geçtik. Bir hataydı bu. Tazminat istemiyoruz."

Başımı salladım. "Hem de büyük bir hatâ, Mrs. Donanue. O uydurma hırsızlık başınıza büyük bir dert açtı. Frank Sanders öldürüldü. - Marie Stanton güldürüldü.'.' Hayretle bana baktığını görünce tekrarladım. "Evet kız kardeşiniz de cinayete kurban ,gitti. Şimdi de Barney Malin öldürüldü. Siz ortada bir hata olduğunu söylüyorsunuz. Ci-payete böyle bir isim takıldığını ilk defa duyuyorum. Polisler biraz sonra burada olacak. Siz Müfettiş Rawlins'e de aynı hikâyeyi anlatmağa kalkışacaksınız her halde. Yalnız o da benim gibi buna inanmayacaktır. Yarım saat içinde işin iç yüzünü ortaya çıkaracağından eminim."

Kadına baktım. "Frank Sanders size şantaj yapıyordu değil mi? Elinde sizin hayatınızı mahvedecek bir şey vardı."

Başım kaldırıp gururlu bir tavırla beni süzdü. Bu sözlerim onu şaşırtmamıştı. Sadece düşünceliydi. "Öyle pis bir mahluka neden elmaslarımı verecek misim? Bana kimse şantaj yapamaz."

-" O halde elmasları kendisine hediye ettiniz." dedim. "Sanders'le sevişiyordunuz...."

-" Hayır, hayır.."

-" İki şıktan birini tercih edin. Ya .aşıktınız, ya da bir şantaj cının eline düşmüştünüz."

Birdenbire gözleri doldu. Kendisini tutma-ya çalıştıysa da olmadı. Göz yaşları yanaklarından süzülüyordu. "Marie Stanton'u çok severdim. Ben annesiz babasız büyüdüm. Bir ailem yoktu. Marie 'ye bir kız kardeş nazarıyla bakıyordum. Onu ne kadar sevdiğimi anlatamam. Yalnız son zamanlarda Marie çok

düşünceliydi. Bir kaç defa ısrar ettiy-sem de bana bir şey söylemedi. Nihayet bir gün onu ağlarken gördüm. Bu sefer dayanamayarak her şeyi itiraf etti. Frank Sanders kendisine şantaj yapıyordu. Zavallı Marie'nin bir doları bile kalmamıştı. Fakat o ahlâksız halâ para istemekteydi. Kendisine şantajın sebebini sordum. Anlaşılan Marie, Sanders'e aşık olmuştu. Kısa bir macera geçirmişlerdi. Fakat bu arada Sanders Marie'yle sevişirken bir ahbabına resim çektirmişti. Ne. kadar iğrenç değil mi? Marie para vermediği takdirde bu resimleri Mr. Donahue'ya ve zavallıcığın bütün arkadaşlarına göndereceğini söylemişti. Hatta gazetelere bile fotoğraf yollayacağını İlâve etmişti." Hıçkırarak sustu.

Mrs. Donahue, yutkundu. "Özür dilerim, Mr.Scott Böyle çocuk gibi ağlamak adetim değildir. O zaman Marie'ye para verdim tabii. Bir kaç defa para verdim. Fakat benim' param da kal

mamıştı. O vakit Marie, pırlanta küpelerimi kendisine vermem için yalvardı. Sanders'in bunları satabileceğini söylüyordu. Küpeleri alınca Sanders-in şantajdan vaz geçeceğinden emindi. Zira Sanders, ona şehirden ayrılacağını ve bol para mukabilinde resimleri vereceğini anlatmıştı. Ben o adamın sözlerine inanmadım. İtimat edilecek bir mahluk değildi o. Marie'ye polise baş vurması için yalvardım. Kendisini iknaya çalıştım. Ama bunu yapmadı. O vakit durumu Mr. Donahue'ya açmayı teklif ettim. Neticede Mr. Donahue onun ağabeysiydi. Nasıl olsa kardeşine yardım ederdi. Marie, korkuya kapıldığı için bunu da reddetti. Ona param kalmadığını ve elmaslarımı da vermiyeceğimi anlattım. Ağlaya ağlaya yalvardı. Sonunda küpeleri aldı." İçini çekti.

-"Ben haklıymışım " diye devam etti. "Küpeleri pırlanta kolyem, zümrüt yüzüğüm ve diğerleri takip etti.... Bütün elmaslarımı vermek zorunda kaldım."

-" Bu vaziyette Mr. Dohahue'ya elmasların ne olduğunu izah etmeniz gerekiyordu tabii."

Ellerini kenetliyerek başını önüne eğdi. "Mr. Donahue'nun Cumartesi günü döneceğini biliyordum. Deliye dönmüştüm. Elmaslarımı geri almam lâzımdı . Sanders'e baş vurdum. Ama o oralı olmadı. Yalvardım, yakardım. Sonunda yalandan bir hırsızlık yapmamızı teklif etti. Böylece Mr. Donahue elmaslara ne olduğunu sormıyacaktı. Meğer ne budalaymışım? Kafamı kullanmadığım için bu teklifi kabul ettim. Sanders, üç bin dolar vererek, Malin denilen.adamı tuttu."

Divana oturup bir sigara yaktım. "Demek Malin evden sadece boş mücevher kutusunu çaldı. Şimdi size bir şey soracağım. Görümceniz yüzünden başınıza bu tatsız iş gelmiş. Bu hesaba göre asıl kabahatlinin Marie Stanton olması lâzım. Ken-

disi uydurma hırsızlığı bilmesine rağmen neden Malin'i ele verdi? Neden Malin'in bileğindeki dövmeyi polislere söyledi?"

-"Zavallı" Marie, çok telâşlanmıştı. Bu yüzden hakikati ağzından kaçırdı. Daha sonra da ifadesini değiştiremedi tabii. Polislerin şüpheleneceğinden korktu."

Dudak büktüm. "Enterasan bir hikaye bu. Ama ben buna inanmadığımı söylemeliyim. Bana kalırsa Marie Stanton, böyle bir hırsızlık olacağır bümiyordu. Bana kalırsa o Malin'in gelmesinde bir kaç dakika önce eve döndü."

Yüzüme baka kaldı. "Neden böyle konuşu- yorsunuz? Böyle düşünmenizin sebebi nedir?"

-" Bunu siz benden daha iyi bilirsiniz. Mrs. Donahue. Neyse şimdi Sanders'e geçelim. Onun öldürülmesinden bahsedelim."

Donahue, karısından evvel davrandı. "O köpek ölümü haketmişti. Kimse onu öldüreni kabahatli bulamaz."

-" Demek bu kanaattesiniz? Bir de Mrs. Donahue'nun fikrini alsaydık."

Hiddetle bağırdı. "Karımla bu işin ilgisi yok. Cumartesi günü eve döndüm.Karim bana bu pis hikayeyi anlattı. • Karımla ben birbirimizden bir şeyi saklamayız. Eva, bana hakikati anlattı. Marie'nin sırlarını saklamayacak hale gelmişti. Fena halde kızdım tabii. Doğru Sanders'in evine gidip o pis resimleri bana vermesini. söyledim. Ama alçak, buna yanaşmadı. Kavga ettik. O ara Sanders tabanca çekti. Mücadele ederken silâh patladı. Sanders sendeleyerek, yatak odasına doğru gitti. Orada başka bir tabancası olduğunu sandım. Arkasından ateş ettim. Tabancada kurşun bitene kadar tetiği çektim."

-"Anlaşıldı. Peki Marie Stanton bu silahı nereden buldu dersiniz?"

-"Orasını bilmiyorum. Belki tenden sonra Sanders'e uğramıştır. Ben tabancayı Marie'nin odasında buldum."

-"Malin'i de bu silâhla Öldürdünüz demek?"

-"Evet. Malin denilen adam biraz evvel buraya geldi. Beni iterek, odaya daldı. Sağ eli cebindeydi. Onun silâhlı olduğuna kanaat getirdim. Bizden para istiyordu. Kendisine paralarımın yatak odamdaki dolapta olduğunu söyledim. Buna inandı. Ben de yukarıya çıkıp tabancayı aldım ve kendisini vurdum." .

-"O halde Barney Malin buraya silâhla gelmemişti."

Sesi hırıltılıydı. "Afedersiniz. Biraz evvel size yalan söylemek zorunda kaldım. Bu pis hadisenin ortaya çıkmamasını istiyordum. Bü hikâye, duyulursa adımız gazetelere geçecek. Kardeşimin ahlâksız bir kadın olduğunu sanacaklar. Zaten Sanders'i öldürmekte haklıydım. Kendimi müdafaa ediyordum.."

-"Peki;" dedim. "Marie Stanton'u öldürürken de kendinizi müdafaa mı ediyordunuz? Bu hususu da izah ederseniz mesele kalmaz."

Hayretle gözlerini açtı. "Marie, intihar etti. Bundan eminim. Sanders'i öldürdüğümü anlamıştı. Kendisini kabahatli buldu. Çok üzüldüğü için...."

Pis pis sırıttım. "Anlıyorum, anlıyorum. Genç kadın yaşamaktan bıkmıştı."

. -" Bütün gün düşünceliydi. Onun hesabına korktuğumu söylemeliyim. Sonra koşarcasına[1] evden . çıkıp gitti. Bir daha da kendisini sağ göremedim."

-" Peki, Marie, Sanders'! öldürdüğünüzü nereden anlamıştı, Mr. Donahue?"[1]

~" Demin de izah ettim. Kardeşim Sanders'i ziyaret etti. Evde onun cesedini görünce bu işi benim yaptığımı anladı."

-" Hikayenizde aksayan taraflar var," diye mırıldandım, "Marie, tabancayı görüp tanısaydı daha iyi olurdu. Tabancanın size ait olduğunu anlıyarak polislerin bunu bulmamaları için çantasına atar ve evden uzaklaşırdı. Ne dersiniz?"

İnler gibi bir ses çıkardı. "Ama öyle olmadı.Emin olun hakikati söylüyorum."

Omuz silktim. "Benim emin olmam veya olmamam mühim değil. Asıl polisleri ikna etmeniz lâzım. Sonra anlattığınız şeyler hakikate uymuyor. Siz hava alanından eve döndüğünüz zaman ben buradaydım. Evden çıkıp kız kardeşinizin dönmesini bekledim. Kendisiyle konuştum ve o arada çantasındaki barut kokan silahı gördüm. Yâni sizin bu arada cinayeti islemenize imkân yoktu. Karınız belki size hakikati

anlattı.. Ama o her şeyi itiraf ederken Sanders öldürülmüştü bile."

Gözlerinde endişeli bir ifade belirdi. "Demek söylediklerimin hiç birine inanmadınız?"

-" Hayır, öyle demedim. Hikayenin bazı kısımları doğru. Yalnız şahıslar değişik. Önce Sanders, Stanton ve Malin'in neden öldürüldüğünü söyleyin bana. İkincisi katil kim? Bu üç cinayeti de işleyen kim?"

-" Şey.. Ben."

-" Mrs. Donahue," dedim. "Sanders, Marie Stanton ve Malin'i siz öldürdünüz. Bunu biliyorum."

Başını kaldırdı. Göz göze geldik! Donahue "Hayır," diye haykırdı, "Katil benim."

-"Yok Mr. Donahue ısrar etmeyin. MalinTi siz öldürseydiniz hemen polise telefon ederdiniz. Mrs. Donahue temizledi onu. Yalnız Barney Malin iri yarı bir adamdı. Onun cesedini rıhtıma götürüp suva atmak zor olacaktı. Onun için Mrs. Donahue, sizin eve dönmenizi bekledi, bu işte yardımınıza ihtiyacı vardı. Ne yapacağını şaşırmıştı karınız, İşte o zaman siz bu pis hikâyeyi öğrendiniz. Daha evvel bir şeyden haberiniz yoktu. O vakit kardeşinizin aşığı olan Frank Sanders'in karınızı baştan çıkardığını anladınız."

Mrs. Donahue,, yumruklarını sıktı. "Ben kocamı sevdim. Hâla da onu seviyorum."

Ayağa kalkıp karşısında durdum. "Bir saatlik bir gaflet. Sadece bir saat süren bir çılgınlık. Hepsi bu kadar. Sanders, sizi kandırdı.' O bir saat zarfında da bir yardımcısı resimlerinizi çekti. Bu işi kimin yaptığını bilmiyorum. Ama elli dolar mukabilinde yangın merdiveninde durup: yatak odasının resmini çekecek bir çok serseri; var."

Donahue'nun gözleri cami aşmıştı. Penny de; yanıma gelip durdu. Kin ve nefretle kadını süzüyordu. Mrs. Donahue, Barney'i öldürdüğünü itiraf eder etmez Penny onun üstüne atılacaktı. Kolunu tuttum.

Devam ettim. "Sanders, şantaj da çok ustaydı. Önce sizden epey para sızdırdı. Bu arada paranız kalmadı. Ama o halâ sizi tehdit ediyordu. Çaresiz elmaslarınızdan birini ona verdiniz, Bu arada kocanız döneceğini bildirdi. Deliye döndünüz. Ama Sanders iyi kalpli bir erkekti, işe fevkalâde bir hal çaresi buldu. Yalandan bir hırsızlık tertipliyecekti. Böylece kocanıza kaybolan elmaslar hakkında hesap vermek zorunda kalmayacaktınız. Fevkalâde bir plândı bu. Sanders çok

zeki bir adamdı. Bu sefer size iki türlü şantaj yapabileceğini düşündü. O pis resimler elindeydi. Buna bir de hırsızlık numarası eklenecekti. Yani işi sizin tertiplediğiniz ortaya çıktığı takdirde hem rezil olacaktınız hem de hapise girecektiniz."

Odada çıt çıkmıyordu. "Evet," diye mırıldandım. "O gün Sanders yine kumarhaneye gitmişti. Talihi yardım etmedi ve bütün parasını kaybetti. Paraya ihtiyacı vardı. Hemen size telefon etti. Ama siz de de para yoktu. Günlerden Cumartesiydi. Bankada paranız olsa bile o gün bir şey yapamazdınız. Zira bankalar kapalıydı. Sanders sizi tehdit etti sanırım. Zira çantanıza tabancayı sokup onu ziyaret ettiniz. Belki Sanders'le konuştunuz. Belki onu güzellikle iknaya halistiniz. Orasını bilemiyorum. Yalnız Sanders'in kötü bugünüydü. Zira sizden evvel kendisini ziyaret eden bir ahbabı onu epey tartaklamıştı. Onun için sizi dinlemedi. Kendisini vurdunuz.."

Kadın, titredi. Donahue'da sıtma tutmuş gibi titriyordu zaten.

-"Size bir şey soracağım, Mrs.Donanue. Sanders'i öldürüp eve döndükten sonra durumu Marie'ye açtınız mı? Tabancanıza o evde bıraktığınızı ve gidip bunu alması gerektiğini söylediniz mi? Yoksa Marie sevgilisini ziyarete gidip bir cesetle mi karşılaştı? Marie, tabancayı tanıyıp ağabeysiyle yengesini korumak için bunu çantasına atmış olabilir. Öyle değil mi?"

Nihayet, kadın başını kaldırdı. Sakin bir sesle konuşmağa başladı. "Zavallı Marie, sırrımızı saklıyamadi. Size telefon etmeğe kalkıştı. Onu susturmam gerekti tabii. Halbuki ne iyi bir insandı o. Kafasına tabancanın kabzasıyla vurdum. Sonra arabaya koyup rıhtıma götürdüm. O saatte etraf karanlıktı. Ortalıkta kimse yoktu. Marie'yi suya attım. Ayılır gibi oldu. Başını itip onu suda boğdum.." Derin bir nefes aldı. "Frank beni dinlemeliydi. Tom'un tabancasıyla gittim oraya. Töm, seni sevmediğimi sanma sakın. Seni çok seviyorum. Zavallı. Tom sana ne kadar azap verdim. Bir hata.. Küçük bir hata.."

Susup ağlamağa başladı. Mr. Donahue, inledi» Adamın müthiş ızdırap çektiği belliydi. Mrs. Donahue biraz sakinleşmiş olacaktı ki devam etti. "Marie eve gidip tabancayı aldı. Zavallı Marie de ondan nefret ediyordu. Görümceme vaziyeti anlattım. Ona resimleri

bulamadığımı söyledim. Marie "gidip hem tabancayı aldı, hem de resimleri buldu. Zira Marie o evin tertibatını çok iyi biliyordu.

-"Malin, sizden para sızdırmaya çalıştı, değil mi?" diye sordum.

İçini çekti. "Evet, on bin dolar istedi. Aksi takdirde polise durumu haber verecekti. Telefon etti bana. Deli gibiydi. On bin doları vermediğim takdirde sahte hırsızlığı tertip ettirdiğimi anlatacaktı."-

Ağzım kurumuştu. "Demek bu yüzden Malin'i eve çağırdınız ve öldürdünüz?"

Gururlu bir tavırla başını kaldırdı. "Kendi arzusunla geldi buraya.Ben çağırmadım." Donahue j "ağlamaktan vaz geçip telâşla benim kolumuyakala-J dı. "Karım ne dediğini bilmiyor. Onun haline bakın. Bu üzüntü yüzünden şuurunu kaybetti. Sanders, Marie ve Malin'i ben öldürdüm. Bunu anlamıyor musu nuz Mr. Scott. Başka türlü olmasına imkân var mı? Benim karım mükemmel bir insandır. '

Acı acı güldüm. "Boşuna kendinizi yormayın."

Feryada başladı. "Yemin ederim katil benim. Ben.. ben. Polislere de bunu söyliyeceğim. Geri kalan her şeyi inkâr edeceğim. Katil benim Thomas Donahue.. Ben.."

Ona acımıştım. "Buna inanmıyacaklardır. Zaten polis Barney Malin'i karinizin öldürdüğünü hemen anlıyacak. Ellerine bir parafin testi yapar yapmaz 32*lik Colt'la onun ateş ettiği anlaşılacak."

Kadına baktım. Bir tek husus kalmıştı. Halledilmeyen. "Beni düşündüren bir şey var. Sanders elmasları sizden aldı. Bunları hediye gibi kabul ediyordu. Onun için rahat rahat satabilirdi. Ama ben rehincilerden hiç birine elmasların verilmemiş olduğunu öğrendim. Sanders bunları ne yaptı?"

Mrs. Donahue, hafifçe gülümsedi.. "Frank Sanders bir gün kendisini kimsenin kandıramıyacağını söyliyerek öğünüyordu. O vakit elmaslarımı rehineilere vermediğini anlattı. Rehinciler az para verip malı kapatıyorlarmış. Kendisi elmasları kumarbazlara satmış. Kumarhanede para kazanan insanlar bir kaç bin dolar verip karılarına veya sevgililerine bir hediye almaktan hoşlanıyorlarmış. Bunu bilmiyor muydunuz, Mr. Scott?"

-"Hayır,"diye cevap verdim. "İnsan yaşadıkça türlü türlü şeyler öğreniyor."

Mrs. Donahue birden bire yerinden fırladı. Masada duran tabancayı kaptı. Önce beni sonra da Penny'i süzdü. Nihayet gözleri kocasına takıldı. Tabancayı tutan eli titriyordu. Namluyu ağzına soktuğunu gördüm. Penny, bir çığlık atarak, başını çevirdi. Donahue ise inler gibi bir ses çıkardı. Patlama odada derin akisler yaparken, tabancanın da sarsıldığını gördüm. Kadın bir an hareketsiz kaldı. Ağzından oluk gibi kan geliyordu. Silâh yere düştü. Mrs. Donahue, iki büklüm oldu ve yere yuvarlandı. Sırt üstü yatıyordu yerde. Yüzü gözü kan içindeydi.

Penny, bana sarılıp başını göğsüme dayadı. Saçlarını okşadım. Yerdeki manzara feciydi doğrusu. Penny'i tutup balkona doğru götürdüm.

Donahue da bir çılgın gibi haykırarak, peşimizden geldi. "Ona mani olabilirdiniz. Karımın yanında duruyordunuz. Kolunu tutup ona mani olabilirdiniz. Neden kendisini öldürmesine müsaade ettiniz? Neden?"

Cevap vermedim...

Birdenbire dışarıdan bir siren sesi aksetti. Polisleri karşılamak için kapıya gittim...

-S O N-